

LIST

MULTIURNI
CENTR
NARAVN

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

stran 28:

Intervju

Miklavž, Božiček in dedek Mraz

stran 36:

Naše korenine

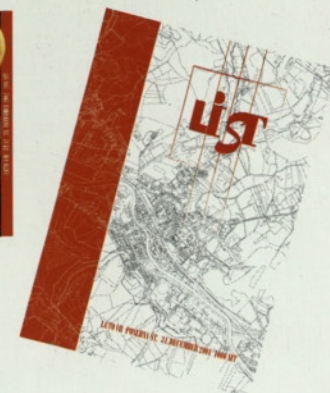
Woschnaggi - Vošnjaki - Šoštanj

**Dopustili smo se ujeti v mrežo
mobilne telefonije.**

Danilo Čebul ml.

LETO VIII ŠT.12 23. DECEMBER 2002 200 SIT

lis

2003

Z Vami
tudi v letu
2003!

SREČNO

Januar			Februar			Marec			April		
1	S	Novo leto	1	S	Ignac	1	S	Albin	1	T	Hugo
2	Č	Makarij	2	N	Marija	2	N	Janja	2	S	Franc
3	P	Genovefa	3	P	Blaž	3	P	Marin	3	Č	Ljuba
4	S	Angela	4	T	Andrej	4	T	Kazimir, Pust	4	P	Izidor
5	N	Simeon	5	S	Agata	5	S	Janez	5	S	Vinko
6	P	Gašper	6	Č	Dora	6	Č	Nika	6	N	Viljem
7	T	Zdravko	7	P	Egidij	7	P	Tomaž	7	P	Darko
8	S	Severin	8	S	Prešernov dan	8	S	Dan žena	8	T	Albert
9	Č	Julijan	9	N	Polona	9	N	Frančiška	9	S	Tomaž
10	P	Gregor	10	P	Viljem	10	P	40 mučencev	10	Č	Mehtilda
11	S	Pavlin	11	T	Marija	11	T	Krištof	11	P	Leon
12	N	Tatjana	12	S	Damijan	12	S	Gregor	12	S	Lazar
13	P	Veronika	13	Č	Katarina	13	Č	Kristina	13	N	Ida
14	T	Srečko	14	P	Valentin	14	P	Matilda	14	P	Valerij
15	S	Pavel	15	S	Jurka	15	S	Klemen	15	T	Helena
16	Č	Marcel	16	N	Julijana	16	N	Hilarij	16	S	Bernarda
17	P	Anton	17	P	Silvin	17	P	Jerica	17	Č	Rudi
18	S	Marjetka	18	T	Simeon	18	T	Edvard	18	P	Konrad
19	N	Marij	19	S	Julijan	19	S	Jožef	19	S	Leon
20	P	Boštjan	20	Č	Leon	20	Č	Srečko	20	N	Velika noč
21	T	Neža	21	P	Irena	21	P	Benedikt	21	P	Velikonočni pon.
22	S	Cene	22	S	Marjeta	22	S	Vasilij	22	T	Leonida
23	Č	Rajko	23	N	Marta	23	N	Jože	23	S	Vojko
24	P	Felicijan	24	P	Matija	24	P	Gabrijel	24	Č	Jurij
25	S	Darko	25	T	Sergij	25	T	Minka	25	P	Marko
26	N	Pavla	26	S	Andrej	26	S	Maksima	26	S	Marcelin
27	P	Janez	27	Č	Gabrijel	27	Č	Rupert	27	N	Dan upora
28	T	Peter	28	P	Roman	28	P	Janez	28	P	Pavel
29	S	Franc				29	S	Ciril	29	T	Robert
30	Č	Martina				30	N	Bogo	30	S	Katarina
31	P	Janez				31	P	Benjamin			

Maj

Junij

Julij

Avgust

JANUAR 2003

LIST

Glasilo Občine Šoštanj

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: *Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje LIST in izhaja v slovenskem jeziku.*

Izdaja

Občina Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanjo Milan Kopušar

Fotografija na naslovnici:
BAST

Odgovorni urednik
Peter Rezman

Uredniški odbor

Jožica Andrejč
Danilo Čebul
Marjana Čelofiga
Brane Guzej
Milojka Komprej
Peter Rezman
Andrej Starič

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Oglasno trženje

Vp Studio
telefon: 031/347 391
Taja Pejovnik
e-pošta: vpstudio@email.si

Oblikovanje in grafična priprava

Vinko Pejovnik ml.
e-pošta: vinko@eurograf.si

Tisk

Eurograf d.o.o.
Stantetova 17, 3320 Velenje
www.eurograf.si
e-pošta: info@eurograf.si

Naslov uredništva

Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj
telefon: 03/89 84 339
e-pošta: list@sostanj.si

Uradne ure

vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprej
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 1 (januar 2003), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 15. januarja 2003.

Walter Woschnagg.

Stran 36

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

Fotografija meseca	4
Uvodnik	5
Naša občina	6
<i>Še zadnjič - tudi o novi šoli</i>	
<i>Zaprisegli novi svetniki in novi župan</i>	
Upravna enota	10
<i>Urejanje prostora in gradnja po novem!</i>	
Utrinki iz življenja Cerkve	12
<i>Jezus prihaja kakor luč ponoči</i>	
Dogodki in ljudje	14
Intervju	28
Prostor	31
<i>Miklavž, Božiček in dedek Mraz</i>	
TRIJE SVETI MOŽJE POSEBEJ ZA LIST	
Termoelektrarna Šoštanj	32
<i>Uvajanje sistema ravnanja z okoljem v vse procese dela.</i>	
<i>15 let okoljskih raziskav v Šaleški dolini</i>	
Naše korenine	36
<i>Woschnaggi - Vošnjaki - Šoštanj</i>	
<i>Pričevalnost ostankov iz cerkve sv. Mihaela</i>	40
<i>Dogodilo se mi je pred 60 leti...</i>	41
Jože Miklavc	42
<i>Levo od vzhodnega bloka</i>	
Kmetijstvo	43
Šport	44
Astrologija	46
<i>"Mars" vladar znamenj Ovna in Škorpjiona</i>	
Svetloba	47
NAGRADNA KRIŽANKA	49
Neodgovorno klikanje. . .	50

Šoštanjski izzivi - vedno dobro oglodani!

Foto: Zdravko Kočevar

Ob iztekajočem se letu

Foto: Zdravko Kočevar

Leto se je zopet izteklo, še preden smo dodobra dojeli, da smo vstopili vanj. Sneg je pobelil deželo, ji nadel videz spokojnosti, najmlajšim pa omogočil veselje ob zimskih igrah. Nastopil je čas, ko se ozremo nazaj in si naredimo lastno inventuro.

Koliko je bilo uspešno ali ne, je odvisno predvsem od nas samih, ki si postavljamo ta merila. Bolj pomembno je, ali je bilo tudi srečno.

Uspeh in sreča si le redko podata roki in ostajata vsaka na svojem bregu. Vsega res ne moremo imeti, lahko pa po svojih močeh, načinu življenja in razmišljanja ustvarjamo lastno kvaliteto življenja, ki ni odvisna od materialnih in ostalih navideznih dobrin današnjega časa. Koliko smo sploh lahko srečni v medijsko-informacijski dobi, v kateri je tudi med našimi mediji zavel zahodni veter in nas v vsakem trenutku seznanjajo z vsemi svetovnimi dogodki? Tako tudi naš lastni dom postaja nekakšno središče dogajanj svetovnih vojn, izsiljevanj, groženj in ostalih katastrof, ob katerih nikakor ne moremo ostati ravnodušni. Založniške hiše tržijo na račun družinskih katastrof, ki se jim posvečajo toliko časa, dokler jim prinašajo dobiček. Količina dogodkov presega zmožnost našega sprejemanja in presoje in vedno bolj postajamo del sistema, ki nas podreja in v nas išče opravičila za dosego svojih ciljev. Spoznanje, da smo ob vseh informacijah, ki nam jih vsiljujejo, nemočni, postaja vedno večja obremenitev in deluje na nas stresno. **Dopustili smo se ujeti v mrežo mobilne telefonije**, ki po eni strani res koristi potrebam današnjega razvojnega trenda, najpogosteje pa služi bolj prenosom nepomembnih informacij, ob katerih so najbolj zadovoljni mobilni distributerji. Ali smo v naši trenutni dosegljivosti v novi komunikacijski dobi res svobodni kot ptica? Prisegam na ljudi, ki tudi v današnjem času niso sprejeli balasta informativne dobe, ki so uspeli ohraniti kvaliteten način življenja, v katerem jim razvedrilo pomeni dobra knjiga, gibanje v naravi ali klepet s prijatelji.

In ko tako pridrvmo v zadnji mesec, mesec miru in pričakovanj, je zelo težko najti tisti mir, ki ga nudi adventni čas. Efekti pirotehničnih sredstev, ki vseskozi spremljajo ta mesec, bolj spominjajo na dogodke 12. soške ofenzive, kot pa na čas, v katerem opravljamo inventuro lastnega dela in si zastavljamo cilje za prihodnost. Marsikatera družina bi lahko koristneje porabila pičila sredstva, brez strahu za varnost njihovih najdražjih.

Ko si bomo te dni s stiskom roke zopet zaželeli zdravja, sreče, miru in uspehov, naredimo to iskreno in ob zavedanju, da je ključ do mnogih vrednot v nas samih. Morda pa nam bo v naslednjem letu le uspel tisti pravi korak. Prav to želim vsem bralcem v imenu celotnega uredniškega odbora. ■

Vsem občanom in občankam:
Veselo in uspešno,
zdravo in prijazno,
bogato in zadovoljno
in srečno
NOVO LETO 2003
ter mir in družinska sreča
v božičnih dneh.

SVET, ŽUPAN IN UPRAVA OBČINE ŠOŠTANJ

Še zadnjič - tudi o novi šoli

Uredniško redigiran zapisnik 30. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 23. 10. 2002.
Sejo je vodil župan Milan Kopusar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Svet je z manjšimi pripombami potrdil zapisnik 29. redne in 5. izredne seje sveta občine.

Zatem so svetniki brez pripomb soglasno potrdili Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o povnitvi stroškov volilne kampanje za volitve članov Sveta in župana Občine Šoštanj ter Odlok o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje je dan v razpravo.

Vsi člani sveta so potrdili tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda ŠPC - Šaleški promocijski center Velenje, javni zavod za pospeševanje turizma, saj je šlo le za manjšo spremembo, ki jo je narekovala pridružitve občine Žalec.

Zaradi dopolnitev, ki so nastale pri klasifikacijskih številkah dejavnosti v času nastajanja Zavoda za kulturo, je svet soglasno potrdil tudi Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Zavoda za kulturo.

Pri sprejemanju osnutka Odloka o odvajanju in čiščenju odpadnih voda so svetniki prejeli gradivo in je akt pojasnil **Maksimilijan Ramšak** iz Komunalnega podjetja Velenje. V uvodu je povedal, da je bilo do sedaj področje upravljanja in čiščenja odpadnih voda urejeno z odlokom o splošnih pogojih za uporabo kanalizacije in kanalizacijskih storitev iz leta 1969. Glede na to, da je odlok že zelo zastarel in dotrajan, ga je potrebno spremeniti.

Glavni cilji odloka so:

- jasno določiti pogoje izvajanja te javne službe za odvajanje in čiščenje odpadnih voda,
- urediti razmerje med uporabniki in upravljavci,
- določiti obveznosti upravljavca in uporabnikov,
- vzpostaviti nadzor nad izvajanjem te javne službe.

Sestavni del tega odloka pa je poseben pravilnik, ki še ni v obravnavi in se mora sprejeti v roku 6 mesecev.

V razpravi je imel precej pripomb **Matjaž Cesar**, predsednik komisije za okolje in prostor. Drugih pripomb na seji ni bilo, člani sveta so imeli možnost, da naknadne pripombe posredujejo v roku štirinajstih dni. Nato so člani sveta osnutek odloka soglasno potrdili.

Zaradi različnih interesov, ki so se pojavili s strani lastnikov zemljišč, je svet nato s 16 glasovi potrdil predlog Programa priprave sprememb in dopolnitev UN Šoštanj, soglasno pa sprejel sklep o ukinitvi javnega dobra in menjavi nepremičnin v k.o. Gaberke.

Nato so člani sveta pristopili k volitvam dveh predstavnikov v volilno telo za volitve člana Državnega sveta. V tem primeru je šlo za volitve dveh t.i. elektorjev za izvolitev državnega svetnika, ki bo v tem "domu" parlamenta zastopal lokalne interese območje bivše občine Velenje. Svet je za elektorja izmed štirih kandidatov izvolil **Milana Kopusarja** in **Franca Sevčnikarja**.

Nato so svetniki imenovali tri predstavnike v Svet Zavoda za kulturo, in sicer iz vrst zainteresirane javnosti. Predlog za **Srečka Potočnika**, **Ivana Sevška** in **Jolando Sevčnikar** je bil potrjen. Prav tako so bili v svet tega zavoda potrjeni še **Peter Radoja**, **Peter Rezman** in **Mirjam Povh** kot predstavniki ustanovitelja.

Na dnevnem redu te zadnje seje so člani sveta obravnavali predlog mnenja k imenovanju ravnateljice Javnega zavoda OŠ Bibe Roecka. **David Ravnjak** je zaradi, po lastni izjavi, zaveze moralnih načel izpostavil problem objave razpisa, saj je bil le-ta samo v Uradnem listu, ne pa tudi v lokalnih medijih. Nadaljeval je z življenjepisom **Zdenke Klanfer**, ki je, kot piše, v letošnjem letu končala univerzitetni študij in nima končane šole za ravnatelje. Prav tako je Zdenka Klanfer predsednica Sveta zavoda kot tudi edina kandidatka za razpisano delovno mesto. Zato ne more glasovati niti za niti proti ter hkrati apelira na Svet Občine Šoštanj, naj se vzdrži glasovanja in ne poda nobenega mnenja.

Nato je župan pojasnil, da svet občine daje samo mnenje kot tudi Ministrstvo za šolstvo RS in svet zavoda šole. Če ministrstvo in svet podata negativno mnenje, je imenovani lahko v.d. ravnatelj. **Drago Koren** pa je obrazložil, da je objava v Uradnem listu popolnoma legitimna in zadostna. Povedal je tudi to, da je finančno stanje OŠ Bibe Roecka izredno slabo in se iz tega razloga verjetno niso odločili za objavo v javnih medijih. Kot član sveta osnovne šole je povedal, da je vodenje seje že med odprtjem prijavi na razpis za ravnatelja prevzel podpredsednik sveta šole. Kljub prošnjam, da bi ga. Vida Rudnik ostala na svojem delovnem mestu do začetka delovanja nove šole, je bila njena odločitev za upokožitev dokončna.

Pri točki odgovori na vprašanje svetnika je **Vojko Krneža** podal pripombe na odgovor, ki se nanaša na postopke pridobivanja projektantov za novo šolo. Povedal je, da s takšnim odgovorom ni zadovoljen, saj ni zadostil njegovim zastavljenim vprašanjem.

Želi obširno poročilo o tem projektu. Predvsem ga zanima, kakšna bo, kakšen je nov projekt, ali bodo ti projekti zadovoljili zahteve ministrstva, saj vemo, da jih prejšnji niso. Po trditvah sodeč, šole ni bilo možno umestiti v prostor, čeprav je bilo, s strani projektanta Nandeta Korptnika, vsem zahtevam ugodeno.

Prav tako ga zanima cena projekta, saj iz odgovora ni razvidno, kolikšna je vrednost projekta oziroma koliko je bil plačan projekt. Ima podatek o 34 milijonih tolarjev, ki naj bi bili namenjeni za izvedbo projekta. Navede tudi vrednost projekta Nandeta Korptnika, ki je znašala dobrih 14 milijonov.

Zanimajo ga reference konzorcija Sava projekt, ki je podizvajalec projektanta ESOTECH-a.

Navede reference arhitekta Nandeta Korpnika, ki je med drugim prejel Plečnikovo nagrado za leto 2000. Bil je predstavnik naše države na evropskem natečaju arhitektov leta 2001.

V Šoštanju bi lahko imeli moderno in kvalitetno šolo, vendar niso bili naši predstavniki dovolj odločni.

V zvezi z izvedbo projekta pove, da pri sedanjih možnostih gradnje ni nič nemogoče. Izvedbena cena projekta je primerjalno gledano dražja od prvega projekta.

Želel bi, če je možno, da se ta odgovor popravi in dopolni s konkretnimi številkami in podatki.

Kratek odgovor je podala direktorica občinske uprave **Mirjam Povh**, in sicer da je bil Nandeta Korpnik izbran na natečaju, kjer je bilo

rečeno, naj idejne zasnove popravi. Ko je to popravil, je dobil plačilo, ki nima popolnoma nobene zveze s pogodbo, ki je bila kasneje sklenjena z njim. Šola je bila zelo všečne oblike, tako smo pričeli z nadaljnji projekti. Problem je nastal z umestitvijo v prostor, saj smo težko našli primeren prostor. Korpnik je sam izjavil, da šole kakor koli jo obrne, ne more uskladiti. Večkrat so Korpnika prosili, naj naredi takšno šolo, ki bi ustrezala normativom, kot jih zahteva pristojno ministrstvo. Želeli so takšno šolo in želeli so sodelovati z njim še naprej. Vendar so ugotovili, da po vseh možnostih, ki so mu jih dali, niso našli skupnega jezika in ni preostalo nič drugega, kot da so razpisali ponovni razpis. Korpnik je imel pravico in možnost tako kot vsi ostali, da dvigne dokumentacijo za razpis, vendar tega ni storil.

Vsem zahtevam in kriterijem je najbolj ustrezal Esotech s svojim podizvajalcem Sava projektom, ki ima odlične reference za šole. Vemo, da šola ni Eifflov stolp, ki je vreden ogleda, ampak objekt, ki ima svojo funkcijo.

Cena projekta vključuje tako arhitekturo, gradbeni del, strojni del kot tudi elektroinstalacije in ne samo arhitekturo, kot je bilo pri Korpniku. Na koncu je poudarila, da je šola funkcionalni objekt, ki ima svoje zahteve.

Župan je nato podal zahtevo, da se pripravi bolj natančen in točen odgovor, z vsemi podatki, ki so na voljo, kot so razni izračuni, primerjavo med izgradnjo šole po arhitekturni zamisli Korpnika in izgradnjo nove šole. Sam pravi, da si želi nove šole, takšne, ki naj bi bila najboljše za naše otroke.

Nato so sledile pobude in vprašanja svetnikov.

Anton Koren tokrat ni podal pobude ali vprašanja, pač pa se je zahvalil v imenu občanov v zvezi z obnovo in rekonstrukcijo ceste Florjan-Topolšica (mimo Mlinarja).

Danilo Čebul glede na odgovor o novi šoli pove, da denar ne bi bil merilo za izgradnjo takšnega objekta, kot je šola. Vsi si želimo, da bi imeli arhitekturno zanimivo in moderno šolo, ki je vedno izvedbeno zahtevna. Šoštanj bi lahko bil razpoznaven po novi šoli, tako kot je bil doslej. Sedanja šola, ki je predvidena za rušenje, letos praznuje 100-tnico delovanja.

Zanima ga tudi, kako napreduje obnova in sanacija Zdravstvenega doma Šoštanj. Na sejah občinskega sveta smo dali veliko pobud in vprašanj. Omeni, da so proračunska sredstva za obnovo že namenjena, in sprašuje, kako stvari napredujejo. Za obrazložitev prosi Matjaža Cesarja, ki je član Sveta Zavoda za zdravstvo.

Matjaž Cesar pove, da je projekt obnove in sanacije ZD Šoštanj v zadnji fazi, prav tako so zagotovljena potrebna finančna sredstva. Prenova naj bi stala približno 150 milijonov tolarjev.

Glede na to, da je član Sveta Zavoda za zdravstvo in zastopa Občino Šoštanj v Javnem zavodu ZD Velenje pove, da ga direktor Zdravstvenega doma Velenje do sedaj še ni sklical, zato o tem ne more povedati kaj več.

Seja je bila zaključena ob 12.30 uri. ■

Zaprisegli novi svetniki in novi župan

Uredniško redigiran zapisnik konstitutivne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 28. 11. 2002. Sejo je vodil župan Milan Kopušar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Na začetku seje je bilo prisotnih 18 svetnikov, Cvetka Tinauer in Marjan Jakob sta svojo odsotnost opravičila. Na seji sta bili navzoči še direktorica Občinske uprave Mirjam Povh in predsednica Občinske volilne komisije Anica Zajc.

Svet je najprej soglasno izvolil tričlansko mandatno komisijo v sestavi Vojko Krneža kot predsednik in člana Vladimir Videmšek in Branko Valič.

Nato je predsednica občinske volilne komisije Anica Zajc podala poročilo občinske volilne komisije o izidu lokalnih volitev.

V Občini Šoštanj imamo 6.570 volivcev. Na volitve je prišlo 5.057 volilnih upravičencev oziroma 76,97%.

Pri ugotavljanju izida volitev za župana je bilo ugotovljeno, da so posamezni kandidati dobili naslednje število glasov:

1. Milan Kopušar	2778 glasov	55,73 %
2. Drago Koren	1334 glasov	26,76 %
3. Branko Valič	325 glasov	6,52 %
4. Vojko Krneža	548 glasov	10,99 %

Pri ugotavljanju volitev članov občinskega sveta je bilo ugotovljeno sledeče:

1. Zeleni Slovenije	148 glasov	3,1%
2. SLS	366 glasov	7,6%
3. ZLSD	365 glasov	7,6%
4. Cvetka Tinauer - nestr.kand.	265 glasov	5,5%
5. SMS	338 glasov	7,0%
6. Lista za razvoj mesta in vasi	265 glasov	5,5%
7. LDS	963 glasov	20,0%
8. Vladimir Videmšek - nestr.kand.	220 glasov	4,6%
9. Viktor Drev - nestr.kand.	476 glasov	9,9%
10. SDS	498 glasov	10,4%
11. N.Si	474 glasov	9,9%
12. DeSUS, OO Šoštanj	250 glasov	5,2%
13. Drago Kotnik - nestr.kand.	180 glasov	3,7%

Pri pregledu preferenčnih glasov je bilo ugotovljeno, da nobeden od ►

Zaprisega župana:

Izjavljam, da bom pri opravljanju županske dolžnosti ravnal po svoji vesti in poštenju ter spoštoval Ustavo in zakone Republike Slovenije.

Pri tem si bom prizadeval za napredek Občine Šoštanj.

Zaprisega članic in članov Sveta Občine Šoštanj:

Izjavljam, da bom vestno in odgovorno opravljal-a svojo dolžnost in da bom spoštoval-a Ustavo in zakone Republike Slovenije.

Pri tem si bom prizadeval-a za napredek Občine Šoštanj.

Naša občina

kandidatov ni prejel toliko glasov, da bi to vplivalo na spremembo vrstnega reda na listah.

Stranka mladih Slovenije je vložila prošnjo, da Občinska volilna komisija pregleda vse neveljavne glasovnice na vseh voliščih Občine Šoštanj.

OVK je prošnji ugodila in dne 14. 11. 2002 še enkrat pregledala vse neveljavne glasovnice ter ugotovila sledeče:

Na volišču št.4 - Lokovica je bila ena glasovnica veljavna za SMS in na volišču v Ravnah -Pod klancem je bila ena glasovnica veljavna in jo je dobil Drago Kotnik.

Vprašanje SMS je bilo, ali so mandati razdeljeni pravilno. Ugotovljeno je bilo, da je SMS Šoštanj manjkalo 13 glasov za pridobitev še enega mandata v občinskem svetu.

Občinska volilna komisija ugotavlja, da so bili na volitvah 10. novembra 2002 izvoljeni naslednji svetniki:

1. Marjan Jakob	SLS
2. Peter Turinek	SLS
3. Branko Valič	ZLSD
4. Branko Debeljak	ZLSD
5. Cvetka Tinauer	nestrankski kandidat
6. Davorin Tonkli	SMS
7. Marjan Vrtačnik	Lista za razvoj mesta in vasi
8. Matjaž Cesar	LDS
9. Erna Obšteter	LDS
10. Vilma Fece	LDS
11. Štefan Szabo	LDS
12. Vladimir Malenković	LDS
13. Vladimir Videmšek	nestrankski kandidat
14. Viki Drev	nestrankski kandidat
15. Vojko Krneža	SDS
16. Peter Radoja	SDS
17. Drago Koren	NSi
18. Roman Kavšak	Nsi
19. Leopold Kušar	DeSUS
20. Drago Kotnik	nestrankski kandidat

Nato je mandatna komisija predlagala potrditev mandatov članom občinskega sveta in županu ter glasovanje o potrditvi mandatov. Svet je mandate soglasno potrdil.

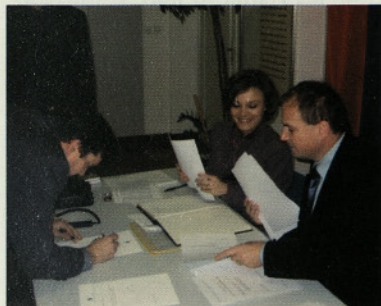
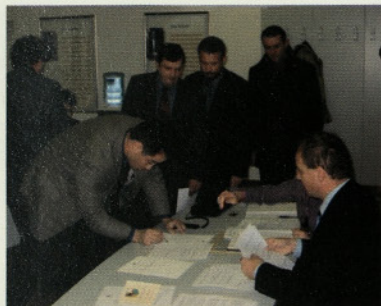
Zatem je Milan Kopusar podal izjavo, da odstopa z mesta občinskega svetnika - LDS, saj je bil hkrati izvoljen za župana, ter predlaga predsednici občinske volilne komisije, da izvede postopek imenovanja naslednjega svetnika na listi LDS.

Predsednica občinske volilne komisije Anica Zajc izvede postopek o imenovanju naslednjega na listi LDS, to je Vladimir Malenković. Vladimir Malenković je podal izjavo, da pristaja na imenovanje in sprejme mandat člana občinskega svetnika.

Novi, z mandati potrjeni svet, je nato izvolil "kadrovske komisijo" s polnim nazivom Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (večkrat pod kratico KMVVI).

Predsednik je postal **Branko Valič**, člani pa: **Štefan Szabo**, **Peter Turinek**, **Peter Radoja** in **Marjan Vrtačnik**.

Nato je sledila slovesna zaprisega svetnikov in župana ter predstavitveni govor župana. Slovesno zaprisego vseh svetnikov je preberal Štefan Szabo kot najstarejši svetnik v občinskem svetu. Nato je novi župan povabil vse svetnike, da podpišejo svojo zaprisego ter ob koncu nazdravijo ob izvolitvi. ■

Prisege so podpisane. Foto: Peter Vidmar

Mestna občina Velenje

Spoštovane
občanke,
spoštovani
občani
Občine
Šoštanj!

Ob
26. decembru -
dnevu
samostojnosti
vam iskreno
čestitamo.

Župan,
svet in
uprava
Mestne
občine
Velenje

Zgradil bi hišo, postavil uto, adaptiral podstrešje, zamenjal kritino...

Urejanje prostora in gradnja po novem!

Dolgo napovedovane spremembe temeljne zakonodaje, ki se ukvarja z urejanjem prostora in gradnjo objektov je postala dejstvo. Parlamentarci so konec novembra iztekajočega se leta po dolgem usklajevanju sprejeli dva nova zakona.

Prvi, Zakon o urejanju prostora (v nadaljevanju ZureP), je namenjen bolj urbanistični dokumentaciji, vsem postopkom sprejemanja prostorskih aktov in načrtov, vključno z instrumenti za izvajanje prostorske politike, drugi, Zakon o graditvi objektov (v nadaljevanju ZGO), pa se podobno kot stari zakon, ukvarja z vsem, kar je povezano z projektiranjem in gradnjo objektov, vključno z pristojnostmi za projektiranje (licence), gradnjo in izdajo ustreznih dovoljenj. Tematika je resnično obsežna, zato jo bom v tem prispevku omejil na nekaj splošnih informacij, ki se bodo dotikale sprememb v zvezi z dovoljevanjem posegov v prostor. Dovoljevanje posegov v prostor, ki ostaja v pristojnosti države (to pomeni lokalne Upravne enote ali pristojnega ministrstva), je zajeto v ZGO, zato se bom ZureP-a, ki med drugim določa tudi pristojnosti občine, tokrat le bežno dotaknil.

GRADBENO DOVOLJENJE

Dovoljenje za izgradnjo objekta, bodisi da gre za gradnjo novega ali spremembo starega (povečavo, rekonstrukcijo, adaptacijo, odstranitev,..) je po novem samo eno in se imenuje gradbeno dovoljenje. Pojme, kot je lokacijsko dovoljenje, dovolitev priglašениh del in enotno dovoljenje za gradnjo, torej lahko pozabite. Za vse objekte, če karikiram, od jedrske elektrarne pa do med posestne ograje, po novem potrebujete gradbeno dovoljenje. Kje so torej obljubljeni poenostavitve, boste vprašali?

Brez strahu, jih je kar nekaj, a tako preprosto pa spet ne bo. Zakon namreč namesto več vrst dovoljenj uvaja več vrst objektov in od zahtevnosti slednjih je odvisen tudi obseg projektne dokumentacije (po domače načrta). Po novem bomo uporabljali termine: ENOSTAVNI OBJEKT (to so tisti, ki jih poznamo kot pomožne objekte, vrtno ute ipd, ki so se gradili na podlagi

odločbe o dovolitvi priglašениh del), MANJ ZAHTEVNI OBJEKT (to je na primer družinska hiša in podobni manjši objekti) ter ZAHTEVNI OBJEKT (to so večji nad 10 m visoki objekti in objekti, ki vplivajo na okolje).

Gradbeno dovoljenje je torej odločba, s katero vam država dovoli graditi objekt, če ste predhodno izpolnili nekatere predpogoje. Pred izdajo dovoljenja pristojni organ na podlagi priložene projektne dokumentacije preveri, če bo izgradnja želenega objekta skladna z voljo občine (s pogoji odloka prostorskega akta), če bo želeni objekt izpolnjeval bistvene zahteve (mehanska odpornost, stabilnost, varnost pred požarom, higienska in zdravstvena zaščita, zaščita okolice, varnost pri uporabi, zaščita pred hrupom, varčevanje z energijo in ohranjanje toplote) in seveda da se z nameravano novogradnjo ne prizadene pravic tretjih oseb ter javna korist.

LOKACIJSKA INFORMACIJA

V vsebinskem smislu bo torej država še vedno skrbela za vse tisto, kar je morala tudi po stari zakonodaji. Na poti v EU bi bilo pričakovati kaj drugega nespametno. Prerazporeja pa se odgovornost za skrb. Večji pomen namreč dobivajo projektanti, torej strokovnjaki, ki bodo morali, zlasti pri zahtevnih objektih, združiti svoje znanje, da bodo lahko uspešno uskladili projektirani objekt in prej našteje zahteve. Pa tudi občine bodo morale na podlagi ZureP pripraviti dobre pravne podlage oz. pravila igre s čim manj dvoumnosti. Omenjeni zakon predvideva dva tipa odlokov in sicer PROSTORSKI RED, ki bo predstavljal bolj splošne norme, ki bodo veljale za celotno občino (podobno kot sedanji prostorski ureditveni pogoji) in LOKACIJSKI NAČRT, ki bo vseboval precej podrobne pogoje za konkretne objekte (podobno kot sedanji zazidalni načrt).

Novost zakonov pa predstavlja pisna LOKACIJSKA INFORMACIJA, ki jo bomo lahko zahtevali ob pristojne občinske službe in bo vsebovala vse potrebne pogoje, ki izhajajo iz prej omenjenih pravnih podlag (informacija o tem, kaj se lahko na določenem zemljišču sploh dela). Omenjena prostorska informacija pa je pomembna še za eno drugo stvar. Kdor bo želel izvajati investicijska vzdrževalna dela (nova fasada, menjava kritine, zamenjava stavbnega pohištva,...) na objektih, ki mejijo na javno površino ali so varovani kot kulturna dediščina, si bo moral pridobiti omenjeno lokacijsko informacijo, iz katere bo razvidno, da bodoči izgled prenovljenega objekta ni v

nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom občine. To pa bo tudi vse, kar bo investitor potreboval za začetek del. Zgolj na podlagi ustrezne lokacijske informacije (ki ni dovoljenje v smislu odločbe) pa bo možno zgraditi tudi nekatere enostavne (pomožne) objekte, če bodo le ti zgrajeni v skladu z navodili ministra (v prehodnem obdobju se bodo uporabljali občinski »priglasitveni« odloki). Novo NAVODILO naj bi določilo največjo velikost, način gradnje in rabe ter pogoje za odmike od meje sosednjih zemljišč za enostavne objekte, kakor tudi za manj zahtevne in zahtevne objekte.

Zdaj pa še dobra novica za vse ostale, ki želijo vzdrževati obstoječe objekte, ki niso varovani niti ne stojijo ob javni površini. Z deli se lahko začne brez gradbenega dovoljenja in brez lokacijske informacije. Za vzdrževanje objektov, ki niso varovani in niso ob javni površini, torej ne potrebujete nič, razen denarja seveda. Pa še ena dobra novica za vse, ki so si že zgradili družinsko stanovanjsko hišo. Država vam z zakonom in pod pogojem, da je hiša zgrajena na podlagi gradbenega dovoljenja (da ni »črna gradnja«) in da je na predpisan način evidentirana v zemljiškem katastru (da so jo geodeti vrisali), priznava UPORABNO DOVOLJENJE. To pa je kar veliko darilo, če upoštevate, da tehnični pregled in ustrezna dokumentacija ni enostavna in poceni zadeva in da od 1.1. 2003 za nove objekte takega odpustka ne bo več.

Naj končam tale zapis še z eno dobro novico za bodoče graditelje novih objektov. Pojem **FUNCIONALNO ZEMLJIŠČE**, ki je dejansko produkt družbene lastnine zemljišč, je nadomeščen z novim oz. starim pojmom **GRADBENA PARCELA**. Po starem zakonu so bili graditelji, ki so zgradili svoj objekt na kmetijskem zemljišču ali gozdu, dolžni plačati včasih kar visoko odškodnino (odvisno od kvalitete zemljišča in površine funkcionalnega zemljišča oz. gradbene parcele). Nov zakon pa v prehodnih določbah odškodnino za spremembo namembnosti preprosto ukinja.

Bržkone ZGO v svojih 239.členih skriva še marsikatero novost, ki pa jo bom po potrebi pojasnil kdaj drugič, ko bo zakon začel veljati v polni meri. Treba je namreč upoštevati, da kar 50.členov predstavlja prehodne določbe, to pa pomeni, da bo uvajanje novosti potekalo postopno in da bo trajalo (lahko tudi) več let. Kakšne pa bodo posledice obeh zakonov v prostoru samem, pa se bo pokazalo še kasneje.

Pa še to. Zakon je objavljen v Uradnem listu RS št. 110/02, dne 18. 12. 2002, prebirate pa ga lahko tudi na spletni strani MOPE. V zadnjih členih je zapisano, da začne veljati z novim letom. Srečno v novo leto torej. ■

Edi VUČINA, vodja oddelka za okolje in prostor

*Veliko pogledov
z osvojenih vrhov
in mnogo upešno
prehojenih poti
Vam v letu 2003 želimo...*

SVET, ŽUPAN IN UPRAVA
OBČINE ŠMARTNO OB PAKI

Jezus prihaja kakor luč ponoči

Neznani avtor je ob božiču zapisal: "Včasih imam občutek, da je zame zelo težko biti srečen. In tedaj se mi zdi, da je nemogoče biti vesel in veselo živeti. Mislim si, da je sreča ustvarjena samo za čisto posebne in popolne ljudi. Toda Gospod vendarle prihaja in nam pravi, da sreča ni samo sen, samo čudež, temveč moramo vsi ljudje, majhni in veliki, biti srečni!"

Z Jezusom prihaja na zemljo Bog. Želi nam pomagati, da premagamo sovraštvo, sebičnost in laž ter vse ovire, ki nam pogosto preprečujejo, da bi bili srečni in bi tudi druge osrečevali.

Takšno srečo in mir lahko začutimo ob božiču, ko se v cerkvi ali doma, zazremo v dete Jezusa, ki je v jasli položeno. Prav jaslice so tiste, ki nam naznanijo začetek božičnega časa in želje, da se naj Jezus rodi tudi v naših srcih.

*Ko ob jaslicah boš stal,
Jezusu odpri srce.*

*Če se v tebi ne rodi,
potem je vse zaman,
božiča ni in sreče ni!*

Žal se nekaterim ljudem zdi božič obrabljen praznik. Opozarjajo na hrup v adventu, ki naj bi prvotno vendarle bil najtišji čas v cerkvenem letu. Tožijo, da je izmenjava božičnih daril skoraj že postala družbena prisila. Skrivnost Kristusovega rojstva da je razbesedičena in razpeta. In vendar je božič za neštete ohranil svoj sijaj. Velikanskemu občestvu tistih, ki ljubijo ta

praznik, pripadajo tako otroci kakor odrasli, ki se ta dan spominjajo, kako so sami nekoč bili otroci. Božič je kakor luč ponoči, kakor domače ognjišče v mrazu, kakor varovalna streha pred vetrom. Je praznik, ki je močnejši kakor vsa zloraba, ki se mu povzroča.

Spomnimo se: "Slava Bogu na višavah in na Zemlji mir ljudem, ki so mu po volji," so peli angeli na betlehemske poljanah. V tej noči je prišlo rešenje na Zemljo v podobi otroka: Jezus je prišel, da bi bil naš mir.

Božji mir lahko pride k nam na različne načine: po ljubezni naših družin, ko razvijamo svoje talente ali celo takrat, ko si vzamemo čas za kratek sprehod v naravi. Toda mir, ki ga pri tem uživamo, je le majhen košček, odsev popolnega miru, ki nam ga naklanja Bog. On hoče, da smo miroljubni v vseh okoliščinah svojega življenja, tudi v bolečih trenutkih preizkušanj. Božji mir spoznamo in doživimo, če verujemo, da nas je Jezus spravil z Očetom, če se izpovemo svojih grehov in sprejmemo Jezusovo odpuščanje.

Vsi vemo, da je božič čas ljubezni, obdarovanja in družinskih srečanj. Prav pa je, da postane božič tudi čas veselja in zahvaljevanja Bogu, ker deluje v našem življenju. Ne smemo dovoliti, da tak praznik odide kar mimo nas, ne da bi se nas dotaknil, ne da bi v nas prebudil željo po srečanju, zbližanju s človekom, z Bogom. Kajti če to postane samo eden od mnogih praznikov, kjer nas duši nakupovalna mrzlica in kjer se družina odtuji svojemu bistvu, smo zgrešili namen praznovanja, namen božiča.

Lepo poje pesem, ko pravi:

Pustimo svoja srca odprta Jezusu, da se bo rodil tudi v nas. ■

Pismo mladim

**"Dežite oblaki pravičnost ... odpri se zemlja in daj Zveličarja!"
Naj ti bo to srečanje nebes in zemlje v blagoslov!**

Božič naj budi čudenje: saj je vdor nečesa nepredvidljivega, nepojmljivega v naš svet; čudenje pa je začetek spoštovanja, ponižne pozornosti in ljubeče prisotnosti. Krščanski dogodek ima obliko srečanja: človeškega srečanja sredi vsakdanje banalnosti. To je srečanje, v katerem se Jezus Kristus, ta človek, rojen v Betlehemu, razodene kot nekaj pomembnega za moje življenje. Poleg Kristusovega obličja ima krščanski dogodek lahko obličje človeka, ki ga morda vsak dan srečuješ ali pa ga srečaš le naključno; tudi tvoje in moje obličje. Ko te življenje utruji in ne moreš ničesar več, takrat morda sredi množice ujameš človekov pogled - in je, kakor da si se približal skritemu Bogu. V trenutku postane vse preprosto. Betlehemskega dogodek naj te napolni s čudenjem! Prepoznavaj ta dogodek krščanstva čim pogosteje v dogodkih svojega življenja. Naj končno tvoje življenje samo postane "dogodek krščanstva". Krščanstvo izginja, kadar zamenjamo čudenje nad božjim prihajanjem med nas s pravili, zapovedmi in zakoni. Božje življenje, ki mi je podarjeno, želim ob prazniku deliti s teboj, tudi če ti ne bom mogel podariti pogleda: z božjo ljubeznijo želim vstopiti v tvoje življenje in tebe povabiti v svoje. Za božič te še naprej povabim v prostor svoje molitve, ko prosim, da bi tvoje življenje bilo "dogodek krščanstva"!

Ob letošnjem božiču in v prihodnjem letu ti želim čim več takšnih "božičnih srečanj". ■

Janko Babič, kaplan

Jaslice - čar Božiča

Kar se božič praznuje, se evangelijsko poročilo o božjem rojstvu v hlevu oznanjuje. Pa vendar je šele sv. Frančišku Asiškemu, ob začetku 13. stol. po Kristusu, prišlo na misel, da je postavil jaslice v naravi.

Tudi Romi se ljubijo, ženijo, rodijo in umirajo...

Utrinki iz življenja Cerkve

Ta božji ubožec, kot ga je poimenoval grški pisatelj Nikos Kazantzakis, je s svojimi jaslicami osvojil krščanski svet. Danes so jaslice sestavni del božičnega praznovanja. Ob njih na slikovit način podoživljamo skrivnost svete noči. Ob njih se učimo usmiljenja, pomagati ubogim. Vsaka figura v jaslicah nas na poseben način nagovarja.

Skrbno postavimo jaslice in radi ob njih postojmo v tistem premišljevanju. ■

Jože Pribožič, dekan

Mladinska skupina Šoštanj

Vsako soboto zvečer se po maši v učilnici šoštanjskega župnišča zbere okoli 15 mladih. Ko prisopiha še kaplan Janko Babič, se končno začne mladinsko srečanje! Kako pa to izgleda? Čisto preprosto, ker smo tudi mi čisto preprosti ljudje! Radi se predvsem družimo in smo med seboj prijatelji, kar pa nam letos že dosti bolje uspeva kot lani!

*In razodel sem jim
tvoje ime
in jim ga bom
še razodeval,
da bo ljubezen,
s katero si me ljubil,
v njih
in bom jaz v njih.*

(In 17, 26)

Normalno, ko pa smo skozi vse lansko leto obravnavali temo, kako graditi prijateljstva. Nekaj smo se pa vendarle naučili! Kaj pa je bilo pred tem? Nič. Žal je naša mladinska skupina še zelo mlada (komaj dobro leto), a ima ravno zato prednost, da so v njej vedno dobrodošli novi člani ... tudi vi ste iskreno povabljeni! Pridite, letos je tema še bolj zanimiva od lanske. Pogovarjamo se o Ponudbah danes, ki obkrožajo mlade. Omenjamo vse - dobre in slabe in tako govorimo o satanizmu, drogah, skavtih, molitvenih skupina idr. Včasih si dogajanje malce popestrimo z ogledi filmov ali poslušanjem glasbe, vedno pa, veseli, da smo zbrani, zapojemo tudi kakšno mladinsko cerkveno, ki nas še bolj povezuje.

Vendar pa se naša mladinska skupina ne konča pri sobotnih srečanjih! V začetku letošnjega leta smo se udeležili 'zimskih' duhovnih vaj pri Sv. Križu. Tudi tam smo si prizadevali postati boljši prijatelji - mislim, da nam je kar uspelo. Poleti se je večina naše skupine odločila, da bo pomagala na oratoriju, ki smo ga pripravljali v naši župniji. Uspelo je popolnoma! Še enkrat smo dokazali, kaj vse zmoremo mladi skupaj, če delamo dobro. Potem pa je prišla na vrsto naša nagrada - končno morje! Veseli smo bili, ko smo se odpravili na skoraj tedensko letovanje v Lucijo. Tudi tam smo se imeli neskončno lepo (normalno, če je pa zraven morje! :)). In potem ... ja, 'brez dela ni jela', pravi naš pregovor. Pa smo šli še malce delat. Sprva smo mislili, da bo napor prehud, nato pa smo spoznali, da niti ni tako slabo delati - če delaš v pravi družbi, so tudi takšne reči prav čudovite! Med vsem tem pa, seveda, da ne pozabim, so zelo pomembni pikniki ali rojstni dnevi, ki se jih skupaj veselimo. Naša skupina ni samo srečanje enkrat na teden, ampak je skupina, ki želi živeti. Skupina, kjer preko pogovora, pesmi in molitve spoznavamo Boga in drug drugega.

Gotovo vsak želi v takšno družbo. Družbo dobre volje, ki dosti dobrega naredi, se veseli, poje in skupaj tudi razmišlja. Res je - so slabi in so dobri trenutki. So. Ampak mi se bolj prepuščamo dobrim! Pridružite se nam, z veseljem vas bomo sprejeli.

Mladi, ki ste osamljeni, mladi, ki vas takšen način življenja zanima. Mladi, ki ste radi veseli, mladi, ki radi pokažete svoj jaz. Mladi, ki si drznete upati in biti up prihodnosti! Pridite ... ne bo vam žal! ■

Janja Ločan

ŽUPNIJSKA OBVESTILA ZA MESEC DECEMBER

24. december: sveti večer

To je spomin na tisto sveto noč, ko sta nazareška zakonca Jožef in Marija v jasli položila svojega prvorojenca - učlovečenega Boga, našega Odrešenika Jezusa Kristusa. To je noč, ki jo kristjani preživljamo praznično, tako v družinskem kot župnijskem občestvu. Od hišnih jaslic se podamo k cerkvenim. Višek praznovanja svete noči pomeni polnočnica - maša v sveti noči. Pri nas bodo te svete maše:

Bele Vode:	ob 20. uri
Topolšica:	ob 21. uri
Gaberke:	ob 21. uri
mestna cerkev v Šoštanju:	ob 22 uri
Zavodnje:	ob 22.30 uri
župnijska cerkev v Šoštanju:	ob 24. uri

25. december: praznik Jezusovega rojstva

Četudi smo se udeležili polnočnice, nas božič z vabi ponovno k sveti maši. Saj je sveta maša najlepše človekovo božječastno dejanje. Božična maša bo:

župnijska cerkev v Šoštanju:	ob pol 9. uri
mestna cerkev v Šoštanju:	ob 11. in 18. uri
Gaberke:	ob 10. uri
Topolšica:	ob 10. uri
Bele Vode:	ob pol 9. uri
Zavodnje:	ob 10. uri
Sv. Križ nad Belimi Vodami:	ob 19. uri

1. januar 2003: novo leto

Star pregovor pravi: »Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo.« Zato kristjani tudi novoletni praznik preživljamo povezani z božjim hramom. Pri nas bodo svete maše:

župnijska cerkev v Šoštanju:	ob pol 9. uri
mestna cerkev v Šoštanju:	ob 11. in 18. uri
Bele Vode:	ob pol 9. uri
Zavodnje:	ob 10. uri
Gaberke:	ob 10. uri
Topolšica:	ob 10. uri

Ponedeljek, 6. januarja: praznik sv. treh kraljev

Tega dne se spominjamo svetopisemskega poročila, da so novorojenega Jezusa obiskali Modri z vzhoda. Bogoslužno sporočilo tega praznika nam hoče povedati, da je Jezus prišel na svet za vse ljudi, za vsa ljudstva sveta. Pri nas bodo praznične svete maše:

župnijska cerkev v Šoštanju:	ob pol 9. uri
mestna cerkev v Šoštanju:	ob 11. in 18. uri
Bele Vode:	ob pol 9. uri
Zavodnje:	ob 10. uri

Petek, 17. januarja: obhajamo god sv. Antona, puščavnika in opata

Sv. Anton je priljubljen svetnik v krščanskem občestvu. Kmečka okolja pri določenih cerkvah obhajajo njegov god s posebnimi običaji. Tudi pri nas poznamo licitacijo darov, ki jih verniki prinesejo k maši na god sv. Antona. Darovi suhega mesa bodo pri nas licitirani:

Zavodnje:	po maši ob 10. uri
sv. Anton v Skornem:	po maši ob 15.30 uri

Nedelja, 19. januarja: Antonova nedelja

Pri sv. Antonu v Skornem bo slovesna praznična maša ob 11. uri.

1.

2.

3.

4.

December na trgu

V mesecu decembru smo se zbrali ob praznikih in veselih dogodkih

1. 1. decembra so na Trgu b. Mravljak prisostvovali dvigu adventnih vencev, ki jih po tradiciji dvigajo na prvo adventno nedeljo. Toliko kot je cerkva v fari, tolko je vencev, ki obkrožajo venec, ki predstavlja župnijsko cerkev. Blagoslovil jih je dekan Jože Pribožič, zbrane pa je nagovoril tudi župan občine Milan Kopusar.
2. jaslice.
3. Tudi Miklavž se je pomudil v Šoštanju in obdaroval pridne otroke. Parkeljni so bili ko ponavadi za strah, otroci pa so bili kot se za obisk Miklavža spodobi razigrano veseli.
4. Tudi vrtec Šoštanj je spet presenetil z bazarjem, prireditvijo na kateri se je moč razveseliti pa tudi kaj kupiti. Vredno je pohvaliti trud vzgojiteljic in vodjo vrtca Vesno Žerjav, seveda pa velja še posebna čestitka otrokom. Mogoče jih je prav zaradi tega obiskal tudi Dedek Mraz, ki jih je "pod zvezdnatim nebom" Trga bratov Mravljak primerno razveselil s svojo pesmijo pa so ga pozdravili otroci iz vrtca.

Prijetne praznike

in veliko uspeha!

Na zdravje decembrski dnevi:
praznični, božični, veseli!
Veliko sreče v novih dneh
raznosite snežinke pri ljudeh!
(I.Štropnik)

Turistično olepševalno društvo ob okrogli obletnici

Svečana akademija ob 100 obletnici TOD, s priložnostnim kulturnim programom je bila 29.11. v Kulturnem domu Šoštanj. Ob tej priliki je dr. Marjan Rožič, predsednik Turistične zveze Slovenije podelil zlato plaketo Turističnemu društvu Šoštanj, ki je po podatkih šoštanjskega urbarja prvič zapisano v register društev leta 1902, vpisal pa ga je notar Kolšek pod naslovom Olepševalno društvo Šoštanj.

Tudi TOD Šoštanj je nagrajeval. Plakete so prejeli Janez Erhart, Franc Dolar, Milojka Plamberger, Teodor Gorogranc, Rajko Zaleznik, Štefan Szabo in Peter Radoja. Društvo je s plaketami nagradilo Občino Šoštanj, Krajevno skupnost Šoštanj, in Termoelektrarno Šoštanj. Priznanja so prejeli tudi simpatizerji društva. Med njimi je Janko Zacirkovnik, Tomaž Ročnik, Mišo Melanšek, Jože Friškovec, Grega Petkovnik, Peter Grudnik, Damjan Kljajič, Danilo Čebul, Darko Menih in Marjan Hlušička ter društva PGD, Moto veterani, planinci, godba Zarja in pevski zbor Svoboda, taborniki Pusti grad, Pust Mozirski. Vsi člani TOD pa so dobili bronasti znak Turistične zveze Slovenije.

Predsednik TOD Šoštanj gospod Peter Radoja je ob tej priložnosti povedal:

Spoštovani gostje, spoštovani župan, spoštovani predsednik turistične zveze Slovenije, spoštovani jubilarji – člani turistično olepševalnega društva Šoštanj. Ni bilo naključje, da smo uvodoma pripravili program, ki nas je popeljal iz časov zgodnje zgodovine preko časov naselitve naše doline pa vse tja do časov industrijalizacije in ekološke osveščenosti prebivalcev ki v naši dolini živijo. Šoštanj skozi čas smo poimenovali koreografijo ki smo jo imeli čast videti. Prav čas pa je tisti, ki je spremljal vse ljudi ki so delovali v našem Šoštanju. Ko se je snoval turizem je notar Vinko Kolšek verjetno imel podobne zamisli kot jih imamo danes, bil je le v drugem času. V letu 1902 so nekateri napredni Šoštanjčani videli v urejenem in prijaznem okolju možnosti za dvig kvalitete življenja in pa hkrati tudi možnosti za razvoj kraja. Ravno za to so se organizirali in osnovali Olepševalno društvo Šoštanj. Eden od ustanoviteljev g. Vinko Kolšek je bil hkrati tudi notar in z njegovo pisavo se je zapisalo ime društva v zgodovino. Poleti so njeni člani skrbeli za urejenost kabin

in kopaljš ob reki Paki, v drugih obdobjih so urejali parkovne nasade, zelenice, poti, skrbeli za cvetlice in posajevali drevored. Kar štirje veličastni kostonjevi drevoredi so zaznamovali delavnost članov našega društva. Drevored na trgu Svobode, pri gostilni Ograjšek, pri hotelu Union in drevored pri današnjem Kajuhovem domu, ki še dandanes daje senco in hlad domačinu, ali morebitnemu turistu. Da pa so svoje aktivnosti hoteli pokazati tudi izven kraja, kaže podatek, da so že leta 1903 izdali brošuro Kažipot skozi Šoštanj, tiskano v družbi sv. Mohorja v Celovcu, s katero so vabili razvedrila željnega gosta v prelep kraj na Štajerskem. Zaradi izrednega naraščanja gostov, ki so prihajali k nam tudi izven meja, se je ime društva spremenilo v Tujsko prometno društvo. Turistično gibanje v tedanjih ustanovnih časih se kaže v tem, da so bili v Šoštanju kar trije hoteli. Hotel Avstrija, ali sedanji Kajuhov dom, hotel Union in pa hotel Kunst. V tistih časih je mesto štelo 178 hiš z okoli 1100 prebivalci. Za turizem so skrbeli tudi s potovanji. Celodnevna vožnja do Hude luknje, do Doliča, ali celo do Slovenj Gradca je za vprego z enim konjem stala 10 kron, za dvokonjsko vprego pa 12 kron. Društvo je s svojim delom nadaljevalo vse do vojne, ko so aktivnosti za kratek čas prenehale, vendar pa se društvo ni razpustilo. V letu 1945 se je preimenovalo v Turistično olepševalno društvo Šoštanj in to ime se je ohranilo vse do danes. Tudi v tem povojnem obdobju intenzivnost dela ni upadla, temveč se je nadaljevala z ureditvijo parka pri spomeniku talcev, okoli katerega so bile postavljene klopi in na katerih so rade posedale predvsem mamice z otroci. In kot navaja zgodovinopisec in nekdanji član našega društva Viktor Kojc je bil ta park prava oaza miru in počitka. V sedemdesetih letih se je društvo oziralo po najbolj dominantni točki Šoštanja, Pustem gradu. Ta pradavni očak je kar vabil po ureditvi za razgled po mestu. Člani društva so zato v delovnih akcijah izravnavali ruševine pred obrambnim stolpom in plato preuredili v razgledno točko. 17. Julija 1966 je bilo ob otvoritvi na Pustem gradu veliko ljudsko slavlje. V nadaljevanju je društvo zgradilo tudi avtobusno postajo, uredilo Vošnjakovo tenis igrišče in izdalo kar nekaj razglednic in zloženek. V novejši dobi se je organiziralo tudi nekaj kulinarčnih prireditev, v Šoštanju smo pripeljali Muzejski vlak in ob tej priliki uredili železniško postajo, organizirali smo sejme, ohranjali stare običaje in pripeljali na trg znane karaoke z takrat zelo popularno voditeljico Dejo Mušič.

In sedaj? Naše delo se je zaradi ukinitve hotelov in s tem v zvezi financiranja naših aktivnosti malenkost obrnilo. Veliko se posvečamo ohranjanju spomenikov tehnične in kulturne in naravne dediščine. Uspeli smo prepričati veljake našega mesta, da je potrebno pristopiti k sanaciji Pustega gradu. In danes lahko s ponosom rečemo da je obzidje stol-

Ljudje in Esotech

Ob izidu knjige *Ljudje in Esotech* obveščamo vse, ki so bili zaposleni v podjetju ESO, da lahko knjigo dobijo na recepciji podjetja Esotech, dne 20. in 23. decembra 2002, med 7. in 17. uro.

Cvetličarna Nahtigal

Vam vošči vesel božič in
srečno novo leto 2003 ter se priporoča
za obisk tudi v prihajajočem letu!

Dogodki in ljudje

pa rešeno pred propadom. Upamo da se bo v kratkem razrešil tudi problem okoli statusa Mornove zijalke in Rotovnikove jame. Veliko skrbi pa namenjamo ohranjanju starih šeg in običajev in ravno na tem temelji trenutno delo naših rok. Ustvarili smo nekaj prireditev, ki so postale že povsem tradicionalne. Ponosni smo na prireditev Advent v Šoštanj, ki bo čez dva dni na našem trgu. Ponosni smo tudi na Miklavža v Šoštanju, kateri privabi na stotine otrok in še več odraslih. Mislimo, da tej prireditvi ni primere daleč naokoli. Še posebej pa smo ponosni na našega Pusta Šoštanjskega, ki je ime našega kraja z našimi pustnimi liki Košev ponesel po celi deželi. Izoblikovali pa smo tudi lik Tresimirja, ki je po legendi poselil področje Družmirja, to je vasice ki jo sedaj prekriva Šoštanjsko jezero. In ravno v jezeru vidimo nadaljevanje našega dela v bodočnost. Po vzoru razvitejših evropskih držav moramo ob njem ustvariti pogoje, ki bodo privabili investitorje in pozneje tudi turiste. Služiti mora namenu turističnega razvoja celega mesta in občine.

Ob današnjem ljubileju smo lahko ponosni na prehojeno pot. Bila je tlakovana z mozaiki različnih obdobij v času tega stoletja. Stoletje smo obrnili. Delo si je bilo podobno. Le čas je bil vedno drugačen. In naše društvo pričinja obdobje novega časa. Časa moderne dobe, ki se ji bomo morali prilagoditi. In upamo da nam bo čas, kakršenkoli pač bo prinesel razvoj. Razvoj turizma, razvoj dobrih medsebojnih odnosov, in pa razvoj plemenitenja naše duševnosti.

Spoštovane članice in člani Turistično olepševalnega društva. Hvala za prehojeno pot. Hvala za kar celo stoletje, ki smo ga obrnili. Hvala za plemenitost in pripravljenost dajati našemu Šoštanju kar si zasluži. Hvala tudi vsem, ki simpatizirajo z našim ustvarjalnim delom. Hvala Vam ljudje, za vašo prijaznost, ki dela kraj kjer je lepo živeti. ■

Mi tiskamo, kdo bere?

Vrata Velenjskega gradu so bila na dan 3. decembra na široko odprta. Prešernov rojstni dan so obeležili z prireditvijo Založniška dejavnost v Šaleški dolini v letu 2002.

Ob tem je bil od 12.00 ure dalje tudi razgovor z avtorji različnih publikacij, ogledali pa smo si tudi v tem letu ustvarjene filme. Prisotne sta nagovorila župan mestne občine Srečko Meh in župan Šmartnega ob Paki Alojz Podgoršek, k besedi pa so se prijavi tudi nekateri avtorji in soustvarjalci ter strokovni sodelavci muzeja na gradu. V letu 2002 izdana publikacija je bila vsem pristnim tudi na ogled. ■

M.K.

Kulturnica Gaberke na izletu

Kulturno-turistično društvo Kulturnica Gaberke vsako leto organizira izlet za vse člane društva, ostale prizadevne krajanke in tudi stalne sponzorje skupaj s svojimi partnerji. Na ta način se jim vsaj delno oddolži za njihovo požrtvovalno delo pri izvedbi raznih prireditev v domačem kraju.

Naša dežela je v svoji majhnosti dovolj velika, da predstavlja neizčrpen vir naravnih in kulturnih znamenitosti, ki jih naše društvo s pridom izkorišča. Naš temeljni moto je, da vsakič poskušamo odkriti nov detajl naše lepe domovine. Letos smo se odločili za neokrnjen svet narave - cerkniško pokrajino.

1. Turistično olepševalno društvo ob okrogli obletnici / Foto: Arhiv
2. Mi tiskamo, kdo bere? / Foto: Milojka Komprij
3. Kulturnica Gaberke na izletu / Foto: Arhiv

Dogodki in ljudje

Tistega lepega dne, 12. vinotoka, nas je sicer pri odhodu pričakal dež, ki pa ni mogel pokvariti dobrega razpoloženja udeležencev. Na razvoj dogodkov je vplival le toliko, da smo se morali odločiti za rezervno varianto, po kateri smo se najprej podali pod vznožje Snežniške planote, kjer ob robu divjine stoji grad Snežnik. Z dvema polnima avtobusoma smo krenili novim dogodivščinam naproti. Najprej nas je predsednik društva Franc Šteharnik podkrepil s pravo domačo medico. Kar hitro so se zaslišali tudi zvoki "frajtonarce" izpod prstov Vilija Mravljaka in Jožeta Krenkerja. Družbo nam je delal tudi sam župan Milan Kopusar. Ob preneka-teri šali, pesmi in glasbi smo kar naenkrat pristali pred našim prvim ciljem. Mogočen dvorec, pozidan na živi skali, obdan z vodnim jarkom, nam je dal slutiti, da bomo stopili v svet grajske gospode. Številne sobane, opremljene z originalnim pohištvom, ki izvira predvsem iz 18. in 19. stoletja, dragocenim posodjem, starimi slikami, umetno izdelanimi stenski tapetami, so nam pričarale pravo grajsko razpoloženje. Očem niso ušle tudi mnoge lovske trofeje. V neposredni bližini gradu v grajski pristavi smo si z vodičem, ki nas je s svojo izjemno zanimivo predstavitevjo večkrat spravil v prisrčen smeh, ogledali še razstavo avtohtonih živali in polharsko razstavo. Pot nas je nato vodila do edinstvenega naravnega bisera: Cerknškega jezera z okolico. V Dolenjem jezeru smo si v naravnem okolju najprej nabrali novih moči s pristno kmečko malico. Naša "muzikanta" sta bila neumorna in številne so zsrbele pete. Medtem pa je furman Lojze vpregel konje in že smo se z lojtnikom odpravili v tiho lepoto Cerknškega jezera, kjer dan ni dnevu enak, saj jezero nenehno spreminja svojo podobo, ob vsakem letnem času, ob vsakem obisku nudi drugačen pogled. Poleg tega, da je to edino presihajoče jezero in hkrati največje pri nas, nam je gostoljubni furman Lojze razkril še marsikatero skrivnost tega dela kraškega sveta. Za popolnejše razumevanje fenomena presihajočega jezera smo si v muzeju Jezerski hram ob strokovni razlagi, ogledali živo maketo celotnega Cerknškega jezera. V tem muzeju smo imeli priložnost videti tudi etnološko zbirko pripomočkov nekdanjih tamkajšnjih ribičev. Z zanimivo televizijsko projekcijo pa smo dobili popolno sliko o Cerknškem jezeru. Čas je kar prehitro mineval in polni nepozabnih vtisov smo morali zapustiti naše prijazne gostitelje. S tem pa našega druženja še ni bilo konec. V Gostišču Pirnat v Spodnji Savinjski dolini smo si privoščili pozno kosilo, kjer se je veselje ob glasbi in plesu nadaljevalo še dolgo v noč. ■

Za Kulturnico Gaberke Branko Jazbec

Smeh in greh

Deževnega popoldneva šestega decembra se je po krajšem premoru kulturno društvo iz Raven pri Šoštanju ponovno zbralo na finalnem dogodku. Pripravili so odlično prireditev Smeh ni greh.

Naslov je obetal, da bo veliko smeha, brez kakršnega koli greha. To je privabilo veliko gledalcev. Dom kulture v Šoštanju je bil do zadnjega koticčka poln. Pripravili so odlične skeče in šale, ki so letele na račun zakonskih in ljubezenskih težav. Igralci so svoje vloge odigrali odlično na trenutke bolje od profesionalcev. Kostumograf je poskrbel, da so bili v stilu vloge. Najbolje je uredil pijančka, drugi liki pa tudi niso zaostajali. Glasbeni premor sta pri-

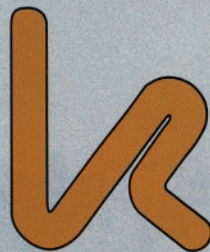

**SPOŠTOVANI OBČANI IN
KORISTNIKI NAŠIH
STORITEV,
ŽELIMO
VAM**

**PRIJETNE PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO 2003**

PODJETJE ZA UREJANJE PROSTORA d.d. VELENJE
Koroška cesta 37/b, 3320 Velenje, tel: (03) 8981700,
fax (03) 8919136 E-pošta: info@pup.si, www.pup.si

**Vsem občanom
želimo blagoslovljene
božične praznike
ter veliko
delovnih uspehov u
novem letu
2003!**

KOMUNALNO PODJETJE VELENJE d.o.o.

SLS.

Slovenska ljudska stranka
občinski odbor Šoštanj

**Vsem občanom želimo blagoslovljene
božične praznike ter mir in vse dobro
v letu 2003!**

trgovina z gradbenim materialom

POŠTAJNER

Franc STROPNIK s.p.

Ravne 21, 3320 Šoštanj
tel.: 03 89 70 990
fax: 03 89 70 991

Poslovnim partnerjem in kupcem
se zahvaljujemo za zaupanje,
vsem skupaj pa želimo prijetne paraznike!

1. Po zmago v Ljubljano / Duo Maja in Boštjan. Foto: Milojka Komprej
2. V Velenju so najlepše peli "vsi" / Pevci OŠ Bratov Itonje. Foto: Jože Miklavc

Dogodki in ljudje

pravila mlada harmonikarja. Svoja meha sta raztegovala tako dobro, da je šlo vsem v ušesa. Ob teh dobrih šalah in smehu je predstava trajala dve kratki urici.

Takšne ali drugačne predstave so zelo dobrodošle, saj v teh dolgih zimskih večerih nimaš kaj početi, pa se enostavno prepustiš paradi smeha. Upam, da bodo takšne predstave bolj pogosto, saj je smeh pol zdravja, pravijo ljudje. KULTURNO DRUŠTVO iz Raven pri Šoštanju pa naj poskuša čim večkrat poskrbeti za zdravje občanov. LE TAKO NAPREJ! ■

Dejan Tonkli

Po zmago v Ljubljano

Kdor je v novembrski oddaji Orion prislunil skladbi dueta Maje in Boštjana Sam v množici ljudi, je najbrž že v tekmovalnem delu slutil, kdo bo zmagovalec. Zato ni čudno, da je balada, pisana na kožo današnjega človeka, zmagala s tisoč glasovi prednosti pred ostalimi skladbami in prinesla uvrstitev v finalno oddajo simpatičnemu paru, ki "dela kariero" tudi v zasebnem življenju.

Avtorju glasbe in besedila Boštjanu Dermolu je z aranžmajem pomagal Marko Bezovšek, ostalo pa je bilo odvisno od tega, kako bosta pesem predstavila. Njun topel, a profesionalen nastop in še pesmica, ki z besedilom in glasbo seže do srca, je bila vstopnica za finalno oddajo, ki bo 28. decembra in kjer se bosta med štirinajstimi nastopajočimi Maja in Boštjan preizkušala kot sedma.

Pevski par, ki je skupaj dobra štiri leta, tudi do sedaj ni bil neopažen. Številni nastopi so Boštjana, ki je tudi sicer medijski človek, izpili in mu pomagali, da je prebil zid in se odločil, da se z Majo preizkusita na Orionu. Njegova pesmica, ki jo je poslal, je kaj kmalu dobila zeleno luč in po desni prehitela kakšnih dvesto skladbic. Upravičenost izbora se je potrdila že v novembru, v decembru pa bomo seveda navijali. Prijatelji in seveda vsi, ki jim dobra glasba ne uide. ■

Milojka Komprej

V Velenju so najlepše peli "vsi"

Le kdo lahko oceni, da je ta in ta pesem, od tega in tega zbora najlepše izzvenela? Če bi peli vsi iste pesmi, no ja... Če pa poje več sto pevcev različne pesmi, so odtenki vse manjši in manjši. Še veliki glasbeni mojstri težko ocenijo majhne razlike med kakovostjo enih in drugih. Pa vendarle, lepo je, če Slovenci, Štajerci in celo Savinjčani in Zaleščani še kar pojemo in se vsaj zato veselimo.

V Domu kulture v Velenju je bilo 22. novembra popoldne Medobmočno srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov s področja območnih izpostav javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Celje, Laško, Mozirje, Rogaška Slatina, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Žalec in Velenje. Organizatorja sta bila Območna izpostava Velenje ter Zveza kulturnih društev Velenje. Po predhodnih nastopih so izbrali devetnajst zborov, ki so lahko zapeli na dveh ločenih koncertih, na odru pa je sodelovalo več kot

petsto mladih pevcev in skoraj dvajset zborovodkinj in zborovodij. V prvem koncertu so nastopili otroški ter mladinski zbori iz Vrtca Tinkara iz Velenja, OŠ Frana Kocbeka iz Gornjega Grada, Glasbene šole Skladateljev Ipavcev iz Šentjurja, Osnovne šole Blaža Arničiča iz Luč, I.osnovne šole iz Rogaške Slatine, Osnovne šole Lava Celje, OŠ Lesično, OŠ Bratov Letonje Šmartno ob Paki kar z dvema zboroma, OŠ Marjana Nemca iz Radeč ter iz Šolskega centra Celje.

Ob drugem koncertu pa so sodelovali OŠ Primoža Trubarja iz Laškega, OŠ Pod goro iz Slovenskih Konjic, OŠ Petrovče, Glasbena šola Frana Koruna Koželjskega iz Velenja z dvema zboroma, OŠ Šmarje pri Jelšah, I. OŠ Žalec ter iz Gimnazije Celje – center.

Po besedah strokovnih spremljevalcev glasbenega srečanja v Velenju je bilo veliko zelo kakovostnih nastopov, nekaj pa kar vrhunskih. Ob odlični organizaciji in polni dvorani poslušalcev ob drugem koncertu je bilo vzdušje med nastopajočimi in občinstvom izjemno, številni zbori pa bodo ob tako kakovostnih izborih pesmi in nastopih nedvomno napredovali tudi na državni ravni. ■

Jože Miklavc

Zaslišal sem zvok

Pritegnil me je prijeten zvok, ki je prihajal od sosedove hiše. Nenavaden in malokdaj slišan zvok mi je vzbudil zanimanje, zato sem stopil bliže.

Zagledal sem Lojza z instrumentom pred seboj. Bil sem presenečen, da ga vidim igrati, saj ni bil nikoli glasbenik, vedel pa sem, da rad prisluhne ubrani pesmi. Strmel je v svoje citre in poskušal igrati na svoje novo zanimanje. V njegovih očeh sem videl iskrice in tisto otroškost, ki je ni izgubil tudi sedaj, ko je v letih. Med nama je stekel pogovor o zvoku, o glasbi, lesu in njegovem življenju.

Alojz Pirečnik, ki ga kličemo znanci kar Lojz, zase pravi, da ni glasbenik, da se samo poskuša v tem, tako kot se v mnogih stvareh, a ko je sam v sobi, si zaigra. Zaigra zase, za svojo dušo, za svoj mir in veselje. Glasba, ki prihaja iz njegovih citre, ne prihaja samo zaradi strun, temveč tudi zaradi njegove velike ljubezni do lesa. Že kot otrok, star komaj deset let je prvič začutil, zakaj je rojen. V tistih davnih časih je napravil lepo škatlico za ročni brivski pribor. Podaril jo je očetu, izdelek pa ga je tako navdušil, da ga je zaznamoval za vse življenje. V otroških letih ga je zadela velika nesreča,

vendar si je s pomočjo velike vztrajnosti, poguma in hotenja kmalu vtil novih moči. Nikoli ni obupal, čeprav se ga je mnogokrat polastilo malodušje in razdvojenost. Takrat se je lotil svoje velike ljubezni do lesa in ga pričel preoblikovati. Bila sta in sta še vedno v tesni povezanosti ter harmoniji. Več kot trideset let mu je les kot obrtniku dajal kruh. V svojem dolgoletnem stiku z obdelovanjem lesa, se je Lojz s svojo iznajdljivostjo in izumiteljstvom dotaknil še mnogih drugih stvari.

V življenju je bil vedno skromen, čeprav so bili njegovi izdelki večkrat prav neverjetni. Sedaj ko je v pokoju, si je naredil hobi delavnico, v kateri prebije veliko ur. Včasih ga vidim zatopljenega v les, včasih ko riše ali računa, spet drugič pa svoje ideje gladi že v svojih rokah. Večkrat gre v planine, v njemu tako ljub gozd, kjer opazuje in išče tiste ta prave posebne smreke, gostorastne, z reso-

LDS

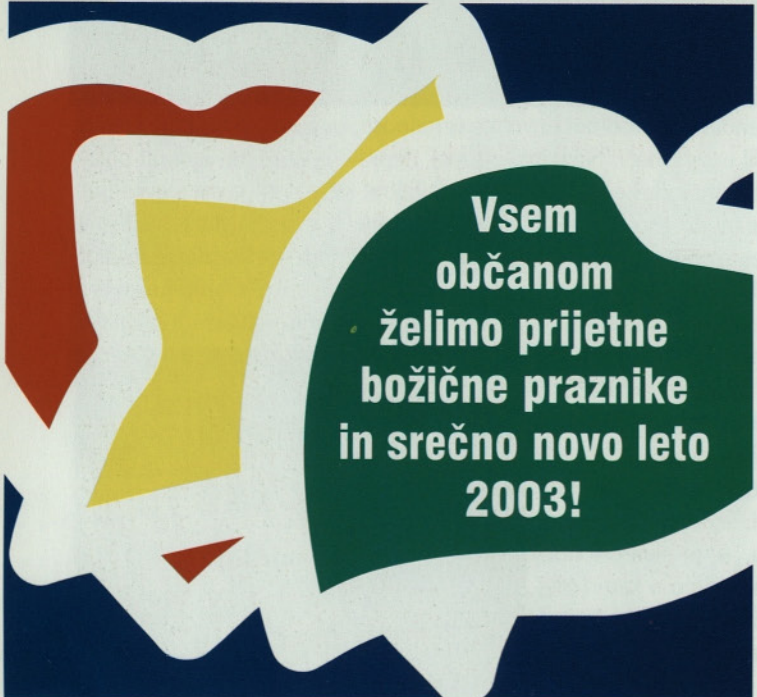
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

ŠOŠTANJ

ZA OBČINO ŠOŠTANJ, KER NAM JE BLIZU

*Vsem voščimo
vesel božič in
srečno novo leto
2003.*

Ker ste nam blizu!

**Vsem
občanom
želimo prijetne
božične praznike
in srečno novo leto
2003!**

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov
OE Šoštanj

Dogodki in ljudje

nančnim rezom. Takšen les mu potem pride prav pri sedanjem hobiju, ko izdeluje nove citre po starih modelih, ko popravlja stare citre ali pa izdeluje popolnoma nove.

Pri svoji vnučki je videl otroške citre in postale so mu všeč. Seveda bile so iz lesa, na lesu pa strune. Ko je zabrenkal, je počila struna, sam pa se je ustrašil, da ne bo znal več popraviti, kaj šele uglasti. A ta mala nezgoda ga je pripeljala do tega, da zdaj že marsikaj novega zna, nasvete pa dobiva od glasbenih prijateljev. Pred nekaj časa je prišel v stik z več kot sto let starimi in že povsem izrabljenimi citrami. Ni se jih smel preveč dotikati, kajti črvi so že opravili svoje in bi se le te kmalu razletele. Prav nič se ni ustrašil, po starem modelu je napravil popolnoma enake nove citre, ki danes lepo zvenijo. Vsake toliko časa pride kdo, ki prinese iz podstrešja kakšne stare citre, včasih pa jih poišče kar sam. Čez čas so na mizi kot nove. Se svetijo, spominjajo pa na stare čase, ko se je pelo in igralo ter družilo. Izdelal je tudi otroške citre, vsem pa je enako to, da jih lahko igra vsak, tudi tisti, ki se na glasbo ne spozna. S pomočjo podložnih not in še česa je prav lahko igrati, tudi če ti manjkajo prsti, kot njemu, se da iz njih izvabiti lepe melodije.

Lojz se zelo razveseli, kadar dobi kakšne citre. Kot navihan izgine med svoje stene, da sliši kakšen je zvok in jim potem vdahne življenje.

Zvok, ki prihaja, pa ni smo od lesa, strun in njegovih rok. Pravi zvok prihaja iz njegovega srca, iz njegovih skritih kotičkov, od tam kjer prihajajo tudi vsa njegova dela, ko pomaga sosedom, prijateljem in znancem. V pogovoru z njim sem imel občutek, da pri svojih triinšestdesetih letih začinja novo pot, glasbeno pot, kot da se zlivata dve njegovi ljubezni, les in zvok. Sam želi svoje izkušnje podeliti tudi z današnjo mladino, saj meni, da bi lahko marsikdo našel svojo ljubezen tudi v raznih ročnih spretnostih. Danes stroji res nadomeščajo človeka, kar po eni strani tudi ni tako slabo, ker s tem morda tako ostaja tudi več časa za igranje na citre, za pesmi in druženje. Lojz pravi, da se lahko vsak človek poveže s samim seboj, kot se tudi sam, ko se potopi v unikatne citre, v preoblikovanje lesa, ko izdelek in on postaneta eno. Alojz Pirečnik ni glasbenik, je pa poslušalec zvoka, tistega zvoka, ki prihaja iz globin. Včasih ta zvok pripotuje do sosedov, včasih še naprej. Na koncu je zaigral tisto "V gozdu, tam kjer srnica se pase", v tistem gozdu, kjer rastejo drevesa in les in njegova prva ljubezen. ■

J. N.

Nedeljsko popoldne z gaberškimi talenti

Da korajža res velja, so v nedeljo, prvega grudna, dokazali nastopajoči, ki so svoja znanja pokazali na prireditvi Nedeljsko popoldne z domačimi talenti.

Kar blizu trideset domačinov se je prijavilo na povabilo k sodelovanju na prireditvi, ki jo je organizirala Kulturnica Gaberke. Od devet pa tja do devetdeset let so šteli "ta korajžni" Gaberčani. Ozračje v Gasilskem domu Gaberke so že kar uvodoma dobro ogreli Vili Mravljak, Uroš Mravljak, Luka Goršek in Justin Hudobreznik. Slišijo na ime Štajerc show band. Klemen Blatnik, Mateja Smonkar, Rok Sedovnik, Tadej Slamek in Igor Kotnik so pošteno raztegnili svoje frajtonarice in poslušalce dobesedno pote-

gnili v plosk. Eva Bolha, Vanja Jazbec, Taja Polovšak in Martina Naveršnik so kot Pop zvezde odplesale ples na skladbo Odpelji me. Samo Jan nas je navdušil s svojimi bobni. V petju so se poizkusile Darja Kotnik in članice pevske zasedbe Gaberški cvet v spremljavi Boštjana Jevšnika. Devetdesetletnica Rozika Čas nam je v verzih pripovedovala o naših krajih, Ansambel sivi slavčki (Drago Valič, Jože Medved, Karel in Marinka Pušnik) pa so prireditev odpletli do konca. Niti sta pomagala odpletati povezovalca Drago in Alenka. Nekaj nastopajočih je prišlo iz drugih krajevnih skupnosti. Prav v goste pa so prišle članice pevsko- plesne skupine Select.

Hiter tempo vsakdanjika si nas je že tako podredil, da si ljudje ne znamo več vzeti časa za preproste stvari, za soljudi. Ampak to nas ne osrečuje. Bogate nas delajo tiste urice, ki jih preživimo v krogu prijateljev, znancev, sovaščanov. Prepolna dvorana Gaberškega gasilskega doma je zadosten dokaz, da vendarle pogrešamo takšna druženja. Čimprej nasnidenje! ■

Za Kulturnico Gaberke, Alenka Plaznik

Kdo se ne boji "Izziva"

Četrti Šoštanjski izziv je izpolnil pričakovanja številnih gledalcev, ki so 23. novembra dodobra napolnili dvorano kulturnega doma v Šoštanju. Prireditev, za katero lahko rečemo, da ji je botra Jožica Vedernik z nekaterimi drugimi "kumi", si je v šoštanjskem prostoru našla zanesljive privrženke. To so tudi tisti, ki bodo najbrž zdaj še raje in pogosteje zašli v poslovne prostore tistih, katerih predstavniki so se potrudili pri Šoštanjskem izzivu.

V prvem delu so se na sceni, ki sta jo pripravila Peter Radoja in Romana Kolenc, na med baloni ujetem platnu, prikazovale slike Šoštanja skozi čas. Preglednica od neandertalcev, Tresimirja do danes je med drugim nosila sporočilnost 100. obletnice TOD Šoštanj. V drugem delu pa so izziv popestrili različni izvajalci od Slovenskega ekspresa, Vere Trafele, Alenke Lesjak skupaj s posameznimi modnimi izhodi trgovin Saša in Pletiljstva Štrenca, Ere, Flikce ter Obutve in Papirnice Pero. Za poseben spektakel ob koncu je poskrbel Frizerski salon N Nataše Zagoričnik. Omeniti bi veljalo še druge nastopajoče: pevce Leo Babulč, Matica Mežnarja, Tanjo Strniša, Jasno Halilovič in Sabino Šumnik ter seveda druge igralce poleg igralskega para Eve Mogel in Slavka Mikeka, pa vseh niti ne moremo naštet. Preko devetdeset nastopajočih je spretno vodila Polona Kuder, ki je s svojo zamisljivo, da je celotna prireditev kot generalka, odlično zadela.

Šoštanjski izziv je uspel. Za letošnjega so se posebej potrudili Trgovina Saša, Jožica Vedernik s.p., Modna obutev in Papirnica Pero, Frizerski salon N, Gostilna in Pizzerija Kajuh ter Era Velenje in Šoštanj, Mesarstvo Sušec in Flikca, trgovina z metriskim blagom. Kot humanitarni pokrovitelj je nastopila Raiffeisen Krekova banka PO Šoštanj, s katere pomočjo bo Likovni svet otrok leta 2003 bogatejši. Pomagali so tudi drugi, organizatorji pa se še posebej zahvaljujejo nastopajočim, ki so pridno hodili na vaje, županu Občine Šoštanj, Termoelektrarni Šoštanj in seveda vsem gledalcem ter obiskovalcem prireditve. Da bodo tudi drugo leto sprejeli izziv. ■

Milojka Komprej

SDS

**Občankam in občanom
želimo vesel božič in
srečno novo leto 2003!**

1. Nedeljsko popoldne z gaberškimi talenti / Foto: Arhiv

2. Kdo se ne boji Izziva / Foto: Zdravko Kočevar

Jaslice nas vabijo

Še vedno si lahko v Mestni galeriji Šoštanj ogledate jaslice, katerih postavitev so nam s prvo adventno nedeljo pripravili člani Turističnega društva Skorno, ki jim je s svojimi izkušnjami pomagal Martin Vovk.

Spet se je okrog jaslic pletlo veselje in skrb, da bo te vrste razstava lepo uspela in bo v veselje obiskovalcem, ki so lani prvič lahko občudovali jaslice v galeriji. Jaslice, ki so na površini okrog 40 m², so z raznimi detajli, za katere je poskrbel Martin, res lepe in vredne ogleda, zato ni čudno, da je zanimanje res veliko.

V tem adventnem času pa so ob jaslicah delavnice, za katere skrbi Filip Vrabič, ki je nesebično prevzel pobudo in skrb, da otrokom skozi različne aktivnosti predstavi pomen adventa in božiča. Jaslice bodo na ogled do 6. januarja. ■

M.K.

Robi, Robi, ...!

Kdor je zamudil promocijo kasete in zgoščenke Ansambla Goličnik v soboto, 14. decembra, v Vinski Gori, je bil pri-krajšan za marsikateri napev, ki ga znajo iz svojih grl in inštrumentov izvabiti znani domači ansambli pa tudi pevci zabavne glasbe. Robert Goličnik, ki se take vrste dela ni lotil prvič, je zadovoljen z uspehom prireditve. Dobra glasba in družba ter promocija zgoščenke so dokaz, da ansambel ne miruje. Na zgoščenki je enajst skladb, katerih avtor glasbe je Robi Goličnik, besedila pa so prispevali različni pisci. Najdete jo na policah vseh trgovin s te vrste blagom.

Če je bil gost večera Vili Resnik, so enako gromek aplavz poželi Ansambel Nagelj pa Kvintet Dori pa Duo Maja in Boštjan pa Folklorna skupina Koleda in številni drugi nastopajoči, kar osemnajst se jih je zvrstilo, da o Štamperlovem Pepiju niti ne govorimo.

Prireditev se je zaključila s čestitkami in dobrimi željami in z pa veliko zabavo, ki se je zavlekla tja čez temno noč in čez zasneženo cesto. Koncert Ansambla Roberta Goličnika, ki deluje zdaj v sestavi Uroš Iršič, Slavko Sušec, Maja Oderlap in Robert Goličnik, so sponzorsko podprli: Andrej d.o.o., Pleskarstvo Venišnik Željko, Skaza trans, Mo Velenje, Jožko Rutar, Mizarstvo Franc Goličnik, Osmica d.o.o., Cigrad, d.o.o., Cigler d.o.o., Avtoprevoznitvo Ledinek in Avtokleparstvo Stanko Glinšek, za kar se jim ansambel najlepše zahvaljuje. ■

M.K.

Mirna roka in dober ulov

V nedeljo 24.11., se je lovцем Lovske družine Velunja Šoštanj nasmehnila lovška sreča. Na skupnem lovu, ki je potekal v Zavodnjah po domače pri Žoharju so uplenili kar šest divjih prašičev.

Ta divjad je v okoliških gozdovih številčno kar močno prisotna. Zaradi dobrih življenjskih pogojev je te vrste divjadi v naših koncih v zadnjem času celo več.

Uspeha lova so bili veseli vsi lovci, najbolj pa uplenitelji. V letošnji sezoni je pod streli lovcev te družine padlo kar 13 "komadov". Ulova so veseli tudi kmetje Raven, Zavodenj in Šentvida, saj jim te

1. Jaslice nas vabijo / Jaslice v galeriji. Foto: Zdravko Kočevar

2. Robi, Robi, ...! / Robi Goličnik na predstavitvi kasete in zgoščenke.

3. Presenečenje večera je bil nastop harmonikarskega orkestra. Foto: Milojka Komprej

4. Mirna roka in dober ulov / Foto: Silvo Potočnik

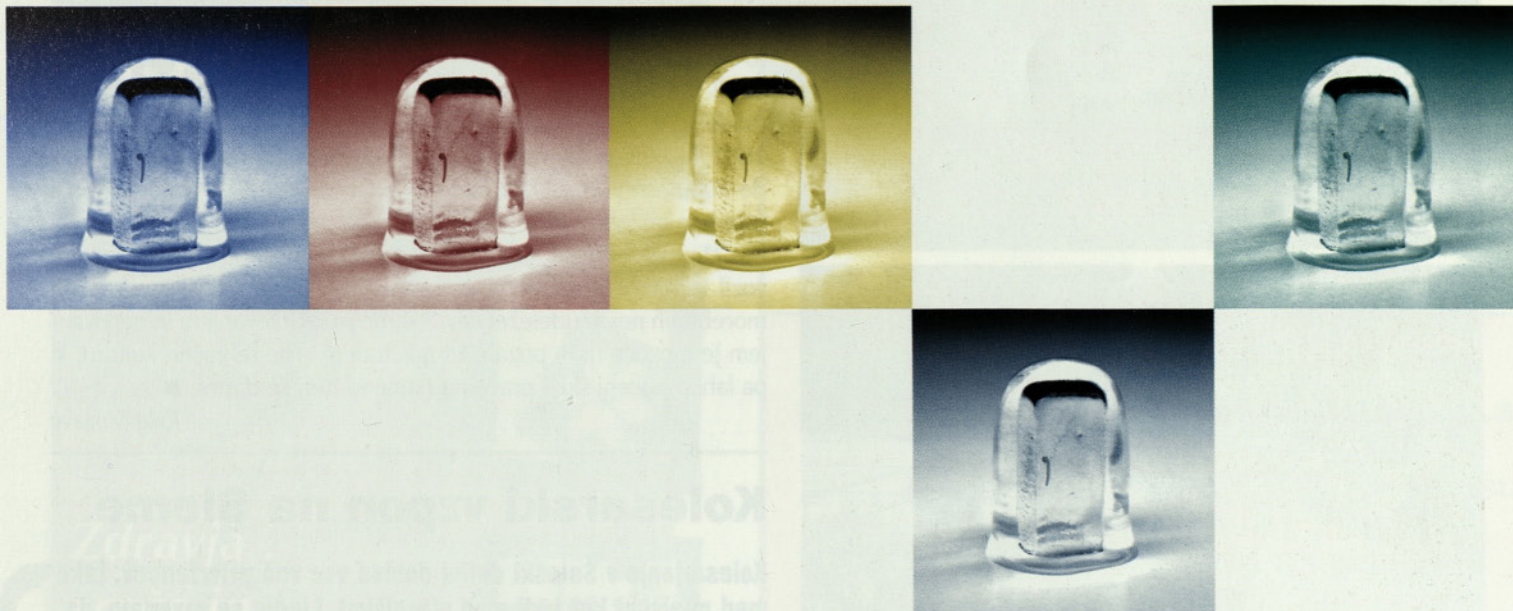
Blues group

BLUES®

Blues, d.o.o.

Družmirje 20, 3325 Šoštanj, SI, Tel.: hc +386 3 8985 600, Fax: +386 3 8985 629, E-mail: blues@siol.net,
Internet: www.blues.si

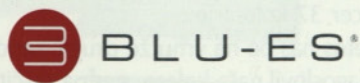

*Vsem bralcem Lista in poslovnim partnerjem
voščimo zdravo in uspešno leto 2003!*

Loške tovarne hladilnikov Škofja Loka, d.d.

Kidričevo 66, 4220 Škofja Loka, SI
Tel.: +386 4 50 251 00
Fax: +386 4 50 251 02
E-mail: prodaja@lth.si
Internet: www.lth.si

Blu-es Gemeinnützige Produktions -
Handelsgesellschaft m.b.H.

St. Ruprechterstrasse 10, A-9020 Klagenfurt
Tel.: +43 463 501 060
Fax: +43 463 501 060
E-mail: blu-es@happynet.at
Internet: www.blues.si

R&S s.r.l.

Research & Development Service
Via Amman 26, 33084 Cordenons (PN), Italy
Tel.: +39 0434 540701
Fax: +39 0434 541701
E-mail: redsfo@tin.it
Internet: www.redeser.com

S.Z.R. "Tehnoliv" Čačak
Ulica: 424 bb, 32000 Čačak, Yu
Tel.: +381 32 221 250
Fax: +381 32 221 536
Mobil: +381 63 604 381
Mobil: +381 63 633 231
E-mail: tehnoliv@Eunet.yu

1.

2.

3.

4.

vrste divjad povzroča kar precej škode na travnih površinah, kakor tudi na poljščinah predvsem na koruzi. ■

Silvo Potočnik

V Zavodnje brez "kuhanja"

Prvo neformalno srečanje lastnikov starih priljubljenih fičkov, ki so bili njega dni ljudsko vozilo "number one", je pred nedavnim, 27. oktobra letos, vzbudilo precej pozornosti.

V Šoštanju pri Avtoshopu Podgoršek se je zbralo dvanajst lastnikov s kar petnajstimi avtomobilčki, pološčenimi in dobro vzdrževanimi fiati 650 in 750 ccm. Če je najstarejšega pripeljal Alojz Strožič, upokojeni šofer iz Lokovice, letnik 1962 (star torej okroglih štirideset let), je Zdravko Ožir, pravkar upokojeni inštruktor vožnje, pobudnik srečanja, pripeljal kar tri vozila. Pisana paleta lepotcev je po protokolarnem fotografiranju pregledala "mašine" in se nato v koloni zapeljala proti Topolšici in nato v Zavodnje. Kakšnega kašljanja ali "kuhanja" sploh ni bilo opaziti, ljudje pa so se odprtih ust ozirali za to nenavadno kolono.

Sredi Zavodnej smo si natančneje ogledovali tudi rumeni športni model fička Janka Medveda, člana ZŠAM Velenje, ki je z letnikom 1982, ki aktivno tekmuje v avto rally turističnih dirkah v konkurenci do 1000 ccm, edini s takšnim modelom v Sloveniji. Njegov največji uspeh je bil letos, ko je v dirki BTC v svoji kategoriji slavil zmago.

Po Ožirjevih besedah je bilo to v Šaleški dolini prvo srečanje te vrste vozil in njihovih lastnikov, če bo še kdaj, pa je odvisno od teh in morebitnih novih udeležencev. S skrbnim vzdrževanjem in negovanjem je mogoče rji in pozabi iztrgati tudi te vrste tehnično kulturo, ki pa lahko poceni služi pravemu namenu tudi še danes. ■

Jože Miklavc

Kolesarski vzpon na Sleme

Kolesarjenje v Šaleški dolini dobiva vse več privrincev, tako med mlajšimi kot tudi med starejšimi. Ljudje se zavedajo, da je dobro počutje delno odvisno tudi od gibanja, zato se vedno bolj odločajo za kolesarski šport.

To se kaže tudi v večjem številu udeležencev, ki na Sleme prikolesarijo prav zadnji dan vsakega leta.

Prvi trije kolesarji, ki so se že davnega leta 1985 odločili, da si silvestrovo dopoldne popestrijo na malo drugačen način, si niti v sanjah niso mislili, da bo to postalo tako priljubljeno med kolesarji. Iz leta v leto število udeležencev narašča. Letos pa bo to že 18. tradicionalni vzpon. Rekordna udeležba je bila dosežena v lanskem letu, in sicer 37 kolesarjev.

Letos nas bo na vrhu že drugič zapored pričakal farski župnik, ki bo blagoslovil naša kolesa, nas pa zaščitil pred zlobnimi duhovi na cesti. Vse tiste, ki se bodo prvič udeležili tega vzpona, pa čaka prijetno presenečenje!

Ura odhoda ni določena, dobro pa bi bilo, da pridete na vrh do 11. ure dopoldan. Takrat bo tudi podelitev nagrad za tiste, ki so se med letom največkrat povzpeli na vrh.

Vsi ste vabljeni, da se na starega leta dan oblečete v kolesarski dres in prikolesarite do Andrejevega doma na Slemenu. ■

Mitja Hočvar in Dejan Tonkli

1. V Zavodnje brez "kuhanja" / Udeleženci prvega srečanja lastnikov fičkov - na desni Zdravko Ožir, ki je srečanje na lastno pobudo organiziral. Foto: Jože Miklavc
2. Kolona starih fičkov se je vila iz Šoštanja, mimo Topolšice, do Zavodnej in nazaj.
3. Kolesarski vzpon na Sleme / Foto: Dejan Tonkli
4. Odprtje računalniške trgovine v Šoštanju / Bo dovolj odjemnikov za preživetje? Foto: Dejan Tonkli

*V letu
2003
listajte
LIST.*

*Zdravja,
sreče in
uspehov v
novem letu
Vam želi
uredništvo*

PEKARNA * SLAŠČIČARNA * TRGOVINA

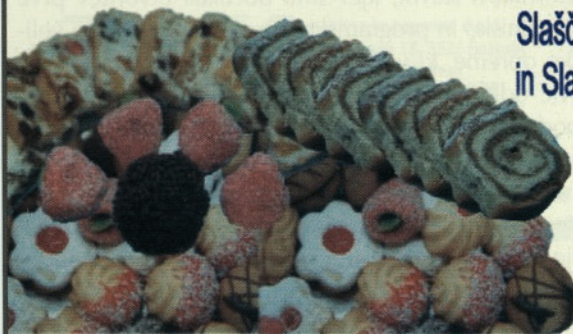
MIŠ MAŠ

D.o.o. Mozirje, Na trgu 57
Tel.: 03/ 839 47 44

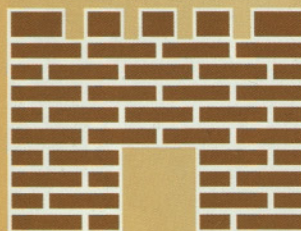

Vabimo vas
v naše lokale,
kjer se lahko posladkate
s prazničnimi
Miš-maševimi dobrotami
za vsak okus.

Kolektiv Pekarne Miš Maš,
Slaščičarne pri Tatjani
in Slaščičarne Šoštanj
Vam želi

Srečen Božič in uspešno Novo leto !

CIGRAD d.o.o.

Ravne 103/c, 3325 Šoštanj
Tel.: 03/898 48 40
Fax: 03/898 48 54

*Vsem poslovnim
partnerjem
se zahvaljujemo
za zaupanje
in Vam želimo
vesele božične praznike
in veliko uspehov
v prihajajočem letu 2003.*

Odprtje računalniške trgovine v Šoštanju

V zadnjem obdobju smo Slovenci priče hitremu razvoju računalništva. Danes si ne moremo zamisliti gospodinjstva brez osebnega računalnika.

Z njimi si lahko popestriš marsikateri deževen dan, teh pa seveda ni malo. Do sedaj smo računalniško opremo kupovali izven našega kraja. Sedaj pa bomo takšen nakup lahko opravili tudi v Šoštanju v Pibernikovi stavbi, kjer smo dočakali otvoritev prve trgovine z računalniško in programsko opremo. Na voljo je veliko računalniške opreme, ki vam jo strokovno namestijo. Za vse tiste, ki se prvič odločate za nakup računalnika in imate manj znanja, vam bodo pomagali strokovnjaki, ki so oboroženi z znanjem na tem področju. Z njihovo pomočjo se boste lažje odločili, kaj je dobro in pripravno za vas.

O računalništvu se da veliko napisati, zato ne bom izgubljal besed, najbolje je, da se greste sami prepričati o njihovi ponudbi in strokovnosti. Dobili boste občutek, da ste se oglasili na pravi naslov za PC. S to pridobitvijo se lahko pohvalimo, da se je Šoštanj ujel v tokove razvoja, sicer počasi ampak vztrajno. ■

Dejan Tonkli

1. Prvi slovesi staremu letu / Foto: Arhiv

2. Zlata poroka v Skornem / Ana in Franc Skornšek. Foto: Arhiv

Prvi slovesi staremu letu

Koncem novembra so šoštanjski upokojeanci sklenili dati slovo staremu letu in s tem namenom so se zbrali v gostišču Kajuhov dom.

Kar lepo število udeležencev je prisluhnilo najprej kulturnemu programu v izvedbi Okteta Zavodnje, nato pa še besedam predsednika organizacijskega odbora Evgena Drvariča in predstavnika društva upokojeencev Staneta Mazeja. Oba sta jih o delovanju in aktualnostih seznanila le informativno, saj je bil namen srečanja predvsem družabne narave. To se je tudi uresničilo s pomočjo muzikanta Franca Skornška s svojimi in pa seveda z dobro voljo udeležencev.

Vodstvo upokojeencev je posebno pozornost izkazalo tudi dvema malo manj mladima udeležencema, in sicer Tereziji Kostanjšek in Alojzu Kurmanšku, ki sta si z dopolnjeno okroglo obletnico priložila tudi gromek aplavz. ■

M.K

Zlata poroka v Skornem Ana in Franc Skornšek

“Petdeset let življenja je za nama, ne vem kdaj so minila?” sta bila skoraj začudena Ana in Franc Skornšek, ko sta si konec novembra najprej pred matičarjem, nato pa v naši župnijski cerkvi znova rekla “da”.

Zlata poroka je poseben in ne ravno pogost dogodek, ki ga doživi le malo zakoncev in Ana in Franc se tega zavedata. Leta, ki sta jih preživela skupaj, so bila polna skrbi, odrekanih pa tudi veselja in ljubezni. “Če ne bi bilo ljubezni, pa tudi ne bi bila skupaj!” poudari Franc in obljubi, da bo še naprej čuval svojo “mamiko”. Lepo je videti takšen par.

Frančeva družina izvira iz Lepe Njive. Med sedmimi je bil najmlajši in ker doma ni bilo kruha za vse, so ga otroci iskali drugje. Franc se je šel učiti za čevljarja in se po odsluženem vojaškem roku zaljubil v Ano. Zaposlil se je v tovarni usnja, nato pa v rudniku v Velenju, kjer je doživel nesrečo, zaradi katere se je invalidsko upokojil.

Ana je kot šestmesečna punčka prišla iz Lokovice živet v Skorno. Odraščala je v Skornem, vendar sta po poroki nekaj časa živela v Lepi Njivi. V želji, ustvariti si svoj dom, sta kupila zemljo v Skornem in tam postavila lep in topel dom za svoje tri otroke Rudija, Franca in Slavico. Otroci so odrasli in si ustvarili svoje družine. Franc s svojo družino jima lajša delo in življenja doma, Rudi in Slavka s svojimi, pa ju razveseljujeta z obiski. Med njimi je kar 9 vnukov in 7 pravnukov, ki bodo družino Skornškovih utrjevali še naprej. ■

Petarde

Mesec december je za mnoge občane in mladostnike zanimiv tudi zaradi uporabe pirotehničnih izdelkov (petarde, rakete), katere le te lahko kupite v pooblaščenih prodajalnah. Policisti bodo izvajali določene ukrepe glede uporabe pirotehničnih izdelkov, saj kljub obvestilom preko sredstev javnega obveščanja prihaja ob uporabi do nezgod, ki so lahko hujše narave.

Ukrepi policistov pri zaznavi kršitev:

- zoper kršitelja od 14 do 18 leta ukrepali na podlagi Zakona o prekrških zoper javni red in mir in bo podan predlog Sodniku za prekrške Velenje,
- če je kršitelj otrok (do 14 let) bomo v postopek po istem zakonu predlagali starše in se za to določilo odločamo v treh primerih:
 1. ko bo iz razgovora ugotovljeno, da so mu nakup omogočili starši
 2. ko je bil otrok zaloten pri prekršku po 22. uri
 3. če so starši vedeli, da otrok poseduje petarde in so dovolili uporabo le teh brez nadzorstva
- mandatna kazen sledi za polnoletne osebe in znaša 10.000 SIT.

Pirotehničnih izdelkov ni dovoljeno uporabljati pred 26. 12. 2002 in po 2. 1. 2003, med tem časom pa pirotehničnih izdelkov ni dovoljeno uporabljati v trnjenih stanovanjskih naseljih, v zgradbah in vseh zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, domov za ostarele, vrtcev, šol, cerkva, kino dvoran, gledališč, na stadionih, v prevoznih sredstvih in na drugih površinah, kjer so športne ali kulturne prireditve ter na mestih, kjer je naključno zbranih večje število ljudi.

AKCIJA NATAKAR TAXI PROSIM

Tudi v mesecu decembru poteka akcija z naslovom NATAKAR TAXI PROSIM, kar pomeni, da bodo policisti opravljali nadzor nad psihofizičnim stanju vseh voznikov udležtenih v cestnem prometu. V sobotah pa se bodo izvajali poostrejni nadzori. Zato, če bo alkohola preveč pokličite TAXI in se varno pripeljite na vaš cilj brez nevšečnosti.

Vsem občanom vesele prihajajoče praznike, obilo sreče v letu 2003 ter, da se vam uresničijo vse zadane želje Vam želi Vodja policijskega okoliša Dejan POTOČNIK in kolektiv Policijske postaje Velenje. ■

TRGOVINA S TEKSTILOM

Prešernov trg 5, Šoštanj
tel.: 03 891 13 53

**Zadovoljno uspešno in
polno pričakovanj, naj bo leto 2003!**

storitve in trgovina d.o.o.
Levstikova 15, 3325 Šoštanj
e-mail: info@bdv.si
tel.: ++386 3/ 891 13 30

Trgovina ELEKTRO ČAS
Aškerčeva 5d, 3325 Šoštanj
e-mail: elektro.cas@email.si
tel&fax : 03/5-881-333

*Našim cenjenim strankam
želimo vesele božične praznike,
v letu 2003 pa predvsem osebne sreče,
zdravja, miru in zadovoljstva.*

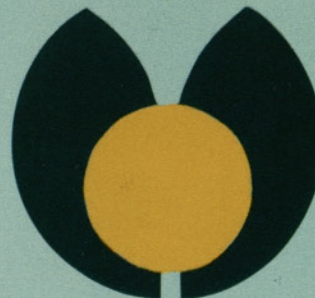
*V letu, ki prihaja se kolektiv Elektro Čas
zahvaljuje kupcem
in se hkrati toplo priporoča za prijetne nakupe.*

www.bdv.si

Stanovanjsko podjetje d.o.o., Velenje
Prešernova cesta 8, Velenje
Tel.: (03) 8991760, Fax: (03) 5869436

Veliko sreče in zdravja v letu 2003!

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA

HKS Šoštanj
Trg svobode 12, 3325 Šoštanj

**Prijetne
božične praznike
in srečno novo leto 2003!**

Miklavž, Božiček in dedek Mraz

TRIJE SVETI MOŽJE POSEBEJ ZA LIST

Miklavž

Kako si kaj, sv. Nikolaj?

Če me boš klicala po mojem krstnem imenu, marsikdo sploh vedel ne bo, da sem Miklavž. Kako bi naj bil drugačen, kot rahlo utrujen pa tudi zadovoljen, saj že od 11. stoletja dalje prihajam iz temne zimske noči v svetlobo in razveseljujem otroke. Da o vseh drugih svojih funkcijah sploh ne izgubljam besed.

Jih je menda res kar veliko. Z leti si človek nabere te vrste prtljage. Že ob rojstvu v Turčiji, tam v daljnem tretjem stoletju ti je bilo naloženo, da boš v tolažbo ostarelim staršem in da ti bo ime Nikolaj, (Nike) kar menda pomeni po grško zmaga ljudstva. Ko pa si postal škof, so pa stvari tako čisto podivjale.

Bo že držalo, da sem se vseskozi zavzemal za ljudi, ki so tolažbe in pomoči potrebni. In za krščanstvo sem se tudi zavzemal, zato pa sem tudi trpel v ječi. Ko pa je cesar Konstantin priznal krščanstvo za državno vero, sem se vrnil kot škof v Miro, kjer sem škofoval in tam lahko v miru umrl, kakor mi je šlo.

Miru pa nimaš pri svojem počitku, se mi zdi.

Kaj čem, kaj morem. Res je, da se ljudje kljub temu da sem shranjen v baziliki v Bariju (pa malo tudi v Miri), zatekajo k meni in verjamejo, da bo obisk moje grobnice pomagal pri zdravju. No, pa saj včasih že vera sama pomaga, tako da mogoče čisto zaman le ni.

Vera, že vera, ampak tvoj fenomen je presel marsikatero mejo. Poleg tega, da so po tebi dobili ime številni pomembneži in da se za Nikolaja kliče mnogo ruskih carjev, da so ti posvečene številne cerkve, in tudi mesta, kot so Amsterdam in celo naša bela Ljubljana te je vzela za svojega patrona, je tu še cela skupina ljudi, ki si te lasti za svojega "angela varuha".

Saj veš, kako je. Če pomiriš nevihto na morju, te vzamejo za svojega mornarji, če obudiš umorjene študente k življenju, se s tem priljubiš še kratkohačnikom v šolskih

klopeh, potem narediš uslugo kakšnemu odvetniku, lekarnarju, peku, pisarju in še beračem in tatovom pa si takoj v trendu. Seveda pa je treba skrbeti tudi, da bodo poroke in naraščaj in da bodo otroci srečni in zadovoljni.

To pa to! Ni ga lepšega pričakovanja, kot je 6. decembra na tvoj god. Včasih so bili otroci veseli, če so kaj dobili po tvoji izbiri, zdaj pa že kar z dopisi pritiskajo na tebe.

Časi se spreminjajo. Ko sem trem siromašnim hčeram podaril tri zlata jabolka, da so se lahko dostojno omožila, se je ena kepa zlata skrila v copatu. Od takrat mislijo otroci, da bodo dobili darove, če bodo kaj nastavili. Od začetka so bili dobri orehi, jabolka in podobno, danes pa bi moral biti copat velik kot soba, pa najbrž še ne bi bilo zadosti. No, pa saj se ne pritožujem. Še vedno pišem dobra dejanja otrok v zlato knjigo in potem pridne obdarim, za poredne pa poskrbi moj parkelj, ki se mi je prisilnil kot simbol hudobnega duha in mi, priznam, včasih kar prav pride, pa kolikor je tečen in grovilast.

Včasih malo pomešaš vrste v svoji zlati knjigi, kajne, sv. Miklavž, in potem nagrade za pridnost niso ravno pravično razdeljene.

Pa ti naredi tako, da bo za vse prav. Naj si še toliko pulim lase pod svojo škofovsko kapo, še vedno nimam te moči, da bi popravil krivice med ljudmi. Jih bodo morali ljudje kar sami. Ko bo vsak zase vedel, kdaj dela dobro in kdaj slabo. Pa še tako je, da bi morali vsi vedeti, da so naložbe v dobra dejanja dolgoročne in da tako nikoli ne veš, kdaj ti prav pridejo.

Vsepovsod po Evropi te poznajo, tudi v Ameriko si segel, vsepovsod te častijo in slavijo, čeprav si bil pri nas po drugi svetovni vojni na črni list in je oblast tvoj praznik kar nekako pokompenzirala z novoletnimi prazniki.

Me tudi ni kaj dosti skrbelo. Pridni otroci že vedo, kdo je sv. Miklavž, in tisti, ki se s priprošnjami obračajo name tudi, mar je meni za oblast. Sicer sem pa spet glavni.

Božiček

Kaj boš pa ti rekel na to Božiček? A nisi tudi ti spet glavni? Tudi s teboj so nekaj opletali oziroma kar niso vedeli, kam bi te potisnili s tvojo rdečo kapo vred.

Če bi našteval vse, kar se je že z menoj dogajalo, bi bil tale intervju podaljšan čez par nadaljevanj. Že itak si me zrinila skupaj z Miklavžem pa še dedka Mraza nameravaš baje nekaj spraševati. Moja zgodba pa je dolga in zmedena in včasih kar nerazumljiva, povezana pa je z raznimi bogovi in spremembami koledarja in ljudskimi verovanji in časi, ki so se pač spreminjali. In seveda tudi s kraji, kjer se nahajam. Tako sem še sam včasih čisto zmeden. Hohohoho ...

Brez zamere, saj tako tudi zgledaš. Čeprav si ravno zaradi tega tako priljubljen in tudi v času štiridesetih let po drugi vojni smote, ne glede na to, da si bil v nemilosti, radi imeli.

Viš, tu je največja napaka. Marsikdo misli, da je božič tesno povezan s krščanstvom. No, saj ne rečem, tu na Slovenskem je res, ker marsikdo misli, da je Jezušček lahko tudi Božiček. Pa še tu smo na trhljih nogah, ker je Božič ali Božiček pomenil prvotno malega pogankega boga, pravzaprav njegovega sina, kar pa spet ne paše čisto v krščansko vero. Tako, vidiš, hohohoho ... sem bil čisto po krivici na hladnem.

Me pa res zanima, zakaj si tako skrivnosten. Kdo potemtakem si?

Si pa res tečna. Že sam čas, v katerem se klattim po svetu, je skrivnosten. Saj veš, čas zimskega solsticija. Sem pa že povedal, da so moj izvor narekemale različne kulture, poganke verovanja in bogovi. Lej, praznovanje božiča se je začelo šele okrog leta 350 v Rimu, ki je za ta praznik izbral 25. december. Pa je tudi ta datum bil še v "luftu", ker koledar takrat še niti slučajno ni bil usklajen. Novo leto so namreč praznovala različna ljudstva na različne datume. Nekateri 1. novembra, drugi 11. novembra ali pa celo 1. maja. Vemo zakaj. Zaradi zaključenih ciklusov. Šele v 17. stoletju, so se nekako zmenili za 1. januar. In tako...aja, tebe zani-

mam jaz! Torej, 25. december je bil pri Rimljanih praznik nepremagljivega Sončnega boga. Spet zbrka s koledarjem, ker je dan, "ko se sonce ne potopi v podzemlje", pravzaprav 22. december. Pustiva to. Tudi ženske se nekaj štulijo zraven in je boginja Freiya, boginja plodnosti in pomladi, baje rojena tudi okrog 25. decembra. Ne pozabimo, da so tudi drugi poganski bogovi: bog ognja, sonca in podobnega popularni v tem času in da je na rojstvo Božička vplival tudi skandinavski bog Jul in Mitrov kult. Vse to je preveč dolga štorija. Res je, da mi je krščanstvo dalo neko zaokroženo podobo. Tudi zaradi tega, ker je imelo in ima ljudstvo svetlobo in toploto rado, ljudem v času krščanstva niso smeli vzeti tisto, na kar so bili navajeni in česar so se veselili. Pa so jim priklaknili še rojstvo Jezusa, rojstvo, ki prinaša svetlobo in upanje. Jasno, kajne. Vemo, da Jezusov rojstni dan ni znan in da so ga pač postavili v ta čas. Čas božiča in Božička. Torej, gremo dalje, hoho, hoho.

Še vedno ne vem, zakaj si tak, kot si.

Joj, si ti tečna. Sem rekel, da ni enostavno. Poglej, v času, ko se je rodil Jezus Kristus, so ljudje na evropskem severu molili k velikemu Odinu, Očetu vseh. Ta je bil takrat najmočnejši bog. Imel je kar nekaj imen in šeg in seveda svojo družino, ki mu je pomagala in nagajala, kakor je pač navada v družinah. Dolga stoletja je dirjal po nebu z modrim plaščem in sijočo čelado in baje se je vozil na saneh, ki so jih vlekli severni jeleni. Nosil je tudi darila in vstopal v hiše skozi luknjo v dimniku. Jasno, da ne skozi vrata, ki so jih ljudje zapirali zaradi mraza, ki je na severu. No, ti je zdaj bolj jasno? To se je dogajalo v predkrščanskih časih, ko pa je prišlo krščanstvo, Odin ni bil več "in"! Kaj pa zdaj? Brez darov, brez pričakovanja, brez nekoga, ki bi te razveselil in ti v luknjo v dimniku vrgel darilo? Ne, to ne gre. In so se šege in navade in praznovanja kljub drugi veri lepo ohranile. Hoho, hoho.

Dobro, nekaj tega je že res, pa vendar mi ves ta ceremonial okrog tebe še ni čisto jasen.

Ti tudi nikoli ne bo, hohoho. Zato, ker me po svetu častijo in sprejemajo različno. Ker je okrog Božička še en kup raznih dobrih in zli duhov, ki so vplivali na mojo podobo in na to, kaj se od mene pričakuje. Zvončki in petje se na primer nanašajo na božično vilo Kolyado, ki prinaša darove otrokom, ki pojejo. Ker jo je težko ločiti od belih oblakov na nebu, prihod napoveduje z zvončki. Potem so tu še druge vile in škrati in šamani in metanje daril skozi dimnik, kar eni pripisuje-

jo Odinu, drugi pa zagovarjajo arhaično tradicijo načina šamanovega vstopa v jurto. Ne pozabi pa na veliko vlogo ognja, ki mora na božično jutro prav veselo plapolati in se iskriti, da bo blaginja v hiši in ognjišče mora biti očiščeno, dimnik pa lahko tudi simbolizira vrata v nebesa.

A tvoj stilist je pa rdeča mušnica? Rdečebela kombinacija.

Ja, tudi tega ne smemo zanemariti, hohoho. Čeprav je meni ljubša tista teorija, da rdeča pomeni barvo krvi, življenja, sonca in srca. Zato pa sem oblečen svetlo rdeče, ker temno rdeča barva sporoča nekaj čisto drugega. Hohoho.

Pa vseeno, tista rdeča mušnica in tvoj hohoho?

Daj že mir. Zapomni si. Božiček je skupek različnih vplivov, verovanj v bogove in duhove, ki so me naredili takšnega, kot sem. Prijaznega možica okrog božiča, ki nosi simboliko veselja in novega rojstva, katerega pričakujejo otroci in odrasli vsak s svojimi dejanji in verovanji. Sem pač v rdeči obleki in se vozim s severnimi jeleni po nočnem nebu in skozi dimnik mečem darila. Vse kar je povezano z menoj, je povezano z veseljem in novim upanjem, torej naj te tudi tisti moj "hohoho" ne moti preveč. Če te pa že zanima, pa se smejem hohoho zato, ker je ta presneta rdeča mušnica halucinogen in ko takole pod njenim vplivom letaš po zraku, se zraven tudi malce evforično ... hohoho ... smeješ. Tako!

Dedek Mraz

Siva kučma, bela brada, topel kožuh, zvrhan koš. Zdaj že prišel je med nas, dobri stari dedek Mraz.

Ja ja, saj vem, kaj boš rekla. Da sem zadnji v vrsti. Da sem nekakšen nadomestek Božička, nekakšen boljševisični Miklavž. Da sem nekakšen ideološki simbol. Pa ni tako. Tudi jaz imam svoj pedigree.

Me pa res zanima, kakšnega?

Moj izvor je indoevropski, tako da veš. Sem brat Vodnarja, povodnega moža, in ker sem se naveličal mrzlega življenja v vodi daleč na severu, sem šel v svet in navduševal ljudi z ledenimi sladkarijami. Ustavil sem se šele 22. decembra in priredil bogato gostijo. Nisem pa tako demokratično delil dobrot levo in desno kot Božiček. Tudi kaznoval sem, če je bilo potrebno. Nekateri so mi pravili Varuna, to je bilo še v poganskih

časih, in so se me bali, ker sem predstavljal kaos in temo. Varuna je nekakšno nasprotje Mitre, tudi poganskega boga, ki je za razliko od mene predstavljal svetlobo. Jaz sem po poganskih verovanjih in izvoru potomec lokapade – varuha zahodne strani neba in sem prepoznaven v beli in modri barvi.

Kaj bi mi zdaj rad naložil? Da si tudi ti kot nekakšen Miklavž in Božiček, potomec nekakšnih bogov in kdo ve česa še.

Pa nič, če ne verjameš. Jaz te ne bom pričeval. A ko si pa bila mlada, sem ti pa bil dober, ko sem ti nosil darila in se je Božiček lepo skrival z vsemi zvončki in jeleni vred.

Saj ravno to sem ti hotela reči. Da te bolj poznam od časa druge svetovne vojne sem in da te je med nas menda prineslo iz Rusije.

Saj kaj sem ti pa drugega govoril do zdaj?! A sem jaz kriv, če so me ljudje zamenjali z Božičkom, samo da so imeli razlog, da so pričakovali darila! Potem sem pa jaz kriv. Pravim ti, da prihajam iz Rusije, da sem bolj podoben Miklavžu kot Božičku, ker poleg tega, da obdarujem, tudi kaznujem. Moja podoba je podoba snega in mraza in zato tudi dedek Mraz.

Menda imaš družino.

Seveda. Pravzaprav je v Rusiji bolj popularna od mene Babuška, večna popotnica, ki po kazni hodi iz kraja v kraj, ker je zavedla svete tri kralje, ko so iskali pot v Betlehem in jih je ženšče presneto napotilo v nepravo smer. Ker ne gre, da bi ženske same hodile okrog, sem tu zraven nje jaz, ded Mroz.

In potem skupaj obdarita in razveselita otroke?

Tako nekako, tako nekako. Zdaj v sodobnem svetu sicer nastopam samostojno in obdarujem otroke okrog 31. decembra. Zato sem po drugi svetovni vojni bil glavni, zdaj pa se tudi še kar držim, ker daril ni nikoli preveč, kajne. Na sploh je tam okrog novega leta lepo in vsi tisti simboli, deteljice, dimnikarčki, podkvice, mušnice in pikapolonice nam vsem skupaj malo polepšajo mrzle zimske dni.

Torej, v Rusiji dedek Mraz, na Finskem pa Božiček, v Sloveniji in še kje pa kar oboje?

Vi, Slovenci ste itak nekaj posebnega. Samo da vam kdo kaj "šenka", pa ste že čisto srečni. ■

Prostorske informacije

Piše: Edi VUČINA

V navadi je, da se konec leta ozremo nazaj in pogledamo na pretekle dogodke. Tokrat se poleg leta izteka tudi štiriletni mandat lokalne oblasti in kar sploh ni nepomembno, tudi mandat uredniškega odbora, ki ureja ta LIST. Ker se moji prispevki, kot je rednim bralcem najbrž znano, vrtijo okoli prostora v najširšem smislu te besede, je prav, da omenim tudi zaključek še enega obdobja, ki je trajalo vse od leta 1984. Takrat je bila namreč sprejeta temeljna zakonodaja v zvezi z urejanjem prostora, ki je kljub spremembi celotnega (družbeno političnega) sistema, vztrajala vse do konca letošnjega leta. Več o novostih, ki jih prinaša nova zakonodaja najdete v posebnem prispevku tega LIST-a, zato bom raje poskusil izluščiti tiste lokalne dogodke preteklega leta, ki so na naš domači prostor najbolj vplivali.

Kot je običajno za predvolilno leto, se je manj načrtovalo in malo več delalo. Verjetno je zato bolj malo prostorskih aktov doživelo čast objave v občinskem uradnem listu. Še največ sprememb se je zgodilo prav na koncu, ko so se spremenili kar trije prostorski odloki. A vsebinsko gledano, so vsi trije odloki namenjeni urejanju bivše, zdaj že tudi v pretežni meri porušene industrijske cone TUŠ. Pa še to so le spremembe, ki bodo omogočile gradnjo novega avtocentra domačega zasebnika. Gradnjo slednjega je treba razumeti kot del kupčije s katero je občina prišla do zemljišča za gradnjo nove osnovne šole. Večji in tudi lepo zatravljeni del zemljišča bivše TUŠ pa je v lasti ta hip največjega podjetja v državi, ki pa še ne ve točno, kaj bodo tukaj zgradili (trenutno veljavni akti zaenkrat dopuščajo le komunalno urejanje oz. opremljanje zemljišča). Kaj se bo torej dejansko zgradilo na izpraznjenem zemljišču,

razen že omenjenega avtocentra, bo še predmet pogajanja med investitorjem in občino. Občina namreč tudi po novi zakonodaji ostaja tista, ki določa kaj, kje, koliko, kako in če sploh, se naj na določenem zemljišču gradi.

Strateško najpomembnejši dokument za mesto Šoštanj s Pohrastnikom in Metlečami pa je spet ostal nekje v občinskih predalih, čeprav je po moje za razvoj našega mesta pomembnejši od industrijske cone. Celo pomembnejši od gradnje nove šole, saj gre za demografsko priložnost, ki jo druga mesta (še zlasti sosednje Velenje) nimajo. Govorim seveda o tukaj večkrat omenjenih URBANISTIČNIH ZASNOVAH zahodnega dela Šaleške doline. Možnosti za kvalitetno stanovanjsko gradnjo, ki takoj vpliva na povečanje števila prebivalcev (izkušnje z novim stanovanjskim blokom na Aškerčevi), so res enkratne in iskreno upam, da bodo odgovorni in tisti s kapitalom zmogli dovolj znanja za realizacijo. Ključ za uspeh je, to kar že ves čas poskušam dopovedati tudi skozi pričujoče prispevke v LIST-u, dvig kvalitete bivanja, če hočete, kvalitetna arhitektura stanovanjske gradnje in kvalitetno urbanistično urejanje okolice.

Če že na normativnem urejanju prostora torej iztekajoče leto ni prineslo veliko novega (pozabili so celo pripraviti prostorski akt za novo šolo), je pa naše mesto pridobilo vsaj nekaj dopadljivih objektov. Meni je najbolj všeč prenovljeni Kajuhov park, ki je med drugim pokazal, da je najbolj učinkovito porabljen denar davkoplačevalcev prav urejanje JAVNIH POVRŠIN. Park je namenjen vsem, če pa je arhitekturno dovolj kvalitetno zasnovan, si ga ogledajo tudi tisti, ko zgolj obišejo naše mesto. Najde pa se tudi kdo, ki bo v Šoštanj

prišel prav zaradi parka, pisanih prenovljenih fasad ali mogoče celo novega lesenega mostu čez Pako. Na zunanji podobi je Šoštanj, kar je bil eden glavnih ciljev projekta ŠOŠTANJ MESTO SVETLOBE, vsekakor naredil preboj v stanje, ko lahko govorimo o neurejenih objektih, kot tistih, ki jih je v mestu vedno manj. Vsebina bo sledila formi, za dokaz pa bi lahko označil tudi novo KAVARNO ŠOŠTANJ, ki jo je v centu mesta z veliko mero nostalgije na stare zlate čase odprla prizadevna družina. Pohvale vredno se mi zdi dejstvo, da poskušajo prostore popestriti tudi s kulturno vsebino.

Pa smo spet pri kulturi. Žal mi bo spomin na leto 2002 grenile umazane špekulacije okoli izbora arhitekturne rešitve za novo osnovno šolo.

Vzpodbudno in demokratično speljan natečaj za izbor rešitve in projektanta, ki ga je sprožil še pokojni župan, je z meni nerazumljivo lahkoto zavrzel nov župan. Pri tem mi je resnično žal, da zanimivega izbranega projekta, niso želeli niti predstaviti na razstavi (skupaj z ostalimi rešitvami seveda), kot se to običajno dela po opravljenem izboru. Čeprav je bil zamujen zanimiv kulturni dogodek, pa moram na koncu vendarle pohvaliti dvig nivoja kulturnih prireditev, ki so se zgodile v naši prenovljeni dvorani. Slednja se vedno bolj šibi pod številnimi obiskovalci kvalitetnih koncertov, domiselnih "stilskih izzivov" in ustvarjalnih proslav. Da bo krog zaključen, bo treba pohvaliti še ekipo, ki je z urednikom na čelu smelo preoblikovala naše glasilo (oblikovno in vsebinsko). Brez njih bi bil marsikateri dogodek prezrt in marsikatera misel pozabljena.

Ker se, kot že rečeno, izteka mandat tudi uredništvu lista, se naj za vsak slučaj poslovim še sam. Novi ekipi želim, da bi vsaj ohranila sedanji nivo mesečnika, vsem bralcem pa veliko sreče v novem letu in... uživajte v življenju. ■

Sistem ravnanja z okoljem skladen standardu SIST ISO 14.001/97 v TE Šoštanj tik pred certifikacijsko presojo

V TE Šoštanj pospešeno nadaljujemo uvajanje sistema ravnanja z okoljem v vse procese dela.

S člani tima sistema ravnanja z okoljem (SRO) smo se najprej spoznali z zahtevami okoljske zakonodaje RS in zahtevami zainteresiranih strani, to je s šoštanjskimi in velenjskimi občinskimi odloki, ki urejajo področje varovanja okolja .

Potrebno je bilo evidentirati vse vplive na okolje TEŠ Šoštanj, izdelati postopek ocenjevanja vplivov in določiti pomembne okoljske vidike.

Sledila je faza določanja okvirnih in izvedbenih okoljskih ciljev ter programov ravnanja z okoljem.

Dokumentiranost SRO je opredeljena z ustreznimi sistemskimi predpisi za posamezna področja vplivov kot so:

- emisije plinov, prahu, hrupa, sevanj
- obvladovanje izpustov voda kot so tehnoloških voda, izcednih voda iz deponij in utrjenih površin, meteorne in fekalne kanalizacije
- obvladovanje stranskih produktov, gradbenih materialov, tehnoloških procesov
- obvladovanje odpadkov vzdrževalnih strojnih in elektro del ter komunalnih odpadkov
- obvladovanje nevarnih snovi kot so: kemikalije in odpadki laboratorijskih del olja in maziva, tehnični plini ter energenti
- obvladovanje vplivov iz morebitnih izrednih dogodkov kot so požar poplava in potres.

V izdelavi je bilanca porabe virov kot so: premog, voda, tekoča in plinasta goriva, kalcit, nevarne snovi in električna energija in cilji v smislu gospodarjenja z naštetimi viri.

Smo v fazi uvajanja sistemov ravnanja z okoljem v procese dela in dopolnjevanja sistemskih dokumentov vodenja kako-

vosti ISO 9001/2000. To so:: razvoj, nabava, usposabljanje, komuniciranje, vodstveni pregled z zahtevami SRO.

V skupnem krovnem dokumentu sistema vodenja kakovosti in sistema ravnanja z okoljem je opredeljena politika SRO, določeni okvirni okoljski cilji SRO navedeni sistemski dokumenti drugega in tretjega nivoja in v prilogi podani programi ravnanja z okoljem.

Sočasno poteka seznanjanje in usposabljanje zaposlenih o zahtevah standarda, politiki, ciljih sistema zavedanju kako ravnati v svojem delovnem okolju.

Usposobljeni so bili notranji presojevalci sistema SIST ISO

Čistilni napravi delujeta.

Foto: Vinko Pejovnik

14001 in izvedene notranje presoje po področjih procesov dela družbe, ki jih obravnavajo sistemski predpisi SRO.

V času od 20. do 21. novembra je bila izvedena s strani vodilnega presojevalca TÜV Bayern Sava dr. Igorja Čuhaleva predpresoja SRO in na osnovi ugotovitev in priporočil bomo v času do 17.12. izvedli potrebne korektivne ukrepe. Certifikacijska presoja SRO bo potekala v TEŠ v času od 17. - 22. decembra. ■

Vodja projekta sistema ravnanja z okoljem
Anton Hojnik

	SISTEM VODENJA KAKOVOSTI PO SIST ISO 9001/2000 IN RAVNANJA Z OKOLJEM ISO 14001/97	PK 10-0102
Izdaja: 1	OKOLJSKA POLITIKA	Strani: 1

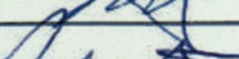
1. V Termoelektrarni Šoštanj se zavedamo, da s proizvodnjo električne in toplotne energije v petih proizvodnih enotah, ki so bile grajene v obdobju od leta 1956 do 1978, povzročamo vplive na okolje z :

- porabo energentov, vode in drugih surovin,
- emisijami plinov in prahu v ozračje,
- izpusti voda v okolje,
- proizvodnjo pepela, žlindre in produktov razžveplanja,
- raznimi drugimi odpadki in
- hrupom delovanja naprav.

2. Kot nekoč največji onesnaževalec okolja v dolini se vseskozi zavedamo odgovornosti do družbenega in naravnega okolja in imamo pod nadzorom vse pomembne okoljske vidike.

3. Z uvedbo sistemov ravnanja z okoljem se obvezujemo, da bomo:

- še naprej nenehno izboljševali odnos do okolja in preprečevali onesnaževanja,
- izpolnjevali zahteve veljavne zakonodaje in zahteve lokalne skupnosti,
- zmanjševali verjetnost okoljskih nesreč,
- zagotavljali informiranje zainteresirane javnosti,
- pri določanju ciljev pretehtali tudi stališča zainteresiranih strank,
- ločeno zbirali odpadke na samem izvoru,
- racionalno izrabljali energente in surovine ter izbirali snovi, ki imajo manjši vpliv na okolje.

	IME in PRIIMEK	DELOVNO MESTO	DATUM	PODPIS
IZDELAL	Egon Jurač	160 PVO	29.11.2002	
PREGLEDAL	Uroš Rotnik	POSLOVODSTVO	29.11.2002	
ODOBRIL	Jaroslav Vrtačnik		29.11.2002	

10 let Inštituta za ekološke raziskave - 15 let okoljskih raziskav v Šaleški dolini

Letos mineva deset let, odkar je pričel delovati Inštitut za ekološke raziskave ERICo Velenje. Leta 1992 je bila Šaleška dolina še eno izmed najbolj onesnaženih območij v Sloveniji. Stoletno premogovništvo, intenzivna elektroenergetika in razvita industrija so v okolju povzročili vrsto poškodb.

ERICo Velenje so ustanovili Termoelektrarna Šoštanj, Premogovnik Velenje in ESO Velenje v prvi vrsti zato, da bi ugotovili stopnjo prizadetosti okolja, predlagali rešitve in spremljali dejanske izboljšave zaradi sanacijskih ukrepov. Območje Šaleške doline in njene okolice je tako po desetih letih eno boljše raziskanih v Sloveniji. Bogastvo podatkov o kakovosti okolja je bilo izhodišče za izboljšave v podjetjih, ki so preprečile nadaljnje prekomerno onesnaževanje okolja. Podjetja in lokalne skupnosti so tisti, ki so udeleženi ekološko sanacijo v Šaleški dolini, pomemben pa je tudi delež ERICa, ki je s svojimi predlogi pri tem veliko pomagal. Zaradi kakovosti in zanesljivosti podatkov so bile izboljšave zasnovane na realnih temeljih in imajo boljši učinek.

Ob ustanovitvi je ERICo Velenje zaposloval 12 ljudi, deloval je v prostorih, ki so vključno z laboratoriji merili dobrih 150 m². Danes ga lahko uvrstimo med večje inštitute v Sloveniji, saj zaposluje 65 ljudi, laboratorij meri skoraj 400 m², pisarniški del pa približno 600 m². Ustanoviteljske deleže imajo zdaj Termoelektrarna Šoštanj, Premogovnik Velenje, Institut Jožef Stefan iz Ljubljane in Gorenje d.d.

Izobrazbena raven zaposlenih je visoka, struktura pa interdisciplinarna. Na inštitutu delajo kemiki, biologi, geografi, sociologi, geologi, agronomi, gozdarja, krajinar, zgodovinar, rudarski inženir in drugi. Raziskovalci so razporejeni v pet oddelkov: vodstvo, raziskovalna dejavnost, tehnološke storitve in svetovanje, izobraževanje in trajnostni razvoj ter laboratorij. Na raziskovalnem področju opravljajo temeljne in aplikativne raziskave v zvezi z onesnaževanjem in njegovimi posledicami v okolju, tako v tleh, vodi in zraku kot v živih organizmih. V okviru tehnoloških storitev in svetovanja sodelujejo pri uvajanju gospodarnejših in okolju prijaznejših proizvodnih metod, opravljajo prve meritve in obratovalne monitoringe, izdelujejo poročila o vplivih na okolje ter druge aplikativne študije ter pripravljajo sanacijske programe. Znanje, ki se je od ustanovitve ERICa zbralo na inštitutu,

posredujejo drugim raziskovalci oddelka za izobraževanje in trajnostni razvoj, poleg tega pa v zadnjem obdobju pripravljajo programe varstva okolja in lokalne agende. Vse te dejavnosti pa bi bile okrnjene, če v okviru inštituta ne bi deloval moderen laboratorij, ki opravlja fizikalne, kemijske in biološke analize.

Zadovoljstvo kupcev in objektivnost rezultatov sta pri delavcih inštituta na prvem mestu. Zato ne preseneča, da so bili med prvimi slovenskimi inštituti, ki so pridobili certifikat kakovosti po standardu ISO 9001 (leta 1999). Logično nadaljevanje je bila pridobitev akreditacijske listine o laboratorijski kakovosti po standardu ISO 17025. Laboratorij ERICa Velenje je eden izmed sedmih akreditiranih na področju fizikalno-kemijskih analiz v Sloveniji in eden od dveh, ki imata akreditacijo za analize vzorcev tal.

V laboratoriju analizirajo vodne, talne, plinaste, rastlinske in ostale vzorce ter živalska tkiva. Na 106 instrumentih in aparaturah po 230 preskusnih metodah določajo 212 parametrov. Velenjsko računalniško podjetje PIA je v sodelovanju z raziskovalci ERICa Velenje izdelalo laboratorijski informacijski sistem, s katerim obvladujejo proces od prevzema vzorcev do posredovanja rezultatov. Del laboratorija je biološki laboratorij, v katerem s sodobnimi mikroskopi, lupami in drugo opremo analizirajo organizme v vodnih vzorcih, rastlinska tkiva, popisujejo lišaje, glive, metulje in drugo. Poleg laboratorijskih analiz, ki jih opravljajo, sodelavci iz laboratorija na terenu vzorčijo in merijo različne parametre. S pripravami za akreditacijo so pričeli leta 1998, zadnji dve leti pa so že v celoti delali po standardu SIST EN ISO/IEC 17025. Ves čas sodelujejo tudi v mednarodnih medlaboratorijskih primerjavah, pri čemer se je izkazalo, da so praktično vsi rezultati v zahtevanih mejah.

Uspešen laboratorij bo tudi v prihodnje eden od stebrov, na katerih bo temeljil nadaljnji razvoj inštituta ERICo Velenje. Pravkar teče pomembna investicija, s katero se bodo delovni prostori ERICa Velenje povečali za dobrih 600 m², od tega bosta skoraj dve tretjini namenjeni laboratorijem. ■

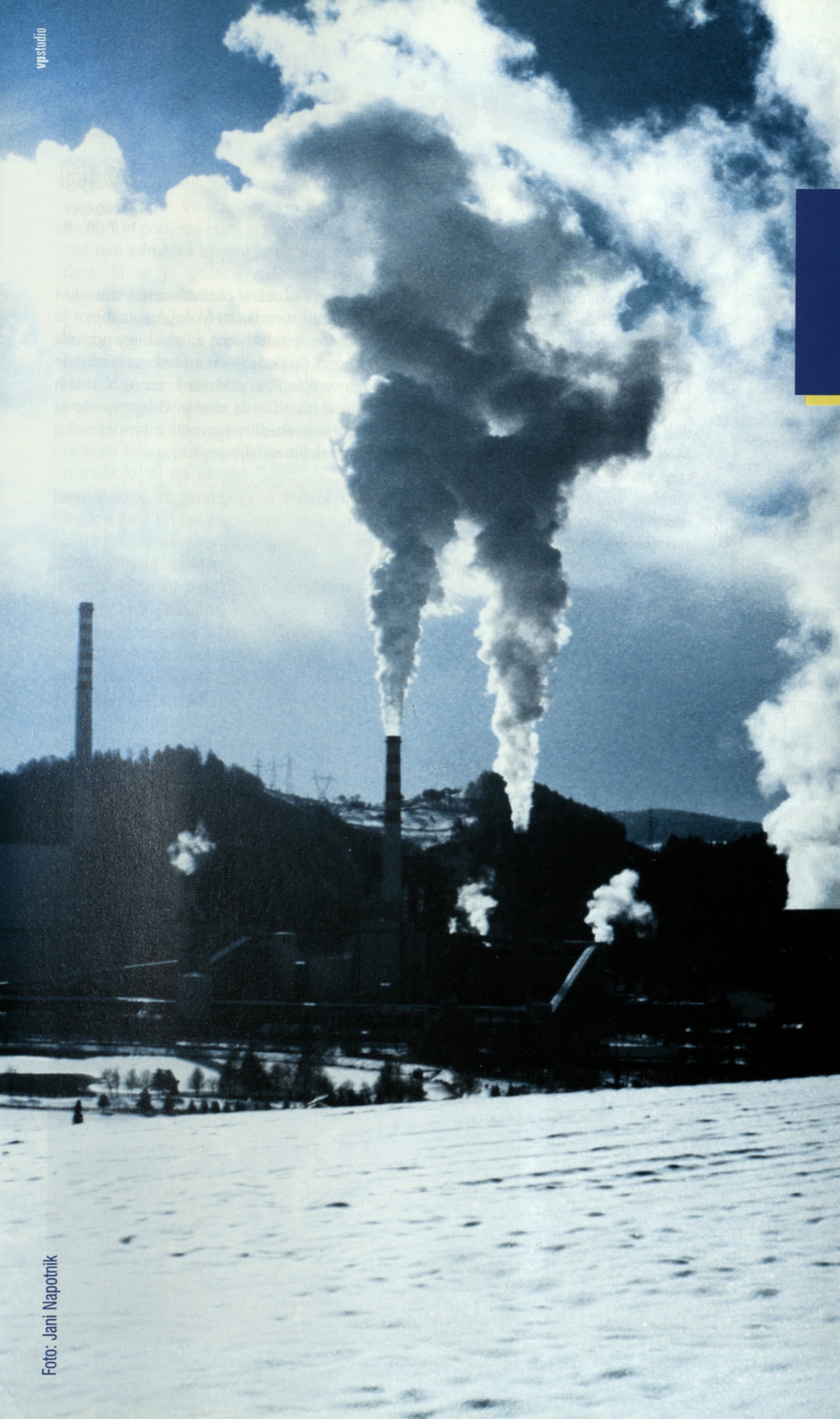
10 let Inštituta za ekološke raziskave - 15 let okoljskih raziskav v Šaleški dolini

Zlata vidra, najvišje priznanje ERICa Velenje

Novogradnja ERICa Velenje, v stavbi bo 600 m² površin, katerih dobri dve tretjini bosta namenjeni laboratorijem.

*Poslovnim
partnerjem
in bralcem
lista
voščimo
vesel božič
in srečno
novo leto!*

**KOLEKTIV
TERMOELEKTRARNE
ŠOŠTANJ**

Woschnaggi - Vošnjaki - Šoštanj

GEGRÜNDET
1788

Miran Aplinc, prof.

O b pospravljanju stare krame na podstrešju se nam prav lahko zgodi dvoje: ali bomo vso brez premisleka preprosto zavrgli ali pa bomo po naključju in nevede dobili v roke predmet, ki bo priklical iz nas že davno pozabljene spomine. Nameravano čiščenje se bo tako spremenilo v večdnevno prečesavanje spominov in prav nič od nameravanega ne bomo zavrgli. Ko bomo nekako končali in se vrnil v sedanost bomo morda zadovoljni in pomirjeni odkrili, da znamo več, da imamo preteklost na katero smo lahko ponosni.

Prav v letošnjem letu so spektakularno odstranili večino objektov stare tovarne usnja, ki je nastala že davnega leta 1788. Leta 1945 je bila Woschnaggom s sodbo zaplenjena. Novonastali gospodarski sistem se je v pol stoletja izčrpal in propadel ter povzročil propad celotnega družbenega sistema, s katerim je po 211. letih propadla tudi zaplenjena Tovarna usnja Šoštanj, ki danes ne stoji več.

Tovarna je v času svojega obstoja dajala kruh mnogim Šoštanjčanom in njihovim družinam. Starejši delavci se še spominjo lastnikov Vošnjakov, ki so na začetku stoletja dvignili svoj usnjarski obrat na industrijski nivo in bili pomembni tovarnarji že v

Avstro-Ogrski monarhiji. Med drugim so posegali tudi v politiko, postali poslanci, ustanovitelji posojilnic, se udeleževali na kulturnem področju, sponzorirali društva, itn. V času med obema vojnoma je postala šoštanjska usnjarska industrija pomemben del gospodarstva kraljevine Jugoslavije. Med tem časom so se Vošnjaki znašli na razpotju med nemštvom in slovenstvom. Vendar so imeli po pripovedovanju starejših delavcev tovarne dober odnos do zaposlenih, ki pa so morali biti redoljubni in marljivi.

Usoda družine Vošnjak je zanimiva tudi zato, ker so v začetku druge svetovne vojne relativno pasivno gledali na okupatorja in se kasneje priključili NOB, zaradi česar jih je okupator preganjal in zaplenil imetje. Vse to pa povojni oblasti ni bilo dovolj in leta 1945 so izgubili vse.

Ob takšnem brskanju po našem spominu ali tovarniškem dvorišču se nam postavljajo vprašanja: Zakaj so jim leta 1945 vse zaplenili? Kaj se je z njimi zgodilo po vojni? Ali so bili res krivi? Ali so upravičene in resnične obtožbe iz obtožnice, da »so bili člani Kulturbunda«, da »so osebe nemške narodnosti«, da »so stavili svoje podjetje na razpolago okupatorju«? Ali so bili pripisani jim zločini res tako veliki, da so jim povojne oblasti zaplenile vso imetje in jih izgnale iz države.

Obdobje druge svetovne vojne v Šaleški

dolini je obsežno obravnavano v dosegljivi literaturi, vendar so Vošnjaki omenjeni le mestoma, zato bomo za zbistritev pogleda posegli po podatkih iz arhivskega gradiva in jih prepletli s pričevanji mnogih ustnih virov. Na ta in še mnoga druga vprašanja bomo poskusili odgovoriti v tem in nekaj naslednjih nadaljevanjih.

Na kratko o Woschnaggih v času pred drugo svetovno vojno

Po podatkih iz družinske kronike je bil prednik družine Peter Woschnak rojen 1545. leta, logar v Slovenj Gradcu. Prvi Vošnjak se je naselil v Šoštanju že davnega leta 1750 in se že takrat ukvarjal z usnjarsko obrtjo. Sin Ivan je za umrlim očetom prevzel domačo delavnico v Delopstovi hiši »pri Vošnjaku«, drugi sin Mihael pa se je osamosvojil in leta 1788 prevzel delavnico umrlega Ivana Toterja »pri Mikelnu«. Od tu naprej lahko govorimo o dveh vejah družine Vošnjak. Člani slovenske veje so se podpisovali z Vošnjak, sorodniki pa z Woschnagg. Leta 1859 je po starših prevzel hišo, posest in usnjarno starejši sin Franz Xaver (njegova brata bila znana narodna buditeljja - dr. Josip Vošnjak in ing. Mihael Vošnjak.), ki je leta 1854 postal mojster usnjarstva. Leta 1861 se je poročil z Marijo Kramer, hčerko Johanna Kramerja, meščana in barvarskega mojstra. Franz je

V prvi vrsti sedijo ženske: Malvina, Mariana, in Dorli Woschnagg.

Walter Woschnagg.

že kmalu začel s širitvijo in pridobitvijo dejavnosti. Leta 1893 je bilo šoštanjsko podjetje vpisano v trgovski register pod imenom Franz Woschnagg & Sohne. V družabništvu so bili oče Franz in sinova Hans ter Franz Woschnagg mlajši. Zelo sposobni in podjetni Hans je kmalu umrl in pred tem združeni tovarni je prevzel brat Franz, ki se je poročil z Dunajčanko Marianne rojeno Melzer. V tem zakonu sta se rodila sinova Herbert in Walter Woschnagg, lastnika tovarne med obema svetovnima vojnoma. Mati Mariana in oče Franz, ki je umrl že leta 1931, sta svoja sinova vzgajala v skladu z družinsko tradicijo in sta bila zelo ponosna na družino. Imela sta zelo uspešno podjetje z dolgoletno tradicijo, ki sta ga

uspela krmariti med vsakokratnimi političnimi spremembami, gospodarskimi krizami in prvo svetovno vojno. Tovarna in z njo tudi Woschnaggi je dosegla razvojni višek, leta 1938 ob 150-letnici razvoja, ki ga niso nikoli več presegle.

Woschnaggi pa niso bili samo marljivi, redoljubni in varčni. Sadove svojega dela so znali tudi uresničiti, kar se vidi po številu zgradb in obsegu zemljišč, ki so jih posedovali, pa tudi v načinu življenja, ki so ga živeli. K Marovski

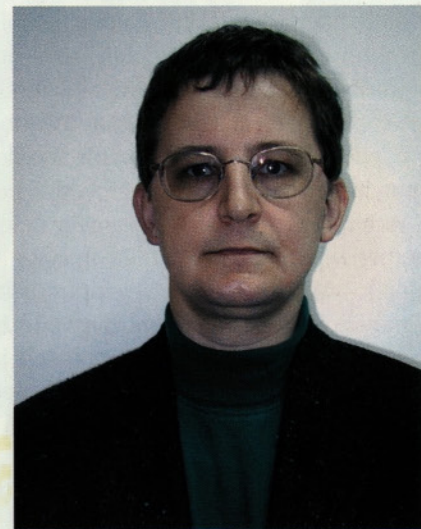
grščini s spremljevalnimi poslopij je spadalo skoraj sto hektarov veliko posestvo. Herbert Woschnagg je leta 1938 zgradil za svojo družino nov dom, danes imenovan Vila Široko. V lasti so imeli tudi druge nepremičnine: vilo v Šoštanju (bivši zdravstveni dom), graščino v Šoštanju, tri hiše pri kolodvoru, hišo v Vošnjakovi ulici, žago v Ravnah, stanovanjsko naselje Agraria, nekaj hiš v Zagrebu in na Dunaju, gozdove na Hrvaškem, objekte in zemljišče tovarne usnja, itn. Ob tem velja poudariti tudi arhitekturni pomen posameznih zgradb in nevsiljivost velikega tovarniškega kompleksa vraslega v tkivo samega Šoštanja. Herbert Woschnagg se je poročil leta 1933 na Dunaju z Malvino, rojeno

Egersdorfer z Reke. V njenem zakonu sta se rodila otroka Marjana in Franz. Walter Woschnagg se je leta 1935 poročil z Dorli, rojeno Held. V njenem zakonu sta se rodila otroka Barbara in Gregor (danes veleposlanik Republike Avstrije). Dorli je bila Švicarka, doma iz Bürgi pri Bernu. Izhajala je iz zelo premožne družine, oče je bil višji švicarski oficir v pokoju, njen brat pa zobozdravnik v Bernu. Woschnaggova družina je poroki nasprotovala, ker je Dorli pred časom bolela za tuberkolozo in se je zdravila v nekem sanatoriju v Švici. V tem sanatoriju se je zdravila tudi Walterjeva mati Marianna Woschnagg in tam sta se tudi spoznala. Dorli je bila odločen protifašist in obenem imela zelo razvit socialni čut.

Pred vojno se je, kot s člani družine Woschnagg družil tudi šoštanjski učitelj Srečko Robinščak. Učil jih je srbohrvaščino in posebej Dorli še slovensko in tako bil pri njih pogosto v gostih. Poleti so Woschnaggi na svojem igrišču igrali tenis, hodili na izlete in potovanja, pozimi večkrat smučali v Alpah. Leta 1936 so bili v Dolomitih za sedem dni, leta 1937 so bili deset dni v Garmisch Partenkirchenu in leto kasneje sedem dni na Bavarskem.

Woschnaggom, kot tudi mnogim Šoštanjčanom, so po vojni očitali, da so bili nemškutarji, vendar je pred vojno, po besedah mnogih starejših Šoštanjčanov vladalo relativno sožitje med večinskim slovenskim prebivalstvom in nemško manjšino in kar nekaj je bilo mešanih zakonov. Obema skupinama je nemščina bila potrebna pri gospodarskem sporazumevanju. Woschnaggi so bili spočetka nemško usmerjeni zaradi bolj ali manj znanih dogodkov na prehodu iz 19. v 20. stoletje, pa tudi zaradi proizvodnje usnja, ki so ga večinoma uspeli prodati avstro-ogrski vojski in zato pripadnost nemštvu ni bila več nujno potrebna. Družina se je že nagi-

Neki zgodbi na pot ali kdo je pripovedovalec ...

Miran Aplinc, prof.

Miran Aplinc, profesor zgodovine in proizvodno - tehnične vzgoje že sedemnajst let poučuje na osnovni šoli Gorica v Velenju. Z ženo Ireno in otrokoma Juretom in Urško živi v Skornem pri Šoštanju. V letošnjem letu je na Pedagoški fakulteti Univerze v Mariboru, diplomiral z diplomsko nalogo z naslovom: »Vošnjaki v prvi polovici 20. stoletja«.

V nalogi je osvetljeno pomembno poglavje lokalne zgodovine Šoštanja in obravnava delovanje ene najpomembnejših slovenskih družin in njihovo usodo v burnem stoletju, ko so se prepletali pojavi kot je vzpon slovenstva, problem nemške manjšine in njenih opredelitev, okupacija Slovenije in revolucija ter poddržavljanje industrije na različne načine v socialistični Jugoslaviji po drugi svetovni vojni. V delu prikazuje rast še ene od panog slovenskega gospodarstva, njen pomen in uspešnost ter njen odnos do okolice v kateri deluje.

Predstavljamo vam del te vsebine, natančneje obdobje okupacije s poučkom na letih 1945-1946. ■

Dr. Mayer in Herbert Woschnagg leta 1938.

bala na slovensko oziroma jugoslovansko stran in vsi so bili prepričani, da se bodo že njihovi otroci vrasli v slovenski način življenja, vsi so tudi znali slovensko. Dokaz za to je že Herbertova poroka s Hrvatico in poroka Walterja s Švicarko. Nihče od njih ni bil usmerjen fašistično. Prilagodili pa so se med okupacijo toliko, kolikor je bilo potrebno, da ne bi izgubili tovarne. Zanimiva je izjava britanskega diplomata, ki je septembra leta 1939 obiskal Maribor. Po napadu Nemčije na Poljsko in začetku vojne, je dejal, da so tudi takšni ljudje, kot so Woschnaggi, spregledali in celo želeli spremeniti svoj priimek iz Woschnagg v Vošnjak. Woschnaggi kot veleindustrijalci in imovite osebe so imeli močan vpliv že pred vojno pri Jugoslovanskih oblasteh in prav tako pri nemških oblasteh tudi med vojno.

Okupacija

10. aprila 1941 je Kressova bojna skupina 49. korpusa druge nemške armade prodrla po cesti Črna - Šentvid - Šoštanj in prišla v Šaleško dolino brez odpora jugoslovanske vojske. V Šoštanj so prispeli zaradi slabega vremena šele popoldne. Župan Novak (po domače Falk) je moral predati županstvo. V Šoštanju je pričakala Nemce navdušena skupina ljudi pri Goricah, to so bili kulturbundovci, oziroma ljudje, ki so že v stari Jugoslaviji nasedli propagandi. Očividci so trdili, da je del prebivalstva Nemce sprejel z navdušenjem. »Njihovi somišljeniki pa so z divjim veseljem planili svojim rešiteljem v objem in srce se ti je krčilo ob pogledu od pete kolone zaslepljenega naroda, kako je tudi on z radostjo pozdravljal svoje zavojevalce - strašno.« Ostalo prebivalstvo je bilo

v velikem strahu, kaj se bo zgodilo in kulturbundovci so jih pri tem mirili. V začetku je prispevala k navdušenju ljudi propaganda še pred vojno, mit o nemški nepremagljivosti in razočaranje nad staro Jugoslavijo. Misel, da bo Hitler izboljšal gmotni položaj, saj je okupator odpravljajal brezposelnost, uvedel nekatere gospodarske ukrepe in zvišal plače. Kulturbundovci so sprejeli okupatorje kot osvoboditelje izpod tujega jarma. Od maja 1941 pa je navdušenje splahnelo. Nemci so izvedli preobrat iz mirnodobnega gospodarstva v vojno gospodarstvo z omejitvami, s čimer so se gmotne razmere poslabšale.

Vendar ti ukrepi niso edino, kar je vplivalo na razpoloženje, to je bila še slaba menjava dinarja (20 din = 1 RM), deportacije, aretacije in opuščanje že znanega načina življenja. V času umika jugoslovanske vojske so prevzeli krajevno oblast domači Nemci in jo kasneje predali določenim komisarjem. Pripravili so vse potrebno v poslovnem in političnem smislu, kot je določitev zgradb za urade, štabe, publikacije, prehrano, ... Okupatorjeva oblast je ukinila jugoslovanski upravni aparat in vzpostavila svojo civilno upravo in nemški vodilni sloj. S svojim okupacijskim sistemom so Nemci napravili veliko zarezo v tem delu Slovenije, saj je imel posledice še kasneje in s tem vplival na dogajanje in razvoj NOG, saj je pomenila okupacija veliko večjo spremembo kot v ostalih delih Slovenije.

Do 14. aprila 1941 je nemška vojaška uprava že imela oblast nad okupiranim ozemljem, s tem je oblast prevzel gauleiter dr. Sigfrid Uiberreither. Imel je pooblastilo o razpustitvi vseh predvojnih oblasti in društev. Postavili so nove župane iz vrst Volksdeutscherjev. Ker je Šaleška dolina spadala pod slovenjegraški okraj, je

politični komisar okrajnega glavarstva v Slovenj Gradcu Adolf Kleindinst postavil župana tudi v Šoštanju in Velenju. Po podatkih v Slovenskem poročevalcu naj bi bil prvi župan Šoštanja Herbert Woschnagg. Po nemških podatkih je bil prvi šoštanjski župan kulturbundovec Hubert Hauke, vse do leta 1944, ko je postal župan Rudolf Meissner iz Brücka na Muri. Po drugih virih je to bil Strobl, ki razmer ni poznal, zato ga je kasneje zaradi težav spet zamenjal Hauke. 16. aprila 1941 so organizirali novo civilno upravo, orožništvo, izpostavo varnostne službe. Začeli so z aretacijami, deportacijami, ponemčenjem prebivalstva, uvedbo Nemščine kot uradnega jezika, itn. Imena krajev v dolini so ponemčili, tudi na pobude kulturbundovcev. Občino Šoštanj so preimenovali v Schönstein in Steiermark, v kateri je živel 6.879 ljudi. V večjih podjetjih so ustanovljali obratno zaščito (Werkschutz), ki so varovale podjetja, kasneje pa tudi sodelovale v proti partizanskih akcijah in aretacijah.

Spremembe so bile precejšnje zaradi ukrepov okupacijskih oblasti in posledic vojne stanja in spopadov. Okupator je izvedel mnoge ukrepe tudi z namenom zaplembe premoženja, ki je zavzemalo tiste, ki so jih izselili, pripadnike in simpatizerje NOG-a, Žide oziroma nekatera strateško pomembna gospodarska podjetja. Delovanje drugih podjetij je bilo okrnjeno, dočakala pa so konec vojne.

Tako je bilo tudi z Woschnaggi, ki so tovarno obdržali. Med vojno so dobivali dovolj surovin za obratovanje in tovarna ni bila poškodovana. Vendar so morali zaradi okupatorjevih ukrepov in vojnega stanja obseg proizvodnje zmanjšati na 30 % predvojne. Septembra 1941. leta je bilo v tovarni zaposlenih 241 delavcev, od tega 163

TVORNICA KOŽA FRANJO WOSCHNAGG I SINOV I D.D.

SKLADIŠTA:

BEOGRAD

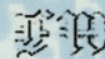
WIEN

SUDAPEST

ZASTUPSTVA:

ULVAŠKI BAZAR

Ustanovljeno 1788

FRANJO WOSCHNAGG I SINOV I D.D.

A.B.C. Code S 111 Edin.

le. eton Šoštanj

delavcev, 23 delavk, 16 nameščencev in 11 mojstrov. Takoj v začetku okupacije jim je okupator zaplenil štiri avtomobile in motorno kolo ter tovarniško obratno telefonsko centralo.

Po okupaciji leta 1941 je bilo vse slovenje štajersko prebivalstvo prisilno vključeno v politično organizacijo okupatorja - Štajerska domovinska zveza (ŠDZ) ali Steirischer Heimatbund, ki je nastal iz pred vojnega Kulturbunda. Heimatbund je bil sestavljen iz Wehrmannschafta, Deutsche Jugend, Nationalsozialistische Volkswohlfahrt, Nationalsozialistisches Kraftwagenkorps. Ob pregledu arhivov OZNE in KUZOP lahko rečemo, da so Woschnaggi bili člani Kulturbunda od leta 1940. V arhivih so bili sicer le evidentirani, brez kakršnih koli karakteristik, ki bi potrjevale njihovo aktivnost oziroma pasivnost. V Kulturbund so stopili na pritiske vodstva Kulturbunda in bili še leta 1941 na razpolago okupatorju. Kot člani Kulturbunda so od leta 1941 postali tudi člani Heimatbunda z rdečimi izkaznicami. Na tej osnovi sta lahko bila Herbert in Walter člana Wehrmannschafta. V Heimatbundu nihče od Woschnaggov ni imel nobenih pomembnih funkcij in tudi niso bili šoštanjski župani, kakor tudi niso bili zaupniki šoštanjskega gestapa. Vendar jih je zaradi vsega navedenega OZNA po vojni obravnavala kot Volksdeutscherje in osebe nemške narodnosti.

Okupator je na Spodnjem Štajerskem organiziral tudi gestapo, ki je imel nalogo vdora v OF. Ustanovitev takega centra v Šoštanju prvotno ni bila v načrtu. Šele ko sta se OF in partizanstvo močneje razvila, so ustanovili 15. julija 1942 urad v Šoštanju. Pregled dokumentacije v arhivu ARS RSNZ o gestapu in gestapovski agenturi v Šoštanju je pokazal, da Woschnaggi niso bili zaupniki gestapa. Edina povezava z gestapom je bila aretacija Malvine Woschnagg leta 1944.

Wehrmannschaft je bil ustanovljen že od srede aprila 1941. Člani Heimatbunda, ki so imeli rdeče ali zelene izkaznice so bili tudi obvezni člani Wehrmannschafta, v starosti od 18. do 45. leta in niso bili mobilizirani v nemško vojsko. Člani Wehrmannschafta naj bi se urili v vojaških veščinah, a že leta 1941 so pričeli sodelovati v akcijah proti partizanom. Sredi julija leta 1941 so bili v Šaleški dolini štirje sturmi, kasneje se je stanje spreminjalo. Solastnik tovarne usnja Walter Woschnagg je v Rogaški Slatini septembra 1941 končal tečaj za vodje Wehrmannschafta, a dobil razmeroma nizko funkcijo namestnika vodje sturma. Herbert Woschnagg je bil führer - vodja sturma I. Šoštanj, postojanka Standort, v sklopu motorstandarte, posebne enote Wehrmannschafta, ki je imela 19 motoriziranih sturmov po 150 mož. Podatki so iz »Befehlsblatt der Bundesführung des Steirischen Heimatbundes, februar 1942, Folge 2«. Vendar je očitno, da sta bila oba Woschnagga nedejavna člana Wehrmannschafta. Težava pri organizaciji enot Wehrmannschafta je bila v nezanesljivih ljudeh zato so skupine pogosto odpovedale, kot 8. oktobra 1941, v zelo odmevnem partizanskem napadu na Šoštanj.

Odpor proti okupatorju se je v Šoštanju pričel že v juliju 1941. leta z raznimi napisnimi akcijami, kasneje pa so komunisti organizirali prve oborožene akcije. ■ ■ ■

(se nadaljuje)

OBČANKAM
IN OBČANOM
VOŠČIMO VESEL BOŽIČ
IN
SREČNO
NOVO
LETO!
SVET KS ŠOŠTANJ

Pričevalnost ostankov iz cerkve sv. Mihaela v Družmirju pri Šoštanju

4. marca leta 1975 se je zgodilo eno od velikih vandalskih dejanj, ki so bila storjena spomenikom kulturne dediščine in s tem tudi človeškemu spominu, na tleh Šaleške doline. Zminirana je bila farna cerkev sv. Mihaela v Družmirju. O starosti te cerkve lahko sicer le, bolj ali manj utemeljeno, ugibamo, nedvomno pa je, da je bila zelo stara. Spadala je v prafarni okoliš cerkve sv. Jurija v Škalah, katere nastanek lahko z veliko mero gotovosti datiramo v čas pred letom 1025. Verjetno relativno kmalu zatem pa sta nastali prvi dve vikariatni cerkvi škalske prafare: cerkev sv. Martina v Šaleku (danes v Velenju) in cerkev sv. Mihaela v Družmirju. O usodi, predvsem pa o izgledu in o stavbni zgodovini cerkve, je vse, kar je bilo danes še mogoče ugotoviti, zapisal že Rok Poles v knjigi *Sakralna dediščina Šaleške doline*, kjer jo obravnava na straneh 344-375. Na tem mestu lahko le ponovim že njegovo trditev, da je večina informacij, ki bi nam jih ta cerkev lahko nudila, izgubljenih, ker so jo na hitro zminirali, namesto da bi jo porušili počasi in sproti dokumentirali in rešili vse, kar se je takrat pač še dalo, danes pa to žal ni več mogoče.

Pa vendar so se tudi takrat našli ljudje, ki so zaradi ljubezni do vsega, kar je vezano na Šoštanj, in seveda tudi iz lastnega zanimanja takrat vendarle poskušal rešiti vsaj posamezne kose, ki so se jim zdeli zanimivi. Gospod Zvone Čebul se je (tako kot na primer tudi pokojni zaslužni Šoštanjčan Viktor Kojc) zavedal pomena tudi posameznih kosov stavbe in jih je zato hitel reševati (kot sam pravi, kljub nasprotovanju in posmehu ostalih). Danes je tako v njegovi ogromni zbirki mogoče najti tudi nekaj kamnitih elementov, ki so nekdanj pripadali cerkvi. Gre skoraj izključno za

kose okenskega in vratnega okrasja iz obdobja gotske faze cerkve. Vsi ti kosi so bili v času barokizacije cerkve, to se pravi v 18. stoletju, odstranjeni in uporabljeni kot gradbeni material pri prenovi. Ker imamo danes na razpolago skoraj izključno samo še fotografije in opise cerkve, kakršno je zapustila zadnja faza razvoja, so ti elementi, (čeprav lapidarno ohranjeni), pomemben pričevalec o nekdanjem izgledu cerkve. V dveh nadaljevanjih želim predstaviti par detajlov, ki bodo, upam, dovolj zanimivi tudi za zainteresiranega bralca. Prvi takšen detajl predstavlja fragment pete gotskega obokanja. Fragment je velik 56 cm x 60 cm x 20 cm, medtem ko sam nastavek treh reber, ki so izhajale iz pete, meri 56 cm x 8,5 cm spodaj oz. 26 cm x 10 cm zgoraj. Cerkev v Družmirju je doživela, kolikor je mogoče razbrati iz arhivskega gradiva, gotizacijo predvsem v prezbiteriju. V tem obdobju so namreč porušili star romanski prezbiterij in zgradili t.i. »meščanski dolgi kor« po vzoru mnogih takšnih prezidav po slovenskih deželah, ki imajo svoj vzor v francoski gotiki. Kolikor je mogoče videti, sama ladja ni nikoli doživela gotske predelave -

obokanja. To pomeni, da je potrebno tudi ohranjeni detajl pete gotskega obokanja staviti v prezbiterij. Oblika pete kaže, da le-ta ni stala v katerem od vogalov prezbiterija, temveč jo moramo domnevati na steni prezbiterija. Podpirala je torej srednji lok v prezbiteriju. Iz nje so izhajala tri rebra. Sam fragment pa je toliko poškodovan in tudi tako majhen, da je težko iz njega določiti obliko samih reber. Tisto, kar dviga pomen tega detajla, pa je ohranjena polihromacija na rebrih. Levo in desno rebro sta bili pobarvani v kombinaciji zelene in vijolične barve, medtem ko

je bilo srednje rebro pobarvano v kombinaciji rumene in opečno rdeče barve. Se pravi, da je bilo rebro, ki je ločevalo obočna polja, drugačne barve in na ta način so želeli dati prostoru različne poudarke. Poleg te polihromacije pa je, žal, res samo fragmentarno ohranjen na dveh

mestih tudi omet stene levo in desno od obočnih reber, ki nam vendarle govori, da je bil prezbiterij cerkve v Družmirju v času gotike okrašen s freskami. Jasno so namreč še vidni nastavki slikarije, izdelani na prvotni omet v pravi fresko tehniki. Glede na relativno dobro ohranjenost polihromacije na

rebrih in fragmentov fresk na ometu smemo domnevati, da gotsko obokanje prezbiterija ni bilo odstranjeno v času barokizacije prostora, temveč, da so baročno obokanje prezbiterija izvedli preko gotskega. Zaradi tega nam mora biti še toliko bolj žal, da je bila cerkev tako na hitro in brez pameti porušena.

Čeprav skromen fragment, vendarle pomembno prispeva k sakralni topografiji Šaleške doline. V drugem delu prispevka pa bom predstavil relativno dobro ohranjene elemente portala iz leta 1490. ■

Slika 1

Slika 2

Tone Ravnikar

Slika 1.
Detajl razglednice iz Šoštanja s cerkvijo sv. Mihaela.

Slika 2.
Peta reber, na kateri je na levi in desni strani viden fragmentarno ohranjen nastavek fresko slikarije. Ob natančnem opazovanju pa se tudi na fotografiji lahko razbere polihromacija, ki je krasila rebra.

Dogodilo se mi je pred 60 leti...

Maks Lomšek

Ko se danes, po tolikih letih, spominjam dogodkov, ki sem jih kot prisilni mobiliziranec v nemški uniformi doživel in, hvala bogu, tudi preživel, se mi jih je kar nekaj tako vtisnilo v spomin, da se mi zdi, kot da je to bilo šele pred kratkim.

Bile so to dogodivščine, nekatere še kar prijetne in se jih rad spominjam, pa zopet one druge, pri katerih bi se mi še danes naježili lasje (če bi jih imel še kaj več), ko sem za las ušel Matildi.

No, ta današnja zgodbica pa je nekako v sredini med obema različicama in sem ji dal naslov:

Rešeni ameriški letalci

V hiši, kjer smo bili nastanjeni, smo lahko uporabljali tudi kuhinjo in smo si, če je bila priložnost, tu in tam pripravili kakšen priboljšek k vojaški hrani, ki je bila proti koncu leta 1944 že bolj pičla. Tako sva si nekega popoldneva, ko sva bila prosta, z Albinom kuhala puding. Albin je nekje organiziral mleko (Magermilch), jaz pa sem že imel prašek, ki sem ga ravno hotel vmešati v vrelo mleko, ko zaslišim tisto znano bobnenje v zraku, ki se je naglo približevalo. Bili so to ameriški bombniki, ki so pogosto preletavali naša bivališča, noseč smrtonosni tovor bomb nad nemška industrijska mesta.

Albin, ki je bil šel pogledat, kaj se na nebu dogaja, me je naenkrat ves razburjen poklical:

»Pridi hitro ven, mislim, da je eden zadet. Črn dim se vleče za njim, bojim se, da bo strmoglavil nekje blizu nas!«

Pozabil sem na puding, pohitel na plan in se zazrl v nebo. Visoko nad mano nekje na višini 5000 metrov se je skupina kakih 20 težkih bombnikov B 29, imenovanih leteča trdnjava, počasi oddaljevala proti severu, okrog njih pa so krožili nemški lovci in jih obstreljevali.

Res je bil eden zadet in se je v velikem loku oddaljeval od skupine. Vidno je izgubljal na višini, ker mu je deloval le še en motor, iz ostalih treh pa se je vlekel gost črn dim.

Nenadoma pa sva zagledala majhno belo piko, ki se je pojavila za letalom, čez nekaj trenutkov drugo, nato tretjo in še četrto. Bila so to padala letalcev, ki se jim je posrečilo izskočiti. Čakala sva, kdaj se bo pojavilo še kakšno padalo, pa jih ni bilo več. Ostali, najbrž oba pilota in navigator, so verjetno ostali vkljenjeni v kabini, ker je bilo letalo s samo enim delujočim motorjem že povsem nagnjeno na stran, tako da nesrečneži niso mogli več izskočiti. Letalo pa je kljub rohnečemu motorju naglo padalo in nato par kilometrov od nas blizu reke treščilo na tla.

Zaslišala se je samo strašna eksplozija, dvignil se je ogromen črn oblak, zaslišalo se je še nekaj posameznih eksplozij, nato pa se je vse umirilo. Na letalu se zaradi nagnjenosti namreč ni odprla loputa in ni moglo pravočasno odvreči bombnega tovora, zato je bila eksplozija tako silovita. Kmalu nato pa je najino pozornost pritegnilo nekaj povsem drugega. Tiste štiri bele pikice so že postali trije padalci, ki so se približevali tlom blizu nas. Tam pa sva zagledala tudi skupino starejših moških, od katerih so nekateri imeli puške in streljali na letalce, ki so se počasi spuščali.

Pohitela sva tja in zaprepadena ugotovila, da čisto zares streljajo na nesrečneže, ki so se nemočno spuščali proti njim. Skočila sva mednje in skušala preprečiti nadaljnje streljanje, vendar z zelo malo uspeha. Možakarji so kar naprej polnili puške in ciljali na padalce. Ko nam je

končno le uspelo prekiniti njihove salve, nama je eden od njih, ki je bil evakuiran iz porušenega Lepziga, ves razburjen zaklical: »Meni so pred mesecem dni takole porušili hišo, kjer sta umrli žena in vnukinja, zdajle pa imam priliko za maščevanje! Zob za zob...!«

Šele ko je prispela policijska patrola, ki jim je odvzela puške, so se umirili in zlovoljni godrnjaje odšli.

Vsi štirje letalci pa so kljub temu da je bil eden ranjen v nogo, bili rešeni, odpeljani v ujetniško taborišče, vendarle so ostali živi.

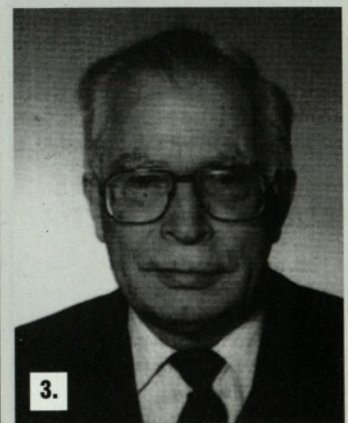
Pa še to:

No, in kaj se je zgodilo z mojim pudingom?

Ha-ha-ha, ostala je samo počrnela menažka in par zoglenelih kepic, ki jih še mačka ni hotela. Bo pa, upam, drugič boljše.

Še dobro, da se miza ni vžgala, je pa pod kuhalnikom močno spremenila barvo ■ ■ ■

Maks Lomšek

1. Hiša na sliki je bila proti koncu leta 1944 naš "hotel", kjer je bila nastanjena naša ekipa. Vsa tehnična oprema z radio-oddajniki in sprejemniki je bila nameščena v bližnji Šoli. Hišo sva z Albinom po 50 letih ponovno poiskala v Fernitzu blizu Graza. Na sliki je na vходу sedanja gospodinja, poleg je Neli iz Graza in Albin, jaz pa sem bil za fotografa. Na to hišo me vežejo nekateri dogodki, ki so mi ostali v spominu in bom enega od njih podrobneje opisal.
2. Albin, kot nemški vojak v enoti za zveze leta 1944. "D" na beh ramah pomeni Dolmetscher - tolmač in prevajalec.
2. Albin Presker, profesor v Mariboru. Pred upokojitvijo je bil ravnatelj Oblačilnega šolskega centra v Mariboru. Žal, je 25. 5. 2001 odšel za vedno...

Foto: Jože Miklavc

Levo od vzhodnega bloka

Brez sprememb

Kot smo že napovedali, v Šaleški dolini gre spet vse po starem v novo leto. Volitve niso prinesle nobenih sprememb in ker si ljudje zaslužijo takšno vodstvo, kakršnega si izberejo (drugi pač naj trpijo še naprej), bo tudi prihodnost po Kučanu takšna, kakršno načrtujejo v uradu mestnega župana Meha. Nekoliko manj smeha v upanju, da bo v letu 2003 le še kaj uspeha.

Po drugem krogu volitev, se je izpod klobuka pri-smejal novi župan v Občini Šmartno ob Paki Lojz Podgoršek, ki je zdaj zamenjal klobuk in si zavezal kravato. Po Rakunu baje precej novega, "a nič tako velikega", je dejal Podgoršek, "da bi kdo to našo majhno občino pod Goro Oljko zamenjal za krajevno skupnost sosednje občine".

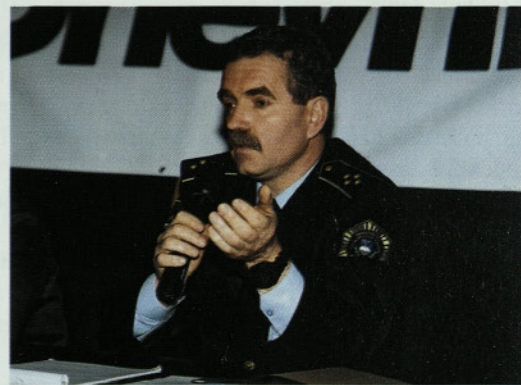
Naj osebnost leta 2002

V akciji časopisa Naš čas, izbiramo "osebnost leta 2002", se je med nominiranci znašel tudi župan Občine Šoštanj Milan Kopušar. Na listi glasovanja je jezdil precej visoko (kot kravo na kravjih dirkah v Gaberkah) in je prejel več glasov kot župan Mestne občine Velenje Srečko Meh (le kako bi bilo, če bi v Listu merili utrip priljubljenosti obeh županov?). Mi pa napovedujemo, da bo osebnost leta postala Jolanda Čeplak (saj je postala tudi osebnost leta v Sloveniji). Ob njenem desnem boku pa bo visoko meril dekan Šaleške dekanije Jože Pribožič iz Šoštanja.

Cesta bo (žal) kosila tudi v prihodnjem desetletju

Kot so povedali poznavalci razmer in predstavniki odgovornih ministrstev za varnost v cestnem prometu na Dnevnikovem srečanju pred dnevi v Velenju, bo "cesta smrti" med Velenjem in Arjo vajo stregla po življenju tudi v prihodnjih letih. Razen nekaj kozmetičnih popravkov na njej, bo DARS iz proračuna zagotovil le nekaj sredstev za prometne znake.

Nič ni pomagalo kar 180 prometnih nesreč (med

njimi veliko smrtnih), roteče pismo Edvarda Mlačnika (razmere so katastrofalne), niti 24-urno "napadanje" policije na voznike.

"Črna cesta" bo namreč takšna ostala tudi naslednjih nekaj let, saj je nova sodobna povezava med Dravogradom in Žalcem ali Polzelo samo še v idejah nekaterih. Denarja in volje za kaj vizionarskega, namreč v Ljubljani še ni!

Voščilo

Kljub tako pesimističnim informacijam, ki obdajajo našo dolino, se skozi dim šoštanjskih dimnikov, levo od vzhodnega elektrarniškega bloka TEŠ 5, le nekoliko jasni. Tu so prazniki

in mejnik, od katerega dalje bomo številčili po novem, delali pa marsikaj po starem. Naj bo pa vsaj to "ta najboljše od dobrega", da se bomo lepše imeli. No, pa naj si sposedim privoščilo, ki mi ga je zaželel nekdo, ki mi je blizu: "Uživajte v družbi tistih, ki vas imajo radi in vas prenašajo takšne, kot ste!" In ko bomo v nekaj dneh oddiha v dobri družbi, ob počitku in razmisleku za srečno novo... se spomnimo na našo minljivost in srečo, ki nam je dana, ko se dan za dnem prebujamo v svetel nov dan. Srečno torej! ■

Obveznosti kmetov - delodajalcev pri izvajanju zahtev zakona o varnosti in zdravju pri delu

Zakon o varnosti in zdravju pri delu je kmete postavil v vlogo delodajalca, saj navaja, da se kot delodajalec šteje tudi kmet ali fizična oseba, ki sam ali s člani svojih gospodarstev oziroma z družinskimi člani opravlja kmetijsko, pridobitno ali drugo dejavnost kot edini ali glavni poklic in ne zaposluje drugih oseb.

Najpomembnejša obveznost delodajalca je izdelava in sprejem dokumenta, ki se imenuje Izjava o varnosti. Ta dokument je jedro sistema varnosti in zdravja pri delu pri posamičnem delodajalcu. Varnost in zdravje pri delu mora delodajalec zagotavljati tako, da:

- poveri opravljanje nalog varnosti pri delu strokovnemu delavcu,
- za naloge varovanja zdravja pri delu pooblasti zdravnika medicine dela,
- sprejme ukrepe za zagotavljanje požarnega varstva,
- sprejme ukrepe za zagotavljanje prve pomoči in evakuacije v primeru ogroženosti,
- obvešča delavce o vseh nevarnostih za poškodbe in zdravstvene okvare ter izdaja navodila za varno delo,
- usposablja delavce za varno delo,
- zagotavlja periodične preiskave delovnega okolja in periodične preglede in preizkuse delovne opreme,
- zagotavlja zdravstvene preglede delavcev,
- zagotoviti mora, da delo opravljajo le za varno delo usposobljeni delavci,
- zagotavlja delavcem sredstva in opremo za osebno varnost pri delu ter njihovo uporabo.

Delodajalec določi tudi posebne zdravstvene zahteve za opravljanje določenih del s

pomočjo strokovne ocene pooblaščenega zdravnika. Nevarne snovi lahko da delavcem v uporabo le, če so opremljene z varnostnim listom in zagotovi vse varnostne ukrepe, ki jih določa listina.

Delodajalec mora inšpekciji dela takoj prijaviti vsako smrtno poškodbo oz. poškodbo, zaradi katere je delavec nezmožen za delo najmanj 3 zaporedne delovne dni, kolektivno nezgodo, nevarni pojav ali ugotovljeno poklicno bolezen. Ob smrtni poškodbi mora obvestiti tudi organ, pristojen za notranje zadeve.

Vsem delavcem in njihovim predstavnikom mora omogočiti, da sodelujejo pri obravnavi vseh vprašanj, ki zadevajo zagotavljanje varnega in zdravega dela in jih seznaniti z izjavo o varnosti z oceno tveganja.

Delodajalec mora o zagotavljanju varnosti in zdravja pri delu voditi obvezne evidence in hraniti vso dokumentacijo. Voditi mora evidenco o periodičnih preiskavah kemičnih, fizikalnih in bioloških škodljivosti, o periodičnih preizkusih in pregledih delovne opreme, o preizkusih in pregledih sredstev in opreme za osebno varnost pri delu, o opravljenem usposabljanju za varno delo in preizkusih praktičnega znanja, o morebitnih posebnih zdravstvenih zahtevah, o preventivnih zdravstvenih pregledih delavcev, o poškodbah pri delu, kolektivnih nezgodah, nevarnih pojavih, poklicnih boleznih, o obvestilih inšpekciji dela o začetku del ter o nevarnih snoveh, ki jih uporablja.

Oblika Izjave o varnosti z ocenjevanjem tveganja je za kmete predpisana v Pravilniku o načinu izdelave Izjave o varnosti z oceno tveganja. Vsebovati mora podatke o osebah, ki delajo na kmetiji, o strojih in kemikalijah, ki se uporabljajo pri delu ter druge pomembne podatke, ki pojasnjujejo stanje na kmetiji. Opredelitev nevarnosti, tveganja, varnostnih ukrepov in rokov izvedbe je pomembna pri delu s stroji, v primeru požara ali eksplozije, pri delu ali stiku z elektriko, pri delu s pritrjeno opremo ter orodji, pri delu z živino, pri transportu, pri varnosti objektov oz. zgradb in pri morebitnih drugih situacijah in nevarnostih, ki se lahko pojavijo pri delu na kmetiji.

Rok za ureditev varnosti in zdravja pri delu v skladu z zakonom se izteka s koncem tega leta, zato je nujno takoj pristopiti k izdelavi izjave o varnosti, če tega še niste storili. ■

Lidija Diklič, kmet. inž.

Trg svobode 12, 3320 Šoštanj
telefon: tajništvo 03/898 49 70
komerciala 03/898 49 78
računovodstvo 03/898 49 72

Vsem občanom voščimo
vesel božič
in srečno novo leto
2003
ter jih vabimo
v poslovalnice,

Mesnica Šoštanj
(za Kajuhovim domom)
tel. 588-25-27

Mesnica in delikatesa Velenje

(Tomšičeva 10b),
tel. 587-43-29
Nudimo vam zdravo
in kvalitetno meso
iz kmečkih hlevov
Šaleške doline.
Zaupajte kakovosti!

Kmetijska trgovina Velenje

(Cesta talcev 2),
tel. 897-28-30

Kmetijska trgovina Smartno ob Paki

tel. 588-51-24

Prodaja jabolk Turn - Velenje

(Hrastovec 1),
tel. 586-80-01
Prodaja poteka
od pon. do pet.
od 12.h do 16.h

Leto je bilo uspešno

December je čas, ko vsa podjetja in zasebniki, pa tudi vsak zase počasi že dela "letno bilanco". Tudi v Planinskem društvu Šoštanj razmišljamo o tem. Čeprav se uradna poročila podajajo na občnem zboru v marcu in je do konca leta še nekaj dni, pa lahko vsaj delno analizo delovanja predstavimo že sedaj.

dni, pa lahko vsaj delno analizo delovanja predstavimo že sedaj.

V okviru planinskega društva delujejo trije odseki: markacijski, mladinski in vodniški. Delo odsekov se medsebojno prepleta. Markacisti so v letošnjem letu obnavljali poti, ki jih ima društvo v oskrbi, v register planinskih poti smo vpisali še 2 poti (Šoštanj-Forhteneg in Grebenšek-Slanica-Sleme). Ob koncu leta smo na pobudo treh članov društva (Franca Vačovnika, Srečka Potočnika in Bojana Rotovnika) pričeli s postopkom registracije nove poti - RAVENSKA POT.

Vodniški odsek je v letošnjem letu sestavljalo 10 vodnikov. Od načrtovanih 18 izletov jih je bilo izvedenih 13. Za odpadle izlete sta najpogostejša vzroka premajhno število prijavljenih in slabo vreme. Prav zato smo vodniki pri pripravi novega plana izletov za leto 2003 razmišljali o možnostih drugačne izvedbe izletov (npr. z avtomobili). Na izletih prav tako opažamo manjše število udeležencev srednje generacije in mladih, ki pa se udeležujejo izletov v okviru mladinskega odseka oz. posameznih planinskih skupin. Vodniki smo skrbeli tudi za izobraževanje in izpopolnjevanje našega znanja, za varno vodenje v gore smo nakupili tudi nekaj vodniške opreme ter enotna oblačila (termoflise) za vodnike. V zvezi z varnostjo v gorah se še naprej trudimo, da bi bila za udeležence zelo zahtevnih izletov obvezna uporaba čelade.

V okviru mladinskega odseka trenutno delujejo 4 planinske skupine (po ena na vsaki šoli, ena v mali šoli ter dijaška, ki se je preimenovala v mladinsko skupino). Skupine so poleg izvedenih planinskih izletov sodelovale še na planinskih orientacijskih tekmovanjih, na tekmovanju Mladina in gore, pri pripravi kulturnega programa za občni zbor, se udeležile srečanja mladih planincev itd. Mladinski odsek je v začetku leta izdal 11. številko društvenega časopisa Planinski popotnik, sodeloval je pri izvedbi planinskega tabora za osnovnošolce na Dovjem.

V začetku leta je bila ustanovljena tudi sekcija Zlatorog, ki je pretežno sestavljena iz članov bivše študentske skupine. Planinsko društvo Šoštanj je društvo, ki deluje v javnem interesu. Nismo zaprta družba, zato ste vabljeni, da se nam pridružite.

Vsako leto imamo v svojem planu tudi pohode, ki so v naši občini - pohod po Trški poti, pohod na Smrekovec ob občinskem prazniku in božični pohod na Sveti Križ.

Vse to in še več o delovanju društva še vedno lahko izveste na spletnih straneh Planinskega društva Šoštanj: <http://www.planinskodrustvo-sostanj.si>.

Še povabilo na izlete v naslednjem mesecu dni:

- božični pohod na Sv. Križ, 25. decembra,
- pohod Rogla-Osankarica, 11. januar 2003,
- pohod Zdravju naproti po Martinovi poti na Goro Oljko, 18. januar 2003

In ob koncu še voščilo:

Planinsko društvo Šoštanj Vam ob bližajočih se praznikih želi miru in veselega pričakovanja, v novem letu 2003 pa zdravja in varnih korakov v gorah in dolini. SREČNO 2003! ■

Andreja Konovšek

Luč miru iz Betlehema 2002 s taborniki prihaja v Šoštanj

Kot že več let tudi letos taborniki rodu Pusti grad iz Šoštanja sodelujemo pri organizaciji akcije Luč miru iz Betlehema. Letošnja bo v znamenju povezave z drugimi organizacijami, ki želijo Luč miru podariti tudi vam.

Luč miru prihaja v Slovenijo s sporočilom: Dar sosedu, k čemur so nas nagovorili predvsem nestrpnost med različnimi sosedskimi narodi in skupnostmi po svetu. Ob mednarodnem letu gora smo želeli izpostaviti našo povezanost z naravo in z gorami. Poleg "osvajanja gora" lahko te besede simbolno pomenijo tudi nedostopnost za druge in njihova prepričanja. Da bi se znal vsak spustiti s svoje gore in pristopiti k sosеду, bomo v letošnji akciji poskušali ponesti plamen Lučke miru iz Betlehema na čim več slovenskih vrhov.

Plamen Luči miru prihaja z Dunaja v Slovenijo 14. 12. 2002 pod okriljem delegacije Zveze tabornikov Slovenije, družno s predstavniki ZSKSS. V Maribor, kamor bo Luč miru prispela v večernih urah, jo bomo taborniki rodu Pusti grad iz Šoštanja odšli iskat sku-

DAR SOSEDU ZA VEČ MIRU V NAŠIH SRCIH

Luč miru iz Betlehema 2002
DAR SOSEDU

Sem Luč miru iz Betlehema. Prihajam iz kraja, od koder je pred več kot dva tisoč leti zasijala sveta velika Luč. Nekateri ga imajo za izrednega človeka, drugi za izjemnega učitelja, mnogi ga sprejemajo za svojega Odrešenika. S seboj prinašam prvo sporočilo Njegovega prihoda: "Mir ljudem na Zemlji."

Moj letošnji prihod želi usmeriti vašo pozornost na bližnje. Poznam vaša prijetna druženja s tistimi, ki živijo v oddaljenih krajih in s katerimi se srečujete le občasno. Težje je ustvarjati prijetne odnose s sosedi, sodelavci in celo s tistimi, s katerimi si delite dom.

Prihajam v roke vsakemu izmed vas kot darilo za vašega bližnjega: da vaše dobre odnose še utrdite, da odgrnete zastor nepoznanstva do tistih, s katerimi ste tujci, da znova stopite do tistih, ki ste se jih do sedaj morda izogibali.

Vsem, ki me boste razdeljevali, zagotavljam: bolj me boste delili, več bo miru v vaših srcih!

Za dušo in telo

paj s taborniki iz Velenja in Pesja.

Skupaj s Planinskim društvom in člani ZSKSS bomo Luč miru odnesli na bližnje planinske točke Paški Kozjak, Smrekovec, Sveti Križ, Sleme in Uršljo goro v času pred božičnimi prazniki.

Poslanica Zveze tabornikov Slovenije:

*Podaj mi roko in pojdiva v gore,
v čudovito naravo naše dežele.
Vzemi to luč, da ti ogreje srce,
da na svetu bo mir in veselje!*

V župnijski cerkvi se je Luč miru podelila med ljudi 15. 12. 2002 ob 16. uri pri srečanju Vera in luč, v mestni cerkvi pa isti dan pri večerni maši ob 18. uri skupaj s člani ZSKSS. Za vse, ki bi Luč miru radi ponesli na svoj dom, se bomo v našem rodu potrudili in jo delili tudi v Šoštanju v predbožičnem času. ■

Andreja Gomboc

SPIN

Naši mladi igralci so nastopili v Ligi mladih in se Krajevni skupnosti Šoštanj, ki jih je sponzorirala pri nakupu dresov, oddolžili z dobrim rezultatom.

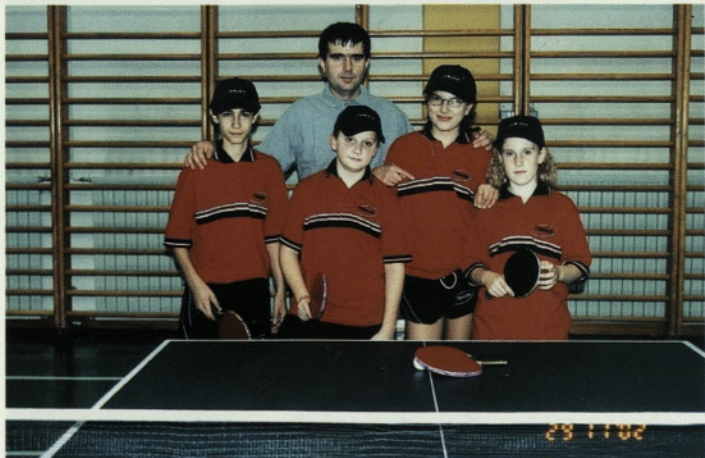
V Varaždinu na Hrvaškem pa so pokazali, česa vsega so se naučili pri igri z belo žogico. Tako se je Polona Belavič kot edina Slovenka uvrstila v finalno skupino, ostali pa so žal končali že v predskupinah, vendar je kljub temu za naš klub to velik uspeh.

V Hrastniku so člani odigrali tekmo v ligi Sava - Savinja in zmagali s 7 : 4, tako da imajo do konca le še tekmo s Celjani v Šoštanju. V Ljutomeru pa so člani z Ivanom Zero osvojili prvo mesto, uspeh pa sta dopolnila še Zoran Gajšek in Tone Leber s 4. in 5. mestom. Zera je tako pokal v Ljutomeru osvojil že tretjič zapored.

V Celju je na Šunkovem memorialu Tone Leber osvojil odlično prvo mesto. Štirinajstega decembra se bo v Lendavi odvijal turnir računalniške lestvice, ki bo zadnji v letu 2002.

Ob koncu naj vsem ljubiteljem bele žogice ter vsem dobrim ljudem, ki nam na naši poti pomagajo, zaželim uspešno in srečno novo leto 2003. Vsem skupaj pa velja le ena beseda, ki jo je včasih težko izreči, čeprav pove vse: Hvala! ■

Tone Leber

Od leve proti desni: Ostojič Daniel, Rogelšek blaž, Zera Ivana, Belavič Polona, v ozadju trener Zera Ivan. Foto: Arhiv

REDNAK

PROIZVODNJA IN TRGOVINA d.o.o.

Vsem poslovnim partnerjem in kupcem se iskreno zahvaljujemo za zaupanje in Vam želimo blagoslovljene božične praznike in veliko uspešnih dni v prihajajočem letu 2003.

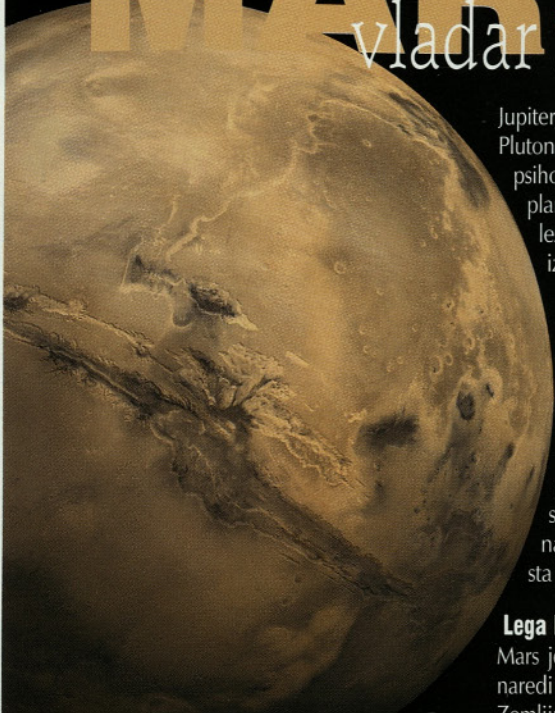
Kolektiv družinskega podjetja Rednak

Tudi v prihajajočem letu Vas vabimo v naši prodajalni v Šoštanju in Velenju.

KONFEKCIJA ŠOŠTANJ tel.: 03 898 37 30 fax: 03 898 37 31
TRGOVINA 03 586 18 41 PROIZVODNJA 03 588 25 61
FLORJAN 37 3325 ŠOŠTANJ

"MARS"

vladar znamenj Ovna in Škorpiona

"Mars je planet, ki je najbolj neposredno povezan z napadalnostjo oziroma agresijo!"

Mit in izvor:

V mitološkem smislu je ta planet povezan z grškim bogom Aresom, ki je imel srečo na bojnih poljih, a nesrečo v ljubezni. Mars je bil prvotno bog poljedelstva in kmetijstva, vendar je bolj poznan kot bog vojne, ki so mu rimski vojaki žrtvovali, preden so odšli v boj. Mars je vedno naslikan kot simbol močne postave, v bojnih oblekah. Prav takšen je tudi, kadar je sredi kake izmed svojih ljubezenskih avantur.

Astronomske podatki:

Astronomske je "rdeči" Mars četrti planet našega sončnega sistema. Je rdeče barve, ima polarni kapi, ki se glede na letne čase spreminjata, to je, menjata barvo. Na osnovi tega so starejši astronomi sklepali, da na Marsu obstaja življenje. Spreminjanje barv bi namreč lahko predstavljalo vegetacijo, ki se spreminja pod vplivom različnih letnih časov. Potem ko so v zadnjih dveh desetletjih na Marsu pristajale različne vesoljske sonde, je postalo jasno, da življenja v obliki, ki ga poznamo na Zemlji, očitno ni. Sonde so ugotovile, da je to puščavski svet, podoben puščavam na Zemlji. Mars je zadnji od planetov, ki spominjajo na Zemljo, torej zadnji od trdnih planetov. Mednje spadajo še Merkur, Venera in Zemlja, ki so prav tako trdni, "skalnati" planeti. Za Marsom sledi orbita asteroidov ter nato serija plinskih velikanov:

Jupiter, Saturn, Uran in Neptun, medtem ko za Plutona predvidevajo, da je tudi trden planet. V psihološkem smislu je Mars zadnji od osebnih planetov in tudi edini od osebnih planetov, ki leži zunaj zemeljske orbite. To kaže na njegov izjemni, ekstravertirani astrološki značaj.

Še nekaj astronomskih mer: polmer je 6700 km, masa je približno desetino zemeljske. Razdalja od Sonca je 230 mio km, kar je 80 mio km več od Zemljine oddaljenosti od Sonca. Je nekoliko manjši planet od Zemlje. Ima dve luni: Deimos in Fobos (trepet in strah), ki sta tudi v mitologiji njegova stalna spremljevalca. Atmosfera je sestavljena večinoma iz ogljikovega dioksida, prisotna sta še dušik in argon ter v sledovih tudi kisik.

Legat Marsa v Sončnem sistemu:

Mars je prvi planet, ki na Zemljinem nebu lahko naredi poljuben kot s Soncem, saj leži izven Zemljine orbite. Tega seveda ni pri Merkurju in Veneri, ki ležita znotraj Zemljine orbite in sta zato vezana na gibanje Sonca in sta v zodiaku od njega lahko oddaljena maksimalno 28 oziroma 45 stopinj. Mars je lahko s Soncem tudi v opoziciji. V tem se skriva pomembna simbolika planeta. Predstavlja princip zunanosti, to je, da izvedemo tisto, kar potrebujemo. Predstavlja zadnji osebni planet in s tem prehod k Jupitru in Saturnu, ki simbolizira našo interakcijo z družbo. Mars simbolično brani osebno sfero Sonca, Lune, Merkurja in Venere pred socialnimi vplivi. Astrologi pravijo, da je Mars zelo asocialen planet, saj skrbi predvsem za lastne interese. Resnično se zdi, kot da bi varoval notranjo orbito notranjih planetov pred vplivi socializacije. Sonce, Luna, Merkur in Venera skupaj z Marsom predstavljajo strukturo same osebnosti, vendar je Mars hkrati tudi bojevnik, ki to osebno strukturo varuje.

"Mars" v rojstnem horoskopu:

Mars je v rojstnem horoskopu v določenem znamenju, v določeni hiši in v določenih aspektih z drugimi planeti. Mars s svojo karakteristiko poudarja v vsakem horoskopu človekovo bojevitost, neposrednost, močno seksualno energijo, željo po vladanju in ukazovanju. Vpliva na spolne organe, kri, mišice, delovne sposobnosti.

Če je Mars v horoskopu dobro aspektiran, daje veliko energije, sposobnost uresničevanja želja in ciljev, moč ter spoštovanje podrejenih. V slabih aspektih daje občutek manjvrednosti, sumničavosti, nezaupanja v lastne moči, izgube, nasilja in operacije. Od položaja Marsa sta odvisna vztrajnost in moč v doseganju zelenih ciljev. Mars

najmočnejše deluje v 1. in 8. astrološki hiši na 28 stopinj Kozoroga in slabo na 28 stopinj Raka.

Mars v znamenjih:

Znamenje obarva način, s katerim se določen planet izraža. Mars nam v znamenjih zato pove, na kakšen način smo aktivni in na kakšen način izražamo in pridobivamo tisto, česar si želimo:

- Mars v Ovnu daje veliko energije, nenavadnih zamisli, včasih tudi grobosti, netaktnosti, zaverovanja v svoje moči,...
- Mars v Biku daje vztrajnost in trmo, uživaštvo, željo po velikem imetju,...
- Mars v Dvojčkih daje včasih agresijo v mislih in besedah,...
- Mars v Raku daje bojevitost v odnosih z domačimi, polasti se ga žalost, ne zna se upreti čustvom, včasih pada v skrajnosti, hoče uspeti,...
- Mars v Levu rad ukazuje, dominira na vseh področjih, v čustvih je strasten, verjame v svoje moči, ne odpušča svojim sovražnikom,...
- Mars v Devici - potlačena napadalnost ji povzroča nemirne čustvene probleme, nasilna je zaradi malenkosti, nestrpna in preozka, ...
- Mars v Tehtnici povzroča čustvene zaplete, iz katerih ne vidi rešitve, razburja se in vztraja pri svojih načrtih, včasih deluje nezrelo, na vsak način hoče doseči cilj,...
- Mars v Škorpionu ima veliko energije in nenavadne privlačnosti, dostikrat je zapleten v pomembne ali revolucionarne preobrate,...
- Mars v Strelcu - nemir ga nosi po svetu, včasih se izgubi v svojih načrtih, ne zna povezati začetka in konca, zato so možne izgube denarja in prijateljstva,...
- Mars v Kozorogu ima močno voljo po tem, da bi dosegel idealen položaj in denar, brezobziren je in premalo da na čustva,...
- Mars v Vodnarju ne mara družbenih norm, rad eksperimentira, ima veliko inovatorskih sposobnosti,...
- Mars v Ribah je psihično neurejen, podlega drogami ali pa je čustveno odvisen od partnerja, rad se žrtvuje za ideal,...

Zaključek:

"Mars spodbuja in poživlja!"

Ljudje s poudarjenim Marsom se radi dvignejo nad množice in si želijo uspeha. Pravzaprav so preprosti, stvari se lotevajo neposredno, sposobni so se sproti soočiti z vsakodnevnimi življenjskimi problemi. Ne ubadajo se s stvarmi, ki niso bistvene za dosego zastavljenih ciljev, bodisi trenutnih ali bolj oddaljenih. ■

ODPIRANJE NOTRANJNH VRAT

Ko stopiš v stik s sočlovekom ponudi naprej sebe človeka, nato še ponujaj stavek modrosti in nasveta.

1.) Zakaj tolikšne stiske, trpljenje, boleznj?

Ker živimo v telesih-lupinah odsotnega srca. Vsak človek je sebi edina oseba v družbi, katere mora preživeti vse svoje življenje.

In vprašam se: ali sem tak človek, s katerim bi z veseljem preživela preostanek življenja?

V kakršnem odnosu smo s seboj, takšne vsebine življenja smo deležni? Svoja doživetja pišemo sami! Naša notranja trenja izražamo v različnih zunanjih izrazih jeze, konfliktov, kar povzroča bolečine in trpljenje. Obstaja trpljenje, ki razkraja in trpljenje, ki preobraža, prinaša spoznanja. Največ dela imamo ponavadi v tistih mestih svoje notranjosti, ki jih raje ne bi obiskali, v čustvih, ki jih najraje nebi čutili, in razumevanju do katerega se raje nebi dokopali. Najbolj poštena pota so najtežja, tedaj vstopamo v najbolj preteče mesto v sebi in se zazremo v podobo, ki nas najbolj plaši najbolj skeli-vendar je vir duše natanko tam, kjer je delo najbolj boleče.

Veliko breme je teže jeze, ki jo nosimo za dejanja, ki jih je storil nekdo drug. Kdo je vreden mojih bolečin in mojega trpljenja?

2.) Vsak človek na tem planetu poje svojo pesem!

Trenutek motrenja stopnjuje navzočnost sveta, lepota, ki dušo osuplja zajema razodetje večnosti. Veliki umetniki-PIANISTI, ustvarjajo iz srca, z vsem svojim bitjem in s to svojo melodijo spreminjajo zavest poslušalcev in hkrati se dviguje raven pianistove zavesti.

Katere melodije so nam lastne?

TAGORE pravi : da smo ljudje kot flavte, ki jih božji duh polni z glasbo, to je SPONTANOST v kateri se vse rojeva.

Pozornost naslavljam na notranje zakone in potrebe, odkrivajmo moč, pesem globine, v kateri se duša razcveta in ustvarjamo najlepšo pesem svojega življenja.

Vedsko znanje je vgrajeno v človeka, je zapis, ki ga nosimo v sebi, le zazreti se moramo vase, tako, da človek pobrska po sebi in pozornost prenese na notranje vedenje, to je zakon vesolja, vedenje univerzalne resnice.

Duhovnost, ki je v nas, sama tudi najede pot v praktični del vsakdanjega življenja.

Pomembno je le, kaj lahko človek stori zase! Vse kar se dogaja človeku vsak dan ima globok pomen in v modrost zavita skrita sporočila. Vedenje, vedsko znanje se nam razodene od znotraj.

3.A) Vaše vrednosti ne more potrditi nihče, če ste odvisni od potrditve drugih, se vaša vrednost spremeni v vrednost drugih!!!

Naša naravnava kaj mi nismo in kaj bi morali biti, se odraža tudi v pričakovanih, ki jih imamo do drugih. Največkrat pri sebi ne vidimo sploh kaj smo, prav tako se odzivamo na druge-svoje najbližje.

Naše življenje je povečini zgolj posledica tistega kar je že vneseno v naš spomin.

Nesrečne nas dela težnja k idealnosti-če bom tak in tak, če bom dosegel to in to, bom srečen, ali če bom odpravil probleme, mislil pozitivno, itd. Žal je to le poseganje po »tabletkah« v novi preobleki, podobni tistim na recept.

Življenja na recept ni, in se ga ne da živeti, le s posegom po raznih tehnikah in potem bomo brez težav in problemov.

Razne tehnike so zgolj pomočniki za globlji uvid dojemanja življenja, za globlji ravni, za spoznanje zakaj se nam kaj dogaja. Problemi in naši občutki, ki jih gojimo do sebe nosijo globoka sporočila.

Kakšna so sporočila samemu sebi? Se grajamo, psujemo, imamo v večini nizko samopodobo? Kako sami sebi škodujemo?

3.B) Večino življenja se trudimo postati podobni drugim, tako izgubljammo možnost, da bi raziskali in izrazili svojo edinstvenost.

Vrednost in samospoštovanje začnejo temeljiti na uslužnosti, uspehu, izpolnjevanju pričakovanj drugih.

Potrjevanje sebe v čemerkoli je v resnici velik napor, ki je zrasel iz strahu in nam jemlje moč. Vendar...

Če gledaš človeka z očmi vidiš tisto kar ni, pa naj bi bil, če pa gledaš človeka s srcem vidiš to kar človek je, ne obsojaš kar ni, ampak le sprejmeš kar je.

Breda Erjavec - Majda Hajsek

**ODPIRANJE
NOTRANJNH VRAT**

**Kje: V GALERIJ ŠOŠTANJ
Kdaj: ČETRTEK, 23. 1. 2003
OB 18. URI**

4.) Vzemite si čas za življenje! Kako naslavljam pozornost na naše notranje vedenje? Ali življenje živi nas, ali mi živimo življenje? Stvarstvo je večni tok, je rast in usihanje. Potovanje vase, pot k sebi, k samospoznavanju, je smisel in namen bivanja. Zanikanje sebe je pobeg od življenja. Spustimo SVOJE BISTVO V ŽIVLJENJE! Dajmo življenje življenju.

Um je tisto »nekaj« kar imamo, ne pa nekaj kar smo.

Potrebujemo pogovor s seboj, modrost in notranji mir.

Resnični prijatelj naše duše je narava. Oko duše zaznava večne resnice, ki so pomembne srcu, da sledi smislu in namenu tega življenja.

Je neizveto življenje, namen, poraz ali usoda? Živeti sebe je biti v stiku misli, besed in dejanj in dihati v sozvočju stvarstva, tedaj se odzove svetost-blagoslov življenja.

V svojih rokah imamo izbiro, živeti življenje v kaosu ali biti v ljubezenskem odnosu z življenjem.

Človek si postavlja svoje cilje, življenje pa ga naslavlja na višje cilje.

Stvarstvo, narava začne delovati tam kjer nam zmanjka moči, kjer se konča človekova moč, se začne molitev.

5.) Razum je omejen, dojemanje pa nastaja v notranjosti, v razsežnosti kjer ni omejitev.

Usmerjanje pozornosti v svoje notranje dogajanje, pomeni srečevati sebe, opazovati svoja občutenja, misli, čustva.

Težko je dojeti, da najmanj poznamo sebe. Spoznavanje sebe je avantura, ki prinaša neverjetna presenečenja, je potovanje polno novih odkritij.

Usmerjanje pozornosti razbija rutino, ustaljene navade, kjer nas vodi um.

Notranja pozornost prinaša smisel in zavedanje bistva življenja, izžareva skladnost bivanja skozi srce.

Po svoji naravi smo mi sebi najvišja umetnost življenja. ■

Lekarna Velenje

OE Lekarna Center Velenje

Vodnikova 1, Velenje

telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

OE Lekarna Kersnikova Velenje

Kersnikova 2d, Velenje

telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

OE Lekarna Šmartno ob Paki

Šmartno ob Paki 80,

telefon: 891 51 30, fax: 891 51 31

OE Lekarna Šoštanj

Lampretov trg 1, Šoštanj

telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12

Poslovni čas Lekarne Šoštanj:

ponedeljek, četrtek, petek od 8.00 do 16.00 ure

torek, sreda od 8.00 do 18.00 ure

sobota od 8.00 do 12.00 ure

**Mnogo
sreče,
zdravja
in
veselja
v
letu
2003**

Poskrbimo zase

SVETLOBA

Meditacija

Svetloba je v vseh in vsemu. Ni omejena, je brezmejna. Svetloba je od vekomaj tam, kjer mora biti.

Svetloba nikoli ne prihaja ali odhaja.

Svetloba je čista zavest, končno človekovo odpiranje Svetlobi.

Svetloba ne govori nobenega jezika, njen jezik je srce.

Svetloba ni vidna očem, je skrita, lahko pa jo odkrivamo izza racionalnega.

Svetloba je znanje, ni pa naučenost.

Svetloba nima preteklosti in ne prihodnosti, biva zdaj in večno.

Svetloba ne pozna držav, mej, razredov ljudi, zakonov in kaznovanj.

Svetloba nikoli ne oprošča, kajti nikoli ne zameri in ne obsoja.

Svetloba je večno življenje, človek spreminjanje oblik.

Svetloba ne pozna družbe, pozna pa posameznika in njegovo popolnost.

Svetloba ne pozna tekme, dvojnosti, je pa različnost enosti.

Svetloba je neuničljiva in ne podleže nobenemu orožju. Svetloba ni nobena stran ali stranka, je celota univerzuma.

Svetloba nič ne deli, je pa nič v delovanju.

Svetloba nikomur nič ne želi, kajti želja je ovira na utečeni poti.

Svetloba ne pozna teme, tema nastopi samo takrat, ko je Svetloba odsotna.

Svetloba ne dela nič, je že vse storjeno, človek pa se mora samo spustiti in biti kreativen.

Svetloba je svetovna vlada, ena religija, religija srca, en svetovni izobraževalni sistem, eno človeštvo in svet posameznikov.

Svetloba ne pristaja na staro, ampak vedno na novo in sveže.

Svetloba je bogastvo, razumevanje in zavedanje.

Svetloba se izpolnjuje v znanstveniku, ki ne pripada nobenemu narodu ali religiji, ampak služi človeštvu.

Svetloba je radost, blaženost, ples, veselje in meditacija. Svetloba je ljubezen, edini zakon, ki je možen.

Svetloba je razcvet človeka, izpolnitev in zadovoljstvo.

Svetloba je v listu, ki ga odpihnejo strašni viharji, a vsak vihar se poleže, ko ga Svetloba umiri.

Svetloba ima moč, jasnost, zavedanje in razsvetlitev.

Svetloba je svoboda, neodvisnost, neustrašnost in razcvet.

Svetloba je odkritost, neobremenjenost, vzvišenost nad lažjo in resnica sama.

Svetloba je videnje, vedenje in spoznanje.

Svetloba nas pelje v novo leto, v nove čase ter ven iz časa in prostora. ■

Zen Aj

NAGRADNA NOVOLETNA KRIŽANKA

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:
**JESEN SE POSLAVLJA, ZIMA
PA PRIHAJA.**

Za pravilno rešitev križanke v 11 številki Lista, smo izžrebali naslednje nagrajence:

Dve vstopnici za gledališko predstavo v Gledališču Celje prejme:

Anica Starič,
Topolšica 57,
3326 Topolšica;

Po dve vstopnici za filmsko predstavo po lastni izbiri v kinu Velenje prejmeta:

Kaja Kočever,
Cesta talcev 7,
3325 Šoštanj in
Heda Delopst,
Topolšica 107/c,
3326 Topolšica;

Knjižne nagrade prejmejo:

Irena Goršek,
Ravne 113 d,
3325 Šoštanj;
Betka Berložnik,
Florjan 5,
3325 Šoštanj in
Tina Videmšek,
Gaberke 133,
3325 Šoštanj.

**Izmed pravih rešitev
NOVOLETNE KRIŽANKE bomo
izžrebali sledeče nagrade:**

**par vstopnic za gledališko
predstavo po lastni izbiri v
Gledališču Celje,**

**dva para vstopnic za obisk
filmskih predstav po lastni
izbiri v Velenju in**

tri knjižne nagrade.

SLOVARČEK:

MANIOK - tropska mlecnica, ki daje posebno moko;
NAO - rt na jugu Španije;
NIAGARA - mejna reka med ZDA in kanado;
RION - reka v Gruziji.

Neodgovorno klikanje

odgovornega urednika

Nekaj radovednežev je priznalo, da ni prav nič razumelo »klikanja« v 10. številki Lista. Zato smo ekskluzivno pridobili natančno poročilo o dogajanju GFEST-a izpod peresa Vlada Poročevalca.

KL IK

Prva premiera **JEBELACESTA** je bila podnaslovljena z **WHITTEINSIDE**. Dogodila se je 18. septembra in je bila namenjena izključno internetnemu občinstvu. Medtem, ko so nastopajoči v avditorij brez občinstva izvajali projekt, si jih je preko ekrana ogledalo 216 ljudi. Zanimivo.

KL IK

Naslednjega dne je na premieri, ki se je imenovala **DVOJNIKINZAVESE**, bilo fizično prisotnih maksimalno število (61) obiskovalcev. Specifičnost ogleda prve tretjine izvedbe je v pogledu: leže iz tal-žabje, gledalec izpod vsak svojega tuša knapovske kopalnice gleda sence gor v belorebrast strop, ki

jih tja gostobesedno meče zvenluči dveh velenjskih in dveh lizbonskih akterjev...ali pa, od zgoraj navzdol-ptičje enstein ljubljanskomariborski vidi vse njih jih vidi ležeče tam spodaj. V drugih dveh tretjinah je pogled še bolj razcepljen, tako da si niti predstavljati ne moreš tistega, česar veš, da nisi videl.

KL IK

HUNT2002 ali **HUDALUKNJA1929**, ki je bil prvič izveden 22. 9. 2002, je doživel tri ponovitve v večerih 24., 26. in 29. 9. 2002. Nobena od ponovitev ni bila takšna kot katerakoli druga ponovitev niti takšna, kot praižvedba, ne glede na to, da so bile vse štiri izvedbe istoimenskega Hunta oddane v ogled lokalnim oblastem.

KL IK

23. septembra se je udejanil **WILSON** na **APLAŽI**, za katerega dva dni kasneje Blaž L. v delu zapiše: »Čeprav naslov duhovito parafrazira neki drug naslov, namreč *Einstein on the Beach*, znamenito postavitev Boba Wilsona in Philipa Glassa iz srede

sedemdesetih let, je omenjena predstava »repnikovska«, kolikor se da.« A nekdo drug v nekem drugem zapisu: »The perceptible whisper of confusion of styles was similar to a gesture of throwing a stone into a deep abyss of history and theater.«

A Philip Glass ni spremljal prenosa dogodka na internetu.

KL IK

V beli sobi Pika bela Lana bela Barbika – **MODRIZOB(BLUE-TOOTH)** – PREMIERA 25. SEPTEMBER. »From here we shall conquer the world« kriči Ana Cloe nekje drugje. Tukaj pa potihno polzijo digitalne slike in zvoki barvnega projekta skozi vlakna optičnega kabla okoli zemeljskega globusa iz bele sobe zdaj v spev natančno tistega trenutka, v katerem smo: papanja, lulanja, ujčaknja, muckanja, lupčkanja, fučkanja in spančkanja. A kot že rečeno: če si v tem prostoru ne moreš biti v onem tretjem...

KL IK

Premiera **KORUNOVŽIVADINOV** 27. septembra. Kdorkoli dojema lahko v tem prostoru ves čas ne more hkrati opazovati:

- v barvne pramene od Alatomire do Špehovke ovitega, gutnbergovskega PORTALA, v katerem Pravljična galerija skozi Mondrijanovo galaksijo še nedeljivi;
- od KOCKE ledene do pare steklene;
- trojanski BLUBLUBLU kanu;
- tri in pol kilometrov vrteče se barve od Podlubele do Jame Škale.

Živadinov je bil seveda v torek na Wilsonu, Korun pa v Strunjanu.

KL IK

28. 9. 2002: **INANEYE** podnaslovljena **NANEKNAČIN** še zadnja premiera Gfesta.

Bila je od vseh najslajša.

... odgovornega urednika

vpstudio

e - vpstudio@email.si

1 Č Prznik dela
2 P Boris
3 S Aleksander
4 N Cveto
5 P Angel
6 T Janez
7 S Stanko
8 Č Viktor
9 P Gregor
10 S Izidor
11 N Žiga
12 P Pankracij
13 T Servacij
14 S Bonifacij
15 Č Zofka
16 P Janez
17 S Jošt
18 N Erik
19 P Ivo
20 T Bernard
21 S Feliks
22 Č Milan
23 P Željko
24 S Suzana
25 N Gregor
26 P Zdenko
27 T Janez
28 S Avguštin
29 Č Magdalena
30 P Ivana
31 S Angela

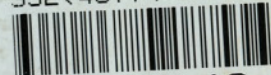
1 N Fortunat
2 P Erazem
3 T Pavla
4 S Franc
5 Č Valerija
6 P Norbert
7 S Robert
8 N Medard
9 P Primož
10 T Marjeta
11 S Srečko
12 Č Janez
13 P Anton
14 S Vasilij
15 N Vid
16 P Beno
17 T Dolfe
18 S Marko
19 Č Julijana
20 P Silverij
21 S Alojz
22 N Ahac
23 P Kresnica
24 T Janez
25 S Dan državnosti
26 Č Stojan
27 P Ema
28 S Hotimir
29 N Peter, Pavel
30 P Emilija

1 T Bogoslav
2 S Marija
3 Č Irenej
4 P Urh
5 S Anton
6 N Bogomila
7 P Ciril, Metod
8 T Špela
9 S Veronika
10 Č Ljubica
11 P Olga
12 S Mohor
13 N Evgen
14 P Franc
15 T Vladimir
16 S Marija
17 Č Aleš
18 P Miroslav
19 S Vincenc
20 N Marjeta
21 P Danilo
22 T Majda
23 S Branislav
24 Č Kristina
25 P Jakob
26 S Ana
27 N Sergij
28 P Zmago
29 T Marta
30 S Julita
31 Č Ignac

1 P Peter
2 S Alfonz
3 N Lidija
4 P Dominik
5 T Marija
6 S Ljubo
7 Č Kujetan
8 P Miran
9 S Janez
10 N Lovrenc
11 P Suzana
12 T Klara
13 S Lilijana
14 Č Demetrij
15 P Veliki šmaren
16 S Rok
17 N Pavel
18 P Helena
19 T Ljudevit
20 S Bernard
21 Č Ivana
22 P Timotej
23 S Filip
24 N Jernej
25 P Ludvik
26 T Viktor
27 S Jože
28 Č Avguštin
29 P Janez
30 S Roza
31 N Rajko

September		Oktober		November		December	
1 P Tilen	2 T Štefan	3 S Dora	4 Č Zalka	5 P Lovrenc	6 S Zaharija	7 N Marko	8 P Marija
9 T Peter	10 S Nikolaj	11 Č Milan	12 P Gvido	13 S Filip	14 N Rasto	15 P Nikodem	16 T Ljudmila
17 S Frančiška	18 Č Irena	19 P Suzana	20 S Svetlana	21 N Matej	22 P Mavricij	23 T Slavojko	24 S Nada
25 Č Gojmir	26 P Justina	27 S Kozma, Damjan	28 N Venčeslav	29 P Mihael	30 T Sonja		
1 S Julija	2 Č Bogumil	3 P Terezija	4 S Franc	5 N Marcel	6 P Vera	7 T Marko	8 S Brigita
9 Č Abraham	10 P Danijel	11 S Milan	12 N Maks	13 P Edvard	14 T Veselko	15 S Terezija	16 Č Jadviga
17 P Marjeta	18 S Luka	19 N Etbin	20 P Irena	21 T Urška	22 S Vendelin	23 Č Severin	24 P Rafael
25 S Darija	26 N Lucijan	27 P Sabina	28 T Simon	29 S Ida	30 Č Marcel	31 P Dan reformacije	
1 S Dan mrtvih	2 N Dušanka	3 P Silva	4 T Drago	5 S Zahar	6 Č Lenart	7 P Engelbert	8 S Bogomir
9 N Teodor	10 P Andrej	11 T Martin	12 S Emil	13 Č Stanislav	14 P Nikolaj	15 S Polde	16 N Jerica
17 P Gregor	18 T Roman	19 S Elizabeta	20 Č Srečko	21 P Marija	22 S Cilka	23 N Klemen	24 P Janez
25 T Katarina	26 S Konrad	27 Č Vigil	28 P Jakob	29 S Radivoj	30 N Andrej		
1 P Marijan	2 T Blanka	3 S Franc	4 Č Barbara	5 P Savo	6 S Miklavž	7 N Ambrož	8 P Marija
9 T Valerija	10 S Smiljan	11 Č Danijel	12 P Aljoša	13 S Lucija	14 N Dušan	15 P Kristina	16 T Albina
17 S Lazar	18 Č Teo	19 P Urban	20 S Julij	21 N Tomaž	22 P Mitja	23 T Viktorija	24 S Eva
25 Č Božič	26 P Dan samost.	27 S Janez	28 N Živko	29 P David	30 T Evgen	31 S Silvester	

Velenje
 SP Do 35
 LIST
 2002
 352(497.4 »o tanj)

 9001755.12

KULI NIČO KULT. CENTRA
 I. NRODNIK VELENJE

COBIS 2

SREČNO 2003

Med svojimi in skupaj z vami.
 Doma in povsod.
 Pri delu in praznovanju.
 Vesel božič. Srečno in uspešno novo leto.

PREMOGOVNIK VELENJE d.d.